

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΗ'

Πέμπτη 11 Φεβρουαρίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 11 Φεβρουαρίου 1999, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.19' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΛΟΥΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ευάγγελο Βλασσόπουλο, Βουλευτή Λευκάδας, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεδεώνος Αιτωλ/νίας ζητεί την εύρυθμη λειτουργία του παιδικού σταθμού της περιοχής του.

2) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μουρεσίου Μαγνησίας ζητεί την άμεση τοποθέτηση ιατρών στον Υγειονομικό Σταθμό Κισσού και στο αγροτικό ιατρείο Τσαγκαράδας στο Πήλιο Μαγνησίας.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ και ΦΑΝΗ ΠΑΛΛΗ - ΠΕΤΡΑΛΙΑ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η κ. Μαρία Κασσιώτου - Παναγιωτοπούλου, καθηγήτρια φιλόλογος, ζητεί τη διευθέτηση του εργασιακού της καθεστώτος.

4) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατούπαλληλικό Κέντρο Μεσολογίου ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας της παραδοσιακής σχολής κιλιμιών του Αιτωλικού.

5) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατούπαλληλικό Κέντρο Μεσολογίου ζητεί να μην κλείσει η παραδοσιακή σχολή κιλιμιών του Αιτωλικού.

6) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεδεώνος Αιτωλ/νίας ζητεί τη στελέχωση του ιατρείου Κατούνας με παθολόγο, καρδιολόγο, παιδίατρο και δύο νοσηλεύτες.

7) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεδεώνος Αιτωλ/νίας ζητεί τη στελέχωση του ιατρείου Κατούνας με παθολόγο, καρδιολόγο, παιδίατρο και δύο νοσηλεύτες.

8) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου Μαγνησίας ζητεί τη στελέχωση των τοπικών υπηρεσιών από τους κατοίκους άνεργους του Νομού Μαγνησίας.

9) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Μαγνησίας ζητεί τη διευθέτηση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των μελών της.

10) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μουρεσίου Μαγνησίας ζητεί την άμεση τοποθέτηση ιατρών στον Υγειονομικό Σταθμό Κισσού καθώς και στο Αγροτικό Ιατρείο Τσαγκαράδας Μαγνησίας.

11) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αδιορίστων Δασκάλων και Νηπιαγωγών Πτυχιούχων Παιδαγωγικών Τμημάτων Πανεπιστημίων, ζητεί νέα επέκταση του προσοντολογίου διορισμού για τον κλάδο των Νηπιαγωγών σε Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Νομικά Πρόσωπα και στους αποφοίτους Νηπιαγωγούς των Παιδαγωγικών Τμημάτων Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης.

12) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες Χίου ζητεί οικονομική ενίσχυση της Μονάδας ΑΜΕΑ του Νομού Χίου.

13) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο πρώην Βουλευτής Λασιθίου κ. Μιχάλης Καρχιμάκης ζητεί χρηματοδότηση αρδευτικού έργου στον Άγιο Νικόλαο Λασιθίου.

14) Οι Βουλευτές κύριοι ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ και ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Δεσκάτης Γρεβενών ζητεί να δοθούν τα υπέρ αγνώστων ένσημα στις περιοχές που άργησε η επέκταση του ΙΚΑ.

15) Οι Βουλευτές κύριοι ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ και ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Μοιρών Ηρακλείου Κρήτης ζητεί να μην καταργηθεί το Ταχυδρομικό Γραφείο της Πόμπιας.

16) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματειακό Παράρτημα Λέσβου της Ένωσης Τεχνικών ΔΕΗ

αναφέρεται στα προβλήματα των εργαζομένων στο ΑΣΠ Λέσβου.

17) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ και ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Οικοδόμων Ζακύνθου ζητεί την άμεση χορήγηση της επιδότησης ενοικίου στους δικαιούχους.

18) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Λουτροπόλεως θερμής Λέσβου ζητεί την κατασκευή έργων στον εσωτερικό και περιβάλλοντα χώρο του Δημοτικού Σχολείου Λ. Θερμής.

19) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Πέτρας Λέσβου ζητεί την κατασκευή συμπληρωματικών έργων στο λιμάνι της Πέτρας.

20) Οι Βουλευτές κύριοι ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ και ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Γονείς των παιδιών του Κρατικού Παιδικού Σταθμού Παλαιοχώρας Χανίων ζητούν τη συνέχιση της λειτουργίας του παιδικού σταθμού.

21) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο και Τοπικοί Φορείς Περάματος καταγγέλλουν ότι στις 10/1/99 έντονη δυσσομία καυσίμου έπνιξε ολόκληρη την πόλη τους.

22) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Λάρισας υποβάλλει προτάσεις για τη λειτουργία νέων τμημάτων.

23) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αντιχασίων Λάρισας ζητεί να χαρακτηριστεί σεισμόπληκτη η πρώτη Κοινότητα Κρανέας του Δήμου Αντιχασίων.

24) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Λάρισας ζητεί να συσταθεί μόνιμη αντιπροσωπευτική από όλη τη Θεσσαλία επιτροπή για τη λειτουργία του Περιφερειακού Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας, το συντονισμό της οποίας θα έχει ο Δήμαρχος Λάρισας.

25) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΝΕΛΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων Πολιτικών Υπαλλήλων Νομού Ηρακλείου ζητεί την ικανοποίηση των αιτημάτων των συνταξιούχων μελών του.

26) Οι Βουλευτές κύριοι ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Ιδιοκτητών Επαγγελματικών Φορητών Αυτοκινήτων Πατρών "Ο Αγ. Χριστόφορος" ζητεί την ικανοποίηση των αιτημάτων που απασχολούν τους ιδιοκτήτες φορητών Δ.Χ.

27) Οι Βουλευτές κύριοι ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ και ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων ΤΕΒΕ Νομού Κέρκυρας "Ο Αγ. Σπυρίδων" ζητεί την ικανοποίηση αιτημάτων των συνταξιούχων μελών του.

28) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Θεσ/νίκης ζητεί την εξόφληση των λογαριασμών των μελών της από τον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας Θεσ/νίκης.

29) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος

Ιεροδιδασκάλων "Κωνσταντίνος Ο Εξ Οικονομών" διαμαρτύρεται για την αυθαίρετη μείωση κατά 70% του εφημεριακού μισθού των συνταξιούχων δασκάλων - εφημερίων.

30) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γ. Θεολόγος, κάτοικος Θεσ/νίκης, ζητεί να συσταθεί η αρμόδια επιτροπή για την εξέταση αναγνώρισης του επαγγελματικού τίτλου του φυσιοθεραπευτή.

31) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία με την οποία η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών ζητεί την καταβολή δεδουλευμένων και αποζημιώσεων στο Κέντρο Αποδήμων Μακεδόνων.

32) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων και εν ενεργεία Εργατικών Στελεχών και Εκπροσώπων Εργατικών Οργανώσεων Νομού Πέλλας Έδεσσα ζητεί να διευθετηθεί το ασφαλιστικό καθεστώς των μελών του με το ΙΚΑ.

33) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης ζητεί τη μετονομασία του Τμήματος Ιστορίας και Εθνολογίας του Δ.Π. Θράκης.

34) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων των Μαθητών του Ενιαίου Λυκείου Ιτέας ζητεί να ληφθούν υπόψη τα αιτήματα των μαθητών του Λυκείου σχετικά με τη νέα εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

35) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η ΠΟΕΜΙΦΑ ζητεί την ικανοποίηση των διαφόρων αιτημάτων του κλάδου.

36) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορητών Αυτοκινήτων ζητεί τη ρύθμιση των φορολογικών εκκρεμοτήτων των μελών της.

37) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Βάδης - Βυρτεμβέργης "Αριστοτέλης" υποβάλλει προτάσεις για τη λειτουργία τμημάτων Μητρικής Γλώσσας στα ελληνικά σχολεία της Γερμανίας.

38) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εκπαιδευτικοί Καλαμάτας Μεσσηνίας διαμαρτύρονται για την απόσπασή τους στο ΚΠΕ Καλαμάτας.

39) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Φίλων Αποτέφρωσης ζητεί τη θεσμοθέτηση του δικαιώματος της επιλογής μεταξύ ταφής και καύσης των νεκρών.

40) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας Περιφερειακό Τμήμα Κ. και Ν. Πελοποννήσου ζητεί την ολοκλήρωση των εργασιών κατασκευής του δρόμου Τρίπολης - Καλαμάτας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 66/15-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 868/3-9-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 66/15-7-98 ερώτησης που

κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων η Βουλευτής κ. Στέλλα Αλφιέρη, σχετικά με την απρόκλητη άσκηση αστυνομικής βίας απέναντι σε οικονομικούς μετανάστες και πολιτικούς πρόσφυγες σας γνωρίζουμε ότι, κατά το Ελληνικό Δίκαιο, αστυνομικοί υπάλληλοι οποτεδήποτε υποπέσουν σε πειθαρχικά αδικήματα και εφόσον προκύπτουν ενδείξεις τελεσεώς των, η καθ' ύλην αρμόδια διοικητική αρχή προβαίνει αυτεπαγγέλτως σε κίνηση της πειθαρχικής διαδικασίας και ανάλογη θα είναι και η αντιμετώπιση αστυνομικών που τυχόν παρέβησαν το υπηρεσιακό τους καθήκον, στο αναφερόμενο περιστατικό, εφόσον βεβαιώς έχει διαγνωσθεί η διάπραξη συγκεκριμένων πειθαρχικών παραπτωμάτων.

Η Κυβέρνηση και ειδικότερα βέβαια το Υπουργείο Δικαιοσύνης με την ασκούμενη πολιτική εκάστοτε, πάντοτε εμπράκτως σέβεται όλα τα δικαιώματα αλλοδαπών και Ελλήνων πολιτών, τα οποία κατοχυρώνουν στο Σύνταγμα, στις διεθνείς συμβάσεις και στους νόμους.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ"

2. Στην με αριθμό 576/24-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 855/21-9-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση, με αριθμό 576/24-7-1998 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ευγένιος Χαϊτίδης, σχετικά με την προστασία των δικαστικών λειτουργών, οι οποίοι υβρίζονται και απειλούνται από "Ομάδα πίεσης" σας πληροφορούμε ότι, οι Έλληνες δικαστές είναι θωρακισμένοι Συνταγματικώς, επιτελούν το έργο τους ενόρκως κατά την κείμενη νομοθεσία και δεν έχουν ανάγκη προστασίας από οποιονδήποτε, και ειδικότερα από τον Υπουργό Δικαιοσύνης.

Η άσκηση ποινικής δίωξης, ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του αρμόδιου Εισαγγελέα για τα εξ' επαγγέλματος διωκόμενα εγκλήματα και δεν είναι στα καθήκοντα του Υπουργού Δικαιοσύνης να ζητάει την άσκηση τέτοιων ποινικών διώξεων.

Όσον αφορά τον Κυβερνητικό εκπρόσωπο, έχει αναφαίρετο δικαίωμα να προβαίνει σε ανακοινώσεις που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, που έχουν εκδοθεί.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ"

3. Στην με αριθμό 131/15-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 862/27-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 131/15-7-98 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κεδικόγλου, σχετικά με την "Μελέτη και Κατασκευή" του Νέου Δημοκρατικού Μεγάρου στην Ιστιάια Ευβοίας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Τον Απρίλιο του 1997, κατατέθηκε μηνυτήρια αναφορά από τον Δήμαρχο Ιστιαίας, κ. Δημήτριο Νταλιάνη, κατά παντός υπευθύνου, αυτοργού, συναυτοργού ή συνεργού.

Αμέσως μετά την κατάθεση της παρά πάνω αναφοράς διατάχθηκε από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Χαλκίδας επείγουσα προκαταρκτική εξέταση, η οποία "χρεώθηκε" στον Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών κ. Νικόλαο Δεγαίτη.

Μετά το πέρας της σχετικής έρευνας τον Δεκέμβριο του 1997, υποβλήθηκε η από 27-12-1997 αναφορά του ως άνω Αντεισαγγελέα κ. Ν. Δεγαίτη, κατ' άρθρο 43 ΚΠΔ προς τον κ. Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, ο οποίος ενέκρινε να τεθεί η υπόθεση στο Αρχείο με την 262/27-1-1998 πράξη του.

Η υπόθεση τέθηκε στο Αρχείο κατ' άρθρο 43 ΚΠΔ λόγω παραγραφής, όπως διεξοδικώς εκτίθεται στη σχετική αναφορά του Αντεισαγγελέα κ. Ν. Δεγαίτη.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ"

4. Στην με αριθμό 1092/12-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ.

870/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1092/12-8-98 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Ευμοιρίδης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο κρατούμενος Νικόλαος Τσεκερίδης του Ιωάννου υπέβαλε από την Κλειστή Φυλακή Πατρών αίτημα για μεταγωγή του στην Αγροτική Φυλακή Κασσάνδρας το οποίο διαβιβάστηκε προς την Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών του Υπουργείου Δικαιοσύνης στις 10-7-1998.

Η Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών απεφάσισε επί του αιτήματός του, το οποίο ικανοποίησε, και με την απόφασή της αριθμ. 112057/14-8-98 παρήγγειλε την μεταγωγή του στην Αγροτική Φυλακή Κασσάνδρας. Από 21-8-1998 κρατείται στην Αγροτική Φυλακή Κασσάνδρας.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ"

5. Στην με αριθμό 1792/27-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 893/27-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1792/27-8-98 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Τζιτζικώστας, σχετικά με την εκτέλεση τελεσιδικιών αποφάσεων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, και όσον αφορά το Υπουργείο Δικαιοσύνης, σας πληροφορούμε ότι, όπως μας έχει ενημερώσει η αρμόδια Εισαγγελική Αρχή όλες οι αμετάκλητες αποφάσεις έχουν διαβιβασθεί από τον Εισαγγελέα Εκτελέσεων της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, στις αστυνομικές αρχές, με εντολή για εκτέλεση.

Επί πλέον, σας γνωρίζουμε ότι, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, με την υπ' αριθμ. 4/29-4-1998 εγκύκλιό του, προς τους Εισαγγελείς Εφετών δίδει τις αναγκαίες οδηγίες προς όλους τους Εισαγγελείς Πρωτοδικών, προκειμένου σε συνεννόηση και συνεργασία με τις αστυνομικές αρχές της περιφέρειάς των, να μεριμνήσουν για την εκτέλεση των εκτελεστών αποφάσεων.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ"

6. Στην με αριθμό 865/7-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 857/3-9-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 865/7-8-1998, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Γιάννης Κουράκης, σχετικά τους επιτυχόντες στο διαγωνισμό δοκίμων Ειρηνοδικών, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 59607/15-5-1997 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την άνω απόφαση του Υπουργού, προκηρύχθηκε διαγωνισμός Ειρηνοδικών για τις 27-9-1997, και μετά τη διενέργειά του, προέκυψε ο σχετικός πίνακας επιτυχόντων, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 33/9-7-1998, τεύχος Παράρτημα, και θα ισχύσει μέχρι τις 31-12-1999.

Τα κενά που υπάρχουν στα Ειρηνοδικεία και Πταισματοδικεία της Χώρας, και αυτά που θα προκύψουν μέχρι την άνω ημερομηνία (31-12-1999) θα συμπληρωθούν από το ανωτέρω πίνακα.

Όσον αφορά την κατάργηση των Ειρηνοδικείων, σας πληροφορούμε ότι, δεν έχει ακόμη ψηφισθεί Νόμος, ούτε έχει κατατεθεί σχετικό Νομοσχέδιο, που να ρυθμίζει τα σχετικά θέματα.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ"

7. Στην με αριθμό 1100/12-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 871/3-9-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1100/12-8-1998, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Παπαδημόπουλος, σχετικά με την ανέγερση Δικαστικού Με-

γάρου στην Ελασσόνα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η μελέτη του υπό ανέγερση Δικαστικού Μεγάρου Ελασσόνας έχει ολοκληρωθεί. Έγινε ο διαγωνισμός δημοπράτησης του έργου και ανατέθηκε η εκτέλεση του έργου σε εργολάβο.

Το έργο θεμελιώνεται εντός του τρέχοντος μηνός Σεπτεμβρίου, σύμφωνα και με το εκτελούμενο κτιριολογικό πρόγραμμα του Υπουργείου.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ"

8. Στην με αριθμό 600/28-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 848/3-9-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 600/28-7-1998, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης, και όσον αφορά το Υπουργείο Δικαιοσύνης, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους ελληνικούς νόμους οποιαδήποτε απόφαση ελληνικού δικαστηρίου γίνεται δημόσια γνωστή μετά την τυπική διαδικασία της δημοσιεύσεώς της, όπως ειδικότερα προβλέπει ο κώδικας της πολιτικής Δικονομίας και της ποινικής Δικονομίας.

Η διάσκεψη των δικαστών που θα καταλήξουν στην έκδοση της απόφασης είναι μυστική η δε αποκάλυψη του περιεχομένου του προ της δημοσιεύσεως είναι βαρύτατο πειθαρχικό αδίκημα. Κατ' ακολουθία και εφόσον ουδέν στοιχείο υπάρχει περί αυτού, είναι αδύνατο έλληνες δικαστές και μάλιστα του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου να απεκάλυψαν παρανόμως τις προθέσεις τους, σχετικώς με την έκδοση της σχετικής απόφασης περαιτέρω από ουδέν στοιχείο διαφαίνεται ότι έλληνες δικαστές έχουν δεχθεί από οπουδήποτε παρεμβάσεις για να μεροληπτήσουν στην διαλαμβανόμενη στην ερώτηση δικαστική υπόθεση.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ"

9. Στην με αριθμό 290/16-7-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2932/20-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 290/16-7-98 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης στη Βουλή των Ελλήνων με θέμα τη συντήρηση Ελικοπτέρων (Ε/Π) του Πολεμικού Ναυτικού σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το Πολεμικό Ναυτικό στα πλαίσια της κοινωνικής προσφοράς του και προκειμένου να συνδράμη στην υγιονομική κάλυψη των ακριτικών Νησιών του Αιγαίου διαθέτει τα Ε/Π του για την αντιμετώπιση εκτάκτων περιστατικών.

Δεδομένου ότι η τήρηση των κανόνων ασφαλείας πτήσεων επιβάλλει τη συχνή επισκευή και έλεγχο των κινητήρων των υπόψη Ε/Π και με σκοπό να διατηρηθεί το αξιόμαχό τους, το Πολεμικό Ναυτικό προέβη στην προκήρυξη διεθνούς μειοδοτικού διαγωνισμού, για την ανάδειξη εργολάβου επισκευής των κινητήρων.

Ωστόσο, λόγω του ότι από τις τρεις εταιρείες που υπέβαλλαν προσφορές για τον προαναφερθέντα διαγωνισμό, δύο είχαν τεθεί εκτός όρων, συμπεριλαμβανομένης και της κατασκευάστριας εταιρείας, αποφασίστηκε να διεξαχθεί νέος επείγων επιλεκτικός διαγωνισμός μεταξύ των τριών αυτών εταιρειών για την ανάθεση της γενικής επισκευής των τριών κινητήρων, που χρήζουν άμεσης συντήρησης, σε μία από αυτές.

Παρόλληλα και πέρα από την ικανοποίηση των άμεσων επισκευαστικών αναγκών των υπόψη Ε/Π, εξετάζεται το ενδεχόμενο να ανατεθεί το όλο έργο στην Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία (ΕΑΒ), δεδομένου ότι κατόπιν έρευνας διαπιστώθηκε ότι η ΕΑΒ θα έχει αυτή δυνατότητα μετά από τεχνική προετοιμασία έξι μηνών.

Κατά συνέπεια, έχουν αναληφθεί όλες οι ενδεικνυόμενες ενέργειες από πλευράς του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, προκειμένου όχι μόνο να εξευρεθεί λύση στο θέμα της άμεσης επισκευής όσων

κινητήρων έχουν συμπληρώσει ορισμένο αριθμό πτητικών ωρών, αλλά και να υπογραφεί σύμβαση για τη μακροχρόνια ανάληψη του όλου έργου από μία συγκεκριμένη εταιρεία.

Ο Υφυπουργός

ΔΗΜ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ"

10. Στην με αριθμό 42/15-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 864/3-9-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 42/15-7-1998, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ευγένιος Χαϊτίδης, σχετικά με δυσφημιστική εκστρατεία από έντυπο Τύπο, κατά της Βιομηχανίας εμφιαλωμένου νερού "ΝΙΓΡΙΤΑ" σας πληροφορούμε, ότι το θέμα αυτό ανήκει αποκλειστικά στην αρμοδιότητα άλλων Υπουργείων, που είναι συναποδέκτες της ερώτησης αυτής.

Όσον αφορά το Υπουργείο Δικαιοσύνης σας γνωρίζουμε ότι, αν καταγγελθούν αξιόποινες πράξεις, θα επιληφθούν οι αρμόδιοι Εισαγγελείς, στο έργο των οποίων, τούτο, δεν επεμβαίνει, σύμφωνα με το Σύνταγμα.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ"").

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο των επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 12 Φεβρουαρίου 1999.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου ('Αρθρο 130 παρ. 2&3 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 604/2.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευαγγέλου Βλασσόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας των άγαμων μητέρων.

2. Η με αριθμό 601/8.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Καλαντζή προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την καθυστέρηση στην καταβολή των αμοιβών από εφημερίες στους γιατρούς των Νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας του Νομού Καβάλας.

3. Η με αριθμό 618/10.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Δημητρίου Κωστόπουλου προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, σχετικά με τις επιπτώσεις από την κατάργηση του μορσικού συστήματος και την εφαρμογή του νέου "Παγκόσμιου Ναυτιλιακού Συστήματος Κινδύνου και Ασφάλειας" (GMDSS).

4. Η με αριθμό 609/10.2.99 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Στέλλας Αλφιέρη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για επέκταση των κέντρων χορήγησης υποκατάστατων στους χρόνιους χρήστες ναρκωτικών ουσιών.

5. Η με αριθμό 617/10.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεωργίου Ρόκου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων των Ελλήνων φοιτητών στο Πανεπιστήμιο της Πρίστινας.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου ('Αρθρο 130 παρ.2&3 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 612/10.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Πιπεργιά προς τους Υπουργούς Γεωργίας, Εθνικής Οικονομίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας των επιχειρήσεων παραγωγής λευκού κρέατος, στο Νομό Εύβοιας.

2. Η με αριθμό 603/9.2.99 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελισάβετ Παπαδημητρίου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τα προβλήματα κατά την εκτέλεση των έργων για τη "Διαμόρφωση, ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου Τίρυνθος".

3. Η με αριθμό 619/10.2.99 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Μαρίας Μπόσκου

προς τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Εθνικής Οικονομίας σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης προκειμένου να αποκατασταθούν οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα της πρώην Κτηματικής Τράπεζας.

4. Η με αριθμό 596/8.2.99 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Μαρίας Δαμανάκη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να ανακαλέσει την απόφαση που αφορά τον αποχαρκτηρισμό δασικής έκτασης στα ΑΣΤΕΡΙΑ Γλυφάδας.

5. Η με αριθμό 614/10.2.99 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του

Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Βασιλικής Αράπη-Καραγιάννη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την καθυστέρηση στην καταβολή των αμοιβών των Εκτάκτων Εκπαιδευτικών των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

6. Η με αριθμό 607/9.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Βασιλείου Κοντογιαννόπουλου προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την επίλυση των προβλημάτων των παραγωγών εσπεριδοειδών του Νομού Ηλείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη επίκαιρη ερώτηση είναι η με αριθμό 580/4.2.99 του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευάγγελου Βλασσόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την επανалειτουργία της Κεντρικής Επιτροπής Λοιμώξεων, τον τρόπο χρήσης των αντιβιοτικών κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Βλασσόπουλου σε περίληψη έχει ως εξής:

"Σοβαρές πιθανότητες για την εμφάνιση επιδημιών στη χώρα μας διαπίστωσε πρόσφατα έρευνα της "ΦΑΡΜΕΤΡΙΚΑ", λόγω της αλόγιστης κατανάλωσης αντιβιοτικών και της δημιουργίας ανθεκτικών μικροβιακών στελεχών, αλλά και τη μη τήρηση κανόνων υγιεινής στα νοσοκομεία.

Εν τούτοις εδώ και ενάμιση χρόνο δεν λειτουργεί η Κεντρική Επιτροπή Λοιμώξεων, που είναι αρμόδια για την προώθηση οδηγιών στο υγειονομικό προσωπικό και την πολιτική χρήση αντιβιοτικών. Σύμφωνα με στοιχεία που παρουσιάστηκαν πριν λίγες ημέρες από την Ελληνική Εταιρεία Λοιμώξεων, η χώρα μας διατρέχει εξαιρετικό κίνδυνο, καθώς εμφανίζονται μικρόβια ανθεκτικά σε αντιβιοτικά και απομονώθηκε για πρώτη φορά στη χώρα μας ένας πολυανθεκτικός εντερόκοκκος στο "Λαϊκό" Νοσοκομείο!

Όπως επεσήμαναν οι εκπρόσωποι της εταιρείας, σημαντικό ρόλο στην εξάπλωση των ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων παίζει η μετάδοση των μικροοργανισμών με τα ακάθαρτα χέρια του προσωπικού, αλλά και η έλλειψη τήρησης στοιχειωδών κανόνων υγιεινής από τα ιδιωτικά συνεργεία που έχουν αναλάβει την καθαριότητα των νοσοκομείων.

Μετά από αυτά ερωτάται ο Υπουργός Υγείας:

1. Πότε θα επανалειτουργήσει η Κεντρική Επιτροπή Λοιμώξεων και γιατί έχει διακοπεί μέχρι σήμερα η λειτουργία της.
2. Αν θα επιβληθεί πολιτική χρήσης αντιβιοτικών.
3. Πώς σκοπεύει να εφαρμόσει τους κανόνες υγιεινής στα νοσοκομεία και το προσωπικό τους".

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Φαρμάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι η χώρα μας έχει και αυτήν τη θλιβερή πρωτιά -μεταξύ ίσως και άλλων- να είναι η πρώτη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε κατανάλωση αντιβιοτικών. Αυτό το θέμα είναι γνωστό εδώ και χρόνια και δεν προκύπτει μόνο από τις τελευταίες επιστημονικές και την έρευνα της "ΦΑΡΜΕΤΡΙΚΑ".

Είναι επίσης γνωστό, ότι έχουν απασχολήσει εδώ και πολύ καιρό και το Υπουργείο και τα αρμόδια όργανα αλλά και τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων οι διάφορες λοιμώξεις. Επίσης, είναι γνωστό ότι εδώ και δύο και περισσότερα χρόνια έχω δεχθεί μεγάλη επίθεση, γιατί ο ίδιος ως Υφυπουργός των Κοινωνικών Ασφαλίσεων υποχρέωσα τους γιατρούς των ασφαλιστικών οργανισμών μετά από αντιβιογράμματα να χορηγούν αντιβιοτικά, κεφαλοσπορίνες τρίτης και τέταρτης γενιάς και κινολόνες. Τότε μάλιστα -και μέχρι τώρα πολλές φορές επανέρχεται το θέμα- είχα δεχθεί και δημοσιογραφικές επιθέσεις για το άδικο του μέτρου, γιατί στην Ελλάδα όποιο μέτρο και να πάρει κανείς, εξηγείται με τη λογική ότι κάποιο συμφέρον υποκρύπτεται.

Έρχονται να επιβεβαιώσουν οι έρευνες και της "ΦΑΡΜΕΤΡΙΚΑ" αλλά και η επίκαιρη ερώτηση του συναδέλφου, κ. Βλασσόπουλου, πόσο δίκιο είχε η Κυβέρνηση, τα αρμόδια Υπουργεία, όταν πήραν τα μέτρα, ότι υπάρχει πολιτική και για τα αντιβιοτικά στη χώρα μας!

Θέλω να προσθέσω ότι πρόσφατες έρευνες σε μεγάλα νοσοκομεία της χώρας, αποδεικνύουν ότι υπάρχει μεγάλη ανάπτυξη ανθεκτικών μικροβιακών στελεχών στα ακριβά, στα σύγχρονα αντιβιοτικά. Και αποδεικνύει ακόμα ευαισθησία στα παλαιότερα, στα πρωτόγονα, όπως λέμε στην ιατρική, αντιβιοτικά στα οποία επιστρέφουν οι

γιατροί για να πολεμήσουν αυτά τα ανθεκτικά στελέχη.

Όλα αυτά δείχνουν πράγματι ότι πρέπει να είμαστε σε επαγρύπνηση.

Δεν είναι αληθές ότι έληξε η θητεία της Κεντρικής Επιτροπής των Λοιμώξεων. Δεν αναφέρεται στην υπουργική απόφαση ημερομηνία λήξης. Απλώς, ο νέος νόμος, ο ν.2519/97, δίνει την αρμοδιότητα της απόφασης και της εισήγησης προς τον Υπουργό στο ΚΕΣΥ. Την κάνει, δηλαδή, και αυτή μία επιτροπή του ΚΕΣΥ. Ήδη το ΚΕΣΥ έχει προτείνει και θα υπογραφεί αυτές τις ημέρες η νέα υπουργική απόφαση για τη συγκρότηση της Κεντρικής Επιτροπής Λοιμώξεων, αλλά όχι διότι έληξε η θητεία της παλαιάς. Έχω μπροστά μου την απόφαση εκείνη την παλαιότερη, επί της υπουργίας του κ. Πεττονή, που δεν θέτει χρόνο λήξης της θητείας της.

Προσθέτω ότι σε κάθε νοσοκομείο λειτουργεί Επιτροπή Ενδονοσοκομειακών Λοιμώξεων, η οποία ασχολείται και με αυτά τα γενικότερα θέματα της χρήσης των αντιβιοτικών, της έρευνας για τη μη ανάπτυξη ανθεκτικών μικροβιακών στελεχών και ακόμα με τους κανόνες υγιεινής, που επιστημονικά από το συνάδελφο, που είναι θέμα καθαρά ενδονοσοκομειακό και της διοίκησης.

Δεν γνωρίζω, αν τα ιδιωτικά συνεργεία χρησιμοποιούνται σε χώρους στους οποίους δεν έπρεπε να μπαίνουν. Γνωρίζω ότι έχουν οδηγίες. Το αν τηρούνται είναι ένα άλλο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βλασσόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Με ικανοποίησε η ιατρική απάντηση του συναδέλφου ιατρού κ. Φαρμάκη, νομίζω όμως ότι πρέπει να λειτουργήσει το γρηγορότερο το Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας.

Κι εγώ όμως θα τοποθετηθώ ιατρικά. Είναι γεγονός πως παρατηρείται μία αλόγιστη χρήση αντιβιοτικών -και μάλιστα ισχυρών- τα τελευταία χρόνια παντού και κυρίως στη χώρα μας.

Αποτελεί επίσης αλήθεια, πως σ' αυτήν την περίπτωση αναμένεται και παρατηρείται ανάπτυξη ανθεκτικών στελεχών των διαφόρων μικροβίων. Δεν είναι μόνον ο ανθεκτικός εντερόκοκκος ο οποίος παρατηρήθηκε, αλλά έχουμε ανθεκτικά στελέχη, και άλλων μικροβίων όπως του πρωτέα, της ψευδομονάδας, των μηκυτών κλπ. που καταλαιπωρούν σήμερα τον κόσμο.

Η μάχη ανάμεσα στην επιστήμη, -τη βιολογία, την ιατρική, την φαρμακολογία- και τα μικρόβια είναι συνεχής και ανελέητη. Η επιστήμη δημιουργεί συνεχώς καινούρια όπλα, νέα αντιβιοτικά στον πόλεμο κατά των μικροβίων, ενώ αυτά προσαρμόζονται συνεχώς στις καινούριες καταστάσεις, και συνθήκες, παθομορφώνονται και δημιουργούν νέες επιδημίες που δυστυχώς αντιμετωπίζονται δύσκολα.

Σ' αυτόν τον αγώνα, σ' αυτήν τη μάχη, η ύπαρξη ενός κεντρικού οργάνου που θα εποπτεύει, θα κατευθύνει, θα διαμορφώνει και θα διαχειρίζεται την πολιτική της χρήσης των αντιβιοτικών είναι αναγκαία. Η ύπαρξη αυτού του κεντρικού οργάνου είναι αναγκαία και για τη διαχείριση των κρίσεων επιδημιών που έχουν ενσκήψει και θα ενσκήψουν στο μέλλον. Είναι επίσης αναγκαία για την αντιμετώπιση του κινδύνου δημιουργίας ανθεκτικών στελεχών και βεβαίως των ανεξέλεγκτων επιδημιών που θα ακολουθήσουν.

Βέβαια λειτουργούν, όπως είπατε, κύριε Υφυπουργέ, οι Επιτροπές ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων στα περισσότερα μεγάλα νοσοκομεία, χρειάζεται όμως να λειτουργεί το συντονιστικό όργανο. Γι' αυτόν το λόγο έκανα και την ερώτηση.

Χρειάζεται, λοιπόν, να λειτουργήσει η Κεντρική Επιτροπή Λοιμώξεων, που είναι αδρανοποιημένη από ένα και μισό χρόνο περίπου. Έχω δε τη γνώμη ότι αδρανοποιήθηκε επειδή ψηφίστηκε ο 2519/97. Χρειάζεται να λειτουργήσει το συντονιστικό, μετά την εμφάνιση των ανθεκτικών στελεχών, του εντερικού στο Λαϊκό, αλλά για να καθοριστεί στο μέλλον τους βασικούς κανόνες υγιεινής στους νοσοκομειακούς χώρους, και τους κανόνες υγιεινής των ατόμων που απασχολούνται και εργάζονται στα νοσοκομεία. Χρειάζεται επίσης να

λειτουργήσει, για να διαμορφώσει και να διαμορφώνει στο μέλλον τους κανόνες της συνταγογραφίας, αλλά και της χρήσης των αντιβιοτικών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, τα όργανα ελέγχου υπάρχουν και το θέμα είναι γνωστό.

Πρέπει όμως κάποια στιγμή να πούμε όλη την αλήθεια. Υπάρχει στη χώρα μας υπερσυνταγογράφηση που αφορά πολλά φάρμακα. Εάν για τα άλλα δεν υπάρχει πρόβλημα δημόσιας υγείας, για τα αντιβιοτικά αυτή η υπερσυνταγογράφηση και η προτίμηση μάλιστα σε αντιβιοτικά ακριβά τελευταίας γενιάς, πράγματι δημιουργεί προβλήματα δημόσιας υγείας. Και αυτό δυστυχώς συμβαίνει.

Πολλοί γιατροί, για δικούς τους λόγους που δεν είναι του παρόντος να αναφερθούν, πυροβολούν το σπουργίτι με μπαζούκας. Χορηγούν, δηλαδή, τέτοια αντιβιοτικά, εκεί που δεν έπρεπε να δώσουν καθόλου αντιβίωση ή εκεί που θα μπορούσαν να χορηγήσουν απλούστερα φάρμακα.

Είναι σε όλους γνωστό, γι' αυτό το αναφέρω, ότι στην κλασική γρίπη διαπιστώνεται κάθε μέρα πως χορηγούνται αντιβιοτικά και μάλιστα τρίτης και τέταρτης γενιάς. Αυτό αποτελεί έγκλημα, όταν γίνεται δε και για άλλους λόγους, εκτός της άγνοιας ή της ανεπάρκειας ή της ανασφάλειας του γιατρού.

Επαρτυπνούμε λοιπόν, προσπαθώντας να συντονίσουμε και να δραστηριοποιήσουμε τα όργανα που υπάρχουν και παίρνουμε μέτρα που δεν είναι μέτρα περιστολής των δαπανών, είναι κυρίως μέτρα προστασίας της δημόσιας υγείας, όσα αφορούν το φάρμακο και ιδιαιτέρως τα αντιβιοτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεύτερη είναι η με αριθμό 577/4.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Παναγιωτόπουλου προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργού για την εφαρμογή αυτοματοποιημένου συστήματος ελέγχου της εναέριας κυκλοφορίας κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση σε περίληψη έχει ως εξής:

"Η ιλιγγιώδης αύξηση της εναέριας κυκλοφορίας, είχε καταστήσει εμφανή προ είκοσι και πλέον ετών, την ανάγκη εκσυγχρονισμού και αυτοματοποίησης του συστήματος ελέγχου της εναέριας κυκλοφορίας.

Όταν είχα την ευθύνη του Υπουργείου Συγκοινωνιών επί Κυβερνήσεως Γεωργίου Ράλλη (1980-1981), με Διοικητή της Πολιτικής Αεροπορίας τον τότε Αρχηγό της Πολεμικής Αεροπορίας πτέραρχο κ. Π. Οικονόμου, αποφασίσαμε να καλέσουμε την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας των ΗΠΑ (F.A.A.), που είναι ένας από τους πλέον έμπειρους Οργανισμούς στον τομέα των αυτοματοποιημένων συστημάτων Ε.Κ. και του αναθέσαμε να μελετήσει το υφιστάμενο σύστημα και να μας υποβάλει ολοκληρωμένη πρόταση για τον εκσυγχρονισμό του συστήματος, αφού υπογράψαμε σχετική συμφωνία συνεργασίας.

Οι εργασίες ξεκίνησαν με γρήγορους ρυθμούς και το πρώτο τμήμα που αφορούσε τις προδιαγραφές των μηχανημάτων επρόκειτο να ολοκληρωθεί, προ του τέλους του 1981. Συγχρόνως είχε εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση του έργου από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Αλλά το 1981, ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας το Π.Α.Σ.Ο.Κ., που επάγωσε όλο το πρόγραμμα εκσυγχρονισμού, αγνοώντας τους τεράστιους, για την εναέρια κυκλοφορία κινδύνους.

Σημειώνω, ότι δεν έχει καν προσληφθεί και εκπαιδευτεί ο απαραίτητος αριθμός ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας, παρ' όλο που αυτό προεβλέπετο από τη σύμβαση με το URO-CONTROL του 1984.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός Μεταφορών, εάν οι επανειλημμένες δηλώσεις του, μας δίνουν το δικαίωμα να προσδοκούμε ότι το σύστημα θα τεθεί σύντομα σε λειτουργία".

Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Μαντέλης έχει το

λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να σας πω ότι δε νομίζω ότι θα υπάρξει πιο επίκαιρη ερώτηση απ' αυτήν που κάνει ο συνάδελφος σήμερα στην Ελληνική Βουλή. Διότι σήμερα, το πρώτο λεπτό της πρώτης ώρας της 11ης Φεβρουαρίου 1999 ετέθη σε λειτουργία το πλέον υπεσύγχρονο σύστημα ραντάρ που υπάρχει στην Ευρώπη και που καλύπτει το F.I.R. Αθηνών. Η σχετική απόφαση του διοικητού της ΥΠΑ υπεγράφη χθες -διότι έτσι έπρεπε να γίνει για να τεθεί σε λειτουργία-και απεστάλη και το αντίστοιχο NOTAM σε όλους τους διεθνείς αεροπορικούς οργανισμούς.

Καταθέτω τα σχετικά έγγραφα για να υπάρχουν στα Πρακτικά της Βουλής.

Τίποτε άλλο, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό, ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Μαντέλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ως Υπουργός Συγκοινωνιών στην Κυβέρνηση του Ράλλη 1980-1981 ασχολήθηκα με τρία θέματα: Με τα Σπάτα, με το Μετρό και με το κοντρόλ των αεροδρομίων.

Το 1980 σκάβουμε τα Σπάτα και χαλάμε τα αμπέλια. Ξεκινάμε τις δοκιμαστικές σήραγγες για το Μετρό και κάνουμε και τη σύμβαση με το URO- CONTROL. Η Κυβέρνησή σας, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. έχει στοιχίσει στον ελληνικό λαό είκοσι χρόνια. Είκοσι χρόνια καθυστέρησης! Ακόμη και οι προβληματικοί, αυτοί οι οποίοι έχουν προβλήματα επικοινωνίας και προσαρμογής, σε είκοσι χρόνια προσαρμόζονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μα, ο μέσος όρος είναι μικρότερος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα δείτε αύριο το θρίαμβο που θα γίνει από την Κυβέρνηση για την εφαρμογή του CONTROL. Την ανάγκη του αυτομάτου CONTROL την αντιληφθήκαμε το 1978 και ξεκινήσαμε την ιστορία το 1980. Διότι δεν είναι δυνατόν σήμερα με την ταχύτητα των αεροπλάνων και με τη συχνότητα των πτήσεων να μπορούν οι CONTROLLERS με τις αισθήσεις τους να κατευθύνουν τα αεροπλάνα. Αυτό θα πει αυτοματοποίηση. Αυτοματοποίηση θα πει ότι υπάρχει η σθόνη την οποία βλέπουν τα αεροπλάνα, δεν υπάρχουν κίνδυνοι και υπάρχει ρυθμός κυκλοφορίας.

Αλλά και πάλι θα με θυμηθείτε, παρά την απόφαση, ότι δεν θα λειτουργήσουν. Και θα σας πω γιατί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μη γίνεισθε μάντης, κύριε Παναγιωτόπουλε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Διότι δεν έχουν πάρει τους απαραίτητους ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας προκειμένου να μπορέσουν να λειτουργήσουν και βιάζονται από τους ήδη υπάρχοντες ελεγκτές με πρόσθετα -τριακόσιες χιλιάδες ζητάει ο καθένας- για να μπορέσουν να δουλέψουν. Διότι στη σύμβαση προεβλέπετο η εκπαίδευση των CONTROLLERS των ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας ώστε στην κατάλληλη στιγμή να είναι ικανοί να λειτουργήσουν το σύστημα. Ούτε αυτό το στοιχειώδες δεν έγινε και δεν υπάρχουν ούτε οι άνθρωποι αυτοί για να λειτουργήσει το σύστημα.

Λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, δεν νομίζω επειδή γίνεται κάτι κάποτε, ανεξάρτητα από χρόνο, ότι δεν χρεώνεται ο χρόνος αυτός σε κάποιον. Και δεν νομίζω ότι έχετε το δικαίωμα να στερείτε τον ελληνικό λαό από αυτά τα μέσα λειτουργίας, επικοινωνίας και εκσυγχρονισμού, διότι είσατε ολίγον καθυστερημένοι. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Όμως, κύριε Παναγιωτόπουλε, ο λαός λέει πάντα ότι "κάλλιο αργά, παρά ποτέ". Αυτό λέει ο λαός μας.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριε συνάδελφε, με μία πολύ λακωνική απάντηση, ήθελα να επισημάνω αυτήν την ιστορική στιγμή.

Είναι σε πλήρη λειτουργία το σύστημα των ραντάρ από το πρώτο λεπτό της σημερινής ημέρας. Αυτή είναι πραγματικά ιστορική στιγμή. Η Κυβέρνηση, όπως είδατε, δεν θέλησε να θριαμβολογήσει, όπως ανησυχούσε ο κύριος συνάδελφος.

Όμως, έβαλε κάποια ερωτήματα ο κύριος συνάδελφος και θέλω να του απαντήσω, για να έχει μία πλήρη εικόνα.

Πρώτα απ' όλα, δεν υπάρχει και δεν ευρέθη ποτέ κάποια πρωτοβουλία της εποχής της Νέας Δημοκρατίας, που ανέφερε ο κύριος συνάδελφος. Υπήρξε η σύμβαση για την προμήθεια των ραντάρ, που υπεγράφη το 1991 και δυστυχώς δεν έγινε τίποτα μέχρι περίπου το 1996 που άρχισε μία ταχεία διαδικασία παραλαβής των ραντάρ, η οποία ολοκληρώθηκε πέρσι, το Μάρτιο του 1998. Από το Μάρτιο του 1998 άρχισε η συστηματική εκπαίδευση των ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας και σήμερα είμαστε στην ευχάριστη θέση να πούμε ότι λειτουργεί το σύστημα.

Ακριβώς για να υπάρχει πληρότητα σε ανθρώπινο δυναμικό, το ΑΣΕΠ είναι στην τελική φάση αξιολόγησης πενήντα ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας και έχει εγκριθεί μέσα από τις διαδικασίες, επίσης, του ΑΣΕΠ η πρόσληψη άλλων εκατόν σαράντα ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας. Αυτή δεν γίνεται για να καλύψει τις τωρινές ανάγκες, αλλά για να προετοιμαστούν και όταν θα λειτουργήσει το αεροδρόμιο των Σπάτων, να έχουμε πλήρη ετοιμότητα και υλικού και ανθρώπινου δυναμικού. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Υπουργέ.

Η τρίτη επίκαιρη ερώτηση με αριθμό 592/8.2.99 του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αχιλλέα Κανταρτζή προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για την κατάργηση των πανελλαδικών προαγωγικών εξετάσεων της Β' τάξης του ενιαίου Λυκείου, διαγράφεται λόγω κωλύματος του συναδέλφου. Δεν πιστεύω ο φίλος μου ο Αχιλλέας να έχει πάει επάνω.

Τέταρτη είναι η με αριθμό 589/8.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Πέτρου Κουνάλακη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη λήψη μέτρων, για να χαρακτηριστεί διατηρητέο μνημείο η οικία του Αλέξανδρου Σβώλου.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

"Στην οικία του Αλέξανδρου Σβώλου επαναλειτουργεί, μετά από μικρή διακοπή, οίκος ανοχής. Αυτή η θλιβερή εξέλιξη έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις αλληπάλληλες διαβεβαιώσεις των Υπουργείων Πολιτισμού και ΠΕΧΩΔΕ, ότι το κτίριο θα χαρακτηριστεί διατηρητέο μνημείο και θα επιβληθούν περιορισμοί ως προς τη χρήση.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Πότε επιτέλους θα υλοποιηθούν τα μέτρα, που έχουν αναγγελθεί;
2. Σκοπεύει η Κυβέρνηση να αγοράσει το κτίριο, ώστε να λειτουργήσει ως χώρος εκπαίδευσης και πολιτιστικών δραστηριοτήτων, όπως έχει δηλώσει ότι επιθυμεί το ΥΠΕΧΩΔΕ;".

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, έτσι έχουν τα πράγματα, όπως περιγράφει ο συνάδελφος κ. Κουνάλακης στην ερώτησή του. Και βέβαια, είναι πολύ θλιβερό το γεγονός ότι στο σπίτι του αείμνηστου Αλέξανδρου Σβώλου που συνέγραψε για το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, σήμερα να λειτουργεί οίκος επαγγελματικού ομαδικού εταιρισμού.

Πάντως θέλω να επαναλάβω, κύριε συνάδελφε, ότι κατ' αρχήν το ΥΠΕΧΩΔΕ, όπως γνωρίζετε, έχει κηρύξει διατηρητέο το κτίριο αυτό στη διασταύρωση των οδών Φυλής και Φερών, αλλά δεν είχε ορίσει συγκεκριμένες χρήσεις κατά την κήρυξη ως διατηρητέου.

Με την ευκαιρία αυτή, να εξηγήσω και γιατί. Διότι ξέρετε πολύ καλά ότι, λόγω της αδυναμίας του κράτους να προβαίνει σε απαλλοτριώσεις ιστορικών ή αρχιτεκτονικών μνημείων, προσπαθεί να δίνει κάποιο δικαίωμα και κάποια δυνατότητα στους ιδιοκτήτες με κάποιες χρήσεις. Βέβαια, ουδέποτε είχε διανοηθεί κανείς ότι η συγκεκριμένη οικία θα έχει μία τέτοια χρήση.

Μετά όμως απ' αυτό, πρέπει να σας πω ότι ήδη η Διεύθυνση Πολεοδομικού Σχεδιασμού έχει ετοιμάσει αιτιολογική έκθεση, την οποία διαβίβασε και στη Διεύθυνση Πολεοδομίας Αθήνας και στο Υπουργείο Πολιτισμού στην Εφορία Νεωτέρων Μνημείων και βέβαια στους σημερινούς ιδιοκτήτες της οικίας.

Προτείνει περιορισμό χρήσεων γης τέτοιο που να συνάδει με την επιθυμία του διαθέτου Αλέξανδρου Σβώλου, αλλά και με τον αρχιτεκτονικό χαρακτήρα του κτιρίου. Βέβαια τέτοιες χρήσεις έχουν να κάνουν, όπως προτείνεται από την αιτιολογική έκθεση, με εκπαίδευση, πολιτιστικές δραστηριότητες, δηλαδή ομιλίες, διαλέξεις, προβολές, εκθέσεις, εκδηλώσεις τέχνης και πολιτισμού, βιβλιοθήκη και πρόνοια. Πιστεύω ότι σύντομα θα έχει ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία.

Θα πρέπει να τονίσω, κύριε συνάδελφε, ότι παράλληλα το Υπουργείο Πολιτισμού, όπως δεσμεύθηκε άλλωστε ο Υπουργός κ. Βενιζέλος, έχει ήδη κινήσει τη διαδικασία χαρακτηρισμού του κτιρίου ως διατηρητέου μνημείου, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Υπουργείου Πολιτισμού, που είναι κάτι πολύ ισχυρότερο απ' ό,τι η διαδικασία του ΥΠΕΧΩΔΕ. Ουσιαστικά υιοθετεί το κτίριο, μόλις χαρακτηριστεί ως διατηρητέο μνημείο και οδηγείται, είτε σε απ' ευθείας εξαγορά από τους ιδιοκτήτες ή σε αναγκαστική απαλλοτρίωση. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κουνάλακης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ νομίζω ότι πάλι υπάρχουν ασάφειες και καθυστερήσεις.

Κατ' αρχήν, κύριε Υπουργέ, πρέπει να ξέρετε ότι ο αείμνηστος καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου Αλέξανδρος Σβώλος από το 1940 είχε αφήσει διαθήκη που έλεγε ότι θέλει αυτό το σπίτι και όλη η υπόλοιπη περιουσία του να διευθύνονται από ένα ίδρυμα και το σπίτι αυτό να γίνει μια στέγη του φοιτητή.

Δυστυχώς το ίδρυμα, χωρίς να ελέγξει τα πράγματα, πώλησε σε μια κυρία ονόματι Λάσκου στις 20.5.98 έναντι τριάντα εκατομμυρίων (30.000.000) δραχμών μόνο, αυτό το κτίριο, το οποίο γρήγορα μετεβλήθη σε οίκος ανοχής. Φαίνεται ότι η κυρία είχε σκοπό να κάνει αυτό το πράγμα, όταν αγόραζε το κτίριο.

Από τότε έχουν υπάρξει πάρα πολλές ερωτήσεις, δημοσιεύματα στον Τύπο, πιέσεις προς τους Υπουργούς, απαντήσεις των Υπουργείων. Ως τώρα, από την πλευρά των δυο Υπουργείων έχουμε τις εξής διαβεβαιώσεις. Από την πλευρά του Υπουργείου Πολιτισμού ότι το κτίριο έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο και από την πλευρά τη δική σας αυτά τα οποία είπατε, περί περιορισμών χρήσεων.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να ξέρετε ότι μετά απ' αυτές τις μεγάλες αντιδράσεις που υπήρξαν αναστάλη η λειτουργία του οίκου ανοχής για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα και το τελευταίο διάστημα, εδώ και είκοσι μέρες, άρχισε πάλι να επαναλειτουργεί αυτός ο οίκος ανοχής. Αυτό είναι ντροπή, είναι απαράδεκτο. Δεν είναι δυνατόν με αυτές τις διαδικασίες που είπατε, που μπορεί να είναι χρονοβόρες, να αφήσουμε να εξελίσσονται έτσι τα πράγματα. Είναι ντροπή για τη χώρα μας το σπίτι του Σβώλου να έχει μετατραπεί σε οίκος ανοχής και να μη μπορεί κανείς να παρέμβει δραστικά, άμεσα, αύριο.

Δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί δεν εκδίδεται αυτήν την απόφαση περί του περιορισμού χρήσεων και να πάει αύριο η Αστυνομία και να πει στην κυρία αυτή "κλείστε αυτό το αίσχος".

Δεν είναι δυνατόν να λειτουργεί το σπίτι του Αλέξανδρου Σβώλου ως οίκος ανοχής. Πρέπει αύριο να γίνει αυτό. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερο και τελευταίο. Είπατε να περιοριστεί η χρήση αυτού του κτιρίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τριάντα δευτερόλεπτα μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Λέτε τώρα για πολιτισμό, βιβλιοθήκες, διαλέξεις και ιστορίες. Αυτή η κυρία, απ' ό,τι κατάλαβα εγώ, αγόρασε αυτό το σπίτι για να το μετατρέψει σε οίκο ανοχής. Μπορεί κανείς να επιβάλει σ' αυτήν την κυρία να το μετατρέψει σε κέντρο πολιτισμού; Εκτός αν η θεωρία του κ. Γιαννόπουλου επεκτείνεται και σε οίκους ανοχής, δηλαδή ότι όλα αυτά είναι πολιτιστικά κέντρα.

Εγώ θα έλεγα, λοιπόν ότι πρέπει, πρώτον αμέσως να επιβληθούν τα μέτρα τα οποία έχετε σκοπό να πάρετε και να κλείσει αύριο κιόλας ο οίκος ανοχής και δεύτερον, να αγοράσετε αυτό το κτίριο, για να μπορέσει πραγματικά να υλοποιηθεί αυτό το οποίο επιθυμείτε και σεις και εμείς. Διαφορετικά, όσο είναι στα χέρια αυτής της κυρίας, βεβαίως ποτέ δεν πρόκειται να γίνει κέντρο πολιτισμού. Θα είναι πάντα οίκος ανοχής, κρυφός, που θα λειτουργεί τη μια και δεν θα λειτουργεί την άλλη. Πρέπει να τελειώνει αυτή η ιστορία.

Θα πρέπει να σας πω ότι δίπλα αγόρασε το Υπουργείο Πολιτισμού και εγώ το χάρηκα πολύ -είναι πολύ κοντά- το Ακροπόλ Παλλάς και πλήρωσε δισεκατομμύρια. Θα μπορούσε να γίνει εκεί ένα ολόκληρο τετράγωνο πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Μόνο τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) αγόρασε αυτή η κυρία -έχω εδώ το συμβόλαιο- το σπίτι αυτό από το ίδρυμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Υφυπουργός Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. κ. Κολιοπάνος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Απλά να συμπληρώσω, κύριε Πρόεδρε, ότι έχουμε το δικαίωμα να περιορίσουμε τις χρήσεις και γι' αυτό ξεκινήσαμε τη διαδικασία. Υπάρχουν καθυστερήσεις, αλλά ξέρετε πολύ καλά, κύριε συνάδελφε, ότι οι ίδιες διαδικασίες όπως προβλέπονται από το νόμο με ενημέρωση των ιδιοκτητών έχουν αυτόν το χρονοβόρο χαρακτήρα.

Όσο για το ακίνητο που αναφέρατε, αναγκάστηκε, όπως πιθανώς θα ξέρετε, το Ίδρυμα ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΒΩΛΟΥ λόγω οικονομικών δυσχερειών να το εκποιήσει. Δεν έκανε βέβαια το ίδιο για άλλα, όπως η βιβλιοθήκη που είναι στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κλπ. Πάντως, σας διαβεβαιώ, κύριε συνάδελφε, ότι και εγώ προσωπικά θα ασχοληθώ με αυτό το θέμα, το οποίο είναι μείζον θέμα και προσβάλλει όλους μας. Και νομίζω ότι σύντομα θα τελειώσει αυτή η θλιβερή ιστορία. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, θα διακόψουμε για πέντε λεπτά. Με την επανάληψη, εάν δεν είναι παρόντες οι συνάδελφοι, θα διαγραφούν οι ερωτήσεις.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Επαναλαμβάνεται η διακοπή συνεδρίασης.

Θα αρχίσουμε με την επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Θεόδωρου Στάθη, που έχει αριθμό 583/5.2.99 προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας και υποστήριξης των παθόντων εν υπηρεσία στρατευσίμων.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

"Στη διάρκεια της κανονικής του θητείας έφεδρος αξιωματικός, ο οποίος βρισκόταν σε διατεταγμένη υπηρεσία, τραυματίστηκε σοβαρά με αποτέλεσμα τον ακρωτηριασμό του ακραίου μέρους του ποδιού του. Στη συνέχεια, αφού κρίθηκε ακατάλληλος για το στράτευμα, απολύθηκε με ποσοστό αναπηρίας κατά προσέγγιση 30%.

Σύμφωνα με το ν. 2004/92 του ΥΕΘΑ δεν προβλέπεται η χορήγηση σύνταξης για τους παθόντες εν υπηρεσία στρατευσίμους που έχουν ποσοστό αναπηρίας κάτω από 50%.

Εκτός όμως από το ατυχές περιστατικό του τραυματισμού του σε διατεταγμένη υπηρεσία, ο έφεδρος, αξιωματικός που είναι καθηγητής φιλόλογος, δεν έχει πλέον το δικαίωμα της συμμετοχής

στο διαγωνισμό πρόσληψης εκπαιδευτικών που προκηρύσσει το ΑΣΕΠ αφού η συμμετοχή του προϋποθέτει ότι πρέπει να είναι υγιής (αρτιμελής) και να έχει τη φυσική καταλληλότητα για την εκτέλεση των καθηκόντων του εκπαιδευτικού.

Μετά από τα παραπάνω, ερωτούνται οι κύριοι Υπουργοί σε ποιες ενέργειες πρόκειται να προβούν για αποκατάσταση του παθόντα με συνταξιοδότηση ή με παροχή δικαιώματος συμμετοχής στις εξετάσεις του ΑΣΕΠ".

Ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας, κ. Αποστολάκης, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, η μεγάλη σημασία αποστολή των Ενόπλων Δυνάμεων, πολλές φορές μπορεί να είναι και επικίνδυνη, διότι λόγω της απειλής που αντιμετωπίζουμε είμαστε υποχρεωμένοι και η εκπαίδευση να είναι σκληρή και τα συστήματα τα οποία χρησιμοποιούμε να είναι πάρα πολλά απ' αυτά μηχανικά. Ενέχει πάντοτε η εκπαίδευση αυτή και οι συνθήκες που ζουν οι στρατευμένοι μας, τον κίνδυνο κάποιων ατυχημάτων.

Είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη, όπως γνωρίζουμε, που αντιμετωπίζουμε άμεση απειλή. Σε όλο τον κόσμο, σε όλη την Ευρώπη σχεδόν οι Ένοπλες Δυνάμεις ελαττώνονται, χάνουν ή δεν έχουν πλέον αποστολή τόσο σημαντική όπως έχουμε εμείς.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια είχαμε πράγματι ένα περιστατικό για το δόκιμο τον οποίο μνημονεύει ο κύριος συνάδελφος. Δεν θα αναφερθώ στις συνθήκες ούτε το ποιος έχει ευθύνη γι' αυτό το θέμα.

Πράγματι, υπάρχει πρόβλημα με ένα νέο ο οποίος τραυματίζεται στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Θα ήθελα όμως να σας πω ότι έχουν ληφθεί όλα τα μέτρα, τα οποία χρειάζονται. Δηλαδή συγκεκριμένα αν αυτός ο οποίος θα υποστεί ζημία που προσδιορίζεται από τις αρμόδιες επιτροπές πάνω από 67% δικαιούται να επιλέξει και να προσληφθεί άμεσα στις Ένοπλες Δυνάμεις. Αν είναι κάτω από 67% αλλά πάνω από 50% δικαιούται σύνταξης. Εάν πάλι δεν φθάσει στο 50% και περνάει το 5%, γράφεται στους καταλόγους του ΟΑΕΔ και σύμφωνα με το νόμο ένα ποσοστό των προσλήψεων γίνεται από αυτούς τους καταλόγους.

Πρέπει να σας θυμίσω ότι πρέπει να υπάρχουν κάποιοι περιορισμοί. Ο νόμος δεν είναι ιδιαίτερα αυστηρός, αλλά οι περιορισμοί αυτοί τίθενται κυρίως για να προσδιορίσουν ποιοι δικαιούνται προστασίας και βέβαια να προλάβουμε καταστρατηγήσεις από ανθρώπους, οι οποίοι θα ήθελαν να εκμεταλλευθούν το νόμο.

Στη δε συγκεκριμένη περίπτωση, σύμφωνα με το νόμο, ο τέως δόκιμος και νυν απόφοιτος του Παιδαγωγικού Τμήματος έχει δικαίωμα να πάει να δώσει εξετάσεις όταν καλείται από το ΑΣΕΠ. Και εφόσον επιτύχει και προσέλθει να προσληφθεί, θα είναι υποχρεωμένος να προσκομίσει βεβαίωση της υγειονομικής επιτροπής για την αρτιμελεία του. Έχουμε έλθει σε επαφή με το Υπουργείο Παιδείας το οποίο τις περιπτώσεις αυτές τις αντιμετωπίζει με μία επιείκεια μεγάλη, μια ελεύθερη εφαρμογή του νόμου και είναι λίαν πιθανόν να τον προσλάβουν.

Σκεφτόμαστε να τροποποιήσουμε και να θεσμοθετήσουμε αυτήν τη δυνατότητα, ανθρώπων οι οποίοι έχουν κάποιο πρόβλημα στην αρτιμελεία τους, να προσλαμβάνονται και ως διδάσκοντες. Αλλά αυτό ακόμα δεν έχει ολοκληρωθεί για να ψηφισθεί. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Υπουργέ.

Ο συνάδελφος κ. Στάθης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο λόγος που με έκανε να φέρω αυτήν την επίκαιρη ερώτηση στη Βουλή μας είναι ότι διαπιστώνει κανείς γκριζες ζώνες εδώ για ένα νέο επιστήμονα ο οποίος υπηρέτησε στις Ένοπλες Δυνάμεις, είχε ένα ατύχημα κατά τη διάρκεια μιας ασκήσεως -και επειδή το ποσοστό της αναπηρίας δεν φθάνει το 50% αλλά εκτιμάται ότι θα είναι μεταξύ 30% και 40%- του έκοψαν ένα μέρος της

πατούσας του ποδιού του, δεν παίρνει καν σύνταξη. Από την άλλη μεριά η προκήρυξη του Υπουργείου Παιδείας για προσλήψεις, μέσω του ΑΣΕΠ, προβλέπει αρτιμέλεια και έτσι αυτός ο νέος επιστήμονας έχει "μπροστά βαθύ και πίσω ρέμα", αποκλείεται από τις εξετάσεις. Για το λόγο αυτό ήρθαν οι γονείς του στο γραφείο μου να με ερωτήσουν τι θα γίνει με την περίπτωση τους γιου τους.

Χαίρομαι που εσείς, κύριε Υφυπουργέ, είχατε αυτήν την απάντηση από το Υπουργείο Παιδείας. Πρέπει να σας πω ότι οι δικές μου ενέργειες και οι επαφές που είχα με το Υπουργείο Παιδείας, δεν ήταν καθόλου ενθαρρυντικές. Δεν νομίζω ότι αυτές οι περιπτώσεις πρέπει να μείνουν έτσι. Πρέπει σύντομα να ρυθμισθούν με κάποιο νομοθέτημα, ώστε αυτοί του είδους οι περιπτώσεις να μην αντιμετωπίζονται ως ένα στοιχείο επιείκειας προς κάποιον, ερμηνεύοντας με κάποια ευρύτητα, κάθε φορά κάποιο άρθρο ενός νόμου, αλλά ότι δικαιούνται το δικαίωμα στη ζωή.

Το να πάει να εγγραφεί ένας επιστήμονας στον ΟΑΕΔ για πρόσληψη, όπως ξέρετε, δεν μπορεί να προσληφθεί. Δεν ξέρω αν εσείς γνωρίζετε κάποιες διαδικασίες μέσω του ΟΑΕΔ που μπορεί να προσληφθεί ως καθηγητής, διότι αυτός είναι καθηγητής φιλόλογος.

Δεν γνωρίζω τέτοιες διαδικασίες, οι οποίες θα του επιτρέψουν να λύσει το πρόβλημα της επιβίωσής του και να προσφέρει, εν πάση περιπτώσει. Γιατί αυτός υπηρέτησε τη χώρα του. Έπαθε αυτό το ατύχημα, κατά τη διάρκεια διατεταγμένης υπηρεσίας και βρίσκεται μεταξύ σφύρας και άκμονος, σε μια γκρίζα περιοχή.

Είναι ευχάριστο ότι δεν θα υπάρξει πρόβλημα. Ελπίζω, όμως, ότι σύντομα το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή το δικό σας Υπουργείο, θα φέρει μια τροπολογία στα νομοθέτηματα, που θα εισηγηθείτε, για να ρυθμισθεί αυτό το θέμα. Γιατί αφορά και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Γιατί από εκεί τελείωσε, από εκεί απολύθηκε, εκεί προσέφερε στην πατρίδα τις υπηρεσίες του.

Ελπίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτό το θέμα θα ρυθμισθεί σύντομα. Γιατί είναι ένα παράδοξο φαινόμενο, να καλείται κάποιος να υπηρετεί τη χώρα του, να έχει αυτό το ατύχημα και μετά, μέσα από τη γραφειοκρατική διαδικασία και τις προβλέψεις κάποιων άρθρων, να μην μπορούν να αντιμετωπίσουν και να επιλύσουν και το πρόβλημα της επιβίωσής του.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Δημήτριος Αποστολάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, με αυτά που είπαμε, νομίζω ότι συμφωνούμε με τον κύριο συνάδελφο.

Όσον αφορά, κύριε συνάδελφε, αυτό που είπατε για "γκρίζα ζώνη", δεν θεωρώ ότι είναι γκρίζα ζώνη. Ένα ατύχημα μπορεί να συμβεί οπουδήποτε. Δεν θα έπρεπε, βέβαια, να συμβαίνουν μέσα στις Ένοπλες Δυνάμεις.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ: Γκρίζα ζώνη εννοώ ότι και με σας δεν βρίσκεται και με το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων δεν βρίσκεται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Και θα σας πω και την προσωπική μου άποψη. Όταν συνειδητοποιήσα ότι ένα κάποιος νέος έχει κάποιο μειονέκτημα, το οποίο προέρχεται από ατύχημα και αυτό τον εμποδίζει να γίνει δάσκαλος, πράγματι και προσωπικά ένοιωσα ότι κάτι δεν πάει καλά.

Ήδη έχουμε απευθυνθεί στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Όμως, κατά πάσα πιθανότητα, το θέμα είναι του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Θα κάνουμε κάποια κίνηση -και πράγματι και ως Βουλή μπορούμε να το ξεκινήσουμε- να θεσμοθετηθεί ένας κανόνας, που να μην εμποδίζει έναν άνθρωπο, ο οποίος μπορεί άνετα να εκτελέσει τα καθήκοντα του καθηγητού ή του δασκάλου, αν για παράδειγμα έχει ένα δάκτυλο παράλυτο, πράγμα που δεν τον εμποδίζει -και μάλλον, πιο πολύ θα έπρεπε να προσέχουμε την ψυχική υγεία, παρά τη σωματική αρτιμέλεια στις επιλογές μας- και είμαι βέβαιος ότι θα

λυθεί το πρόβλημα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Επανερχόμεθα στην πέμπτη επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου με αριθμό 587/8.2.1999 του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Αναστασίου Ιντζέ προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργού προκειμένου να διευκολύνονται οι προστάτες οικογενειών που υπηρετούν στο στρατό.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου σε περίληψη έχει ως εξής:

"Ο στρατιώτης Σπυρίδων Κατσούλης, Α.Σ.Μ.130/1091/95, 105 Α/Κ Μ.Μ.Π. Καβύλη Ν. Έβρου, παρουσιάστηκε στις 25.11.1998 στο Κέντρο Εκπαίδευσης Θηβών. Μετατέθηκε στις 16.1.1999 στη Θεσσαλονίκη. Στις 23.1.1999 μετετέθη στην Καβύλη Ν. Έβρου.

Ο ανωτέρω είναι προστάτης, καθόσον είναι τέκνον διαζευγμένης μητέρας, η οποία πάσχει από αστάθεια ισορροπίας, λόγω προχωρημένης παραλυσίας. Για τους λόγους αυτούς, είναι προστάτης και θα υπηρετήσει δώδεκα μήνες. Και λόγω των δικαιολογητικών που κατέθεσε, τον τοποθέτησαν στη Θεσσαλονίκη, πλησίον της κατοικίας της μητέρας του, για να της συμπαραστέκεται.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός: Γιατί, πέραν των κανονισμών που ισχύουν στο στρατό για διευκόλυνση των προστατών και των οικογενειών τους, ο ανωτέρω στρατιώτης τοποθετήθηκε μακριά της οικογενείας του, ενώ έπρεπε να είναι πλησίον της ανήμπορης μητέρας του, για να της είναι αρωγός σε κάθε έκτακτη ανάγκη;

Δεν μπορούσε να τοποθετηθεί σε ακτίνα πενήντα έως εκατό χιλιομέτρων από την κατοικία του, για να συμπαρίσταται στην μητέρα του;"

Ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Δημήτριος Αποστολάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ήδη θα γνωρίζετε ότι, εδώ και αρκετό καιρό, στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας προσπαθούμε να καθιερώσουμε διαδικασίες με τις οποίες τόσο οι τοποθετήσεις, όσο και οι μεταθέσεις των στρατευσίμων, θα γίνονται με διαφάνεια και θα υπάγονται και θα υπακούουν σε ορισμένους κανόνες, με σκοπό να σταματήσει αυτό το σύστημα των πελατειακών σχέσεων και των πιέσεων. Αν κάποιος στρατεύσιμος έχει μία γνωριμία και αυτή η γνωριμία έχει πρόσβαση στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, να έχει και ανάλογη μεταχείριση.

Με το νέο σύστημα, που εφαρμόζεται από τον περασμένο Σεπτέμβριο και για το οποίο έχει ενημερωθεί και η κοινή γνώμη, μέσω των συνεντεύξεων, αλλά και η αρμόδια επιτροπή της Βουλής, θέτουμε κανόνες πάρα πολύ αυστηρούς, κανόνες, τους οποίους γνωρίζουν και οι ίδιοι οι στρατεύσιμοι.

Δηλαδή, όταν ο στρατεύσιμος θα πάει στη μονάδα που θα πρωτουπηρετήσει, είναι αναγεγραμμένα σε καταστάσεις τα μόρια που έχει αυτός και οι συνάδελφοί του και έτσι βάσει αυτών των μορίων γνωρίζει που θα πάει την επόμενη φορά.

Θέλω, επίσης, να σας πω ότι έχουμε περιφρουρήσει τόσο πολύ το σύστημα που και εγώ προσωπικά εάν θέλω να μάθω για ένα στρατεύσιμο, δεν έχω πρόσβαση πριν το μάθει ο στρατεύσιμος, ακριβώς για να προλάβουμε τις καταστάσεις που ξέραμε τα προηγούμενα χρόνια.

Τώρα, ο συγκεκριμένος στρατιώτης. Στα πλαίσια αυτού του συστήματος όταν παρουσιάστηκε δεν είχε προβάλει τον ειδικό λόγο για τον οποίο θα ήταν δωδεκάμηνης θητείας. Θεωρήθηκε κανονικής θητείας, τοποθετήθηκε στη Θεσσαλονίκη για έξι μήνες, αλλά με σχεδιασμό και προγραμματισμό, τον οποίο ήξερε, ότι στη συνέχεια θα εμετατίθετο στα σύνορα, στη Θράκη ή στα νησιά, πράγμα που συμβαίνει για όλους, αν αποδειχθεί ότι ήταν δωδεκάμηνης θητείας - οι δωδεκάμηνης θητείας έχουν ήδη ένα πλεονέκτημα, υπηρετούν δώδεκα αντί για είκοσι μήνες και επομένως πηγαίνουν και κάνουν όλη τους τη θητεία σε αυτές τις συνοριακές μονάδες- δικαίως μετετέθη σε μία μονάδα της Θράκης.

Ο ίδιος παρουσιάστηκε στη συνέχεια στο διοικητή του. Προέβαλε το πρόβλημά του, ο διοικητής ευαισθητοποιήθηκε αμέσως και έστειλε το θέμα στην αρμόδια επιτροπή, την οποία έχουμε θεσμοθετήσει στο Υπουργείο 'Αμυνας και η οποία εξετάζει όλες αυτές τις εξαιρετικές περιπτώσεις, αν δηλαδή ο στρατεύσιμος ή ένα μέλος της οικογένειάς του έχει ένα ειδικό πρόβλημα. Αυτή είναι μία πολυμελής επιτροπή από ανωτάτους αξιωματικούς, η οποία εξετάζει κάθε περίπτωση και παίρνει αποφάσεις. Συνήθως εάν ο διοικητής εισηγηθεί ευνοϊκά, ικανοποιούν το αίτημα. Είναι μία επιτροπή, όμως, η οποία θέλω να σας βεβαιώσω ότι λειτουργεί με εντελώς αντικειμενικά κριτήρια και εξετάζει και με αυστηρότητα, θα έλεγα, αλλά και με πνεύμα ανθρωπιστικής προσέγγισης κάθε περίπτωση.

Η υπόθεση του συγκεκριμένου στρατεύσιμου βρίσκεται αυτήν τη στιγμή στην αρμόδια επιτροπή και κατά πάσα πιθανότητα θα έχει ευμενή εξέλιξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κύριε Υφυπουργέ.

Κύριε Ιντζέ, πριν σας δώσω το λόγο θα μου επιτρέψετε να κάνω μία ανακοίνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν από τα δυτικά γενικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" σαράντα εννέα μαθητές και τρεις συνοδοί-δασκαλοί από το 16ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά. Τους καλωσορίζουμε στο Εθνικό Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ορίστε, κύριε Ιντζέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Υφυπουργό.

Θα ήθελα, όμως, να προσθέσω ότι ο εν λόγω στρατεύσιμος είχε υποβάλει τα έγγραφα βάσει των οποίων χαρακτηρίστηκε ως προστάτης και θα υπηρετούσε δωδεκάμηνη θητεία. Παρά ταύτα έγινε αυτή η μεταχείριση, που ήδη αναφέρατε και εσείς, κύριε Υφυπουργέ. Τα ξαναυπέβαλε. Προφανώς -θέλω να πιστεύω- για λόγους γραφειοκρατικών ή πρώτη υποβολή των εγγράφων που τον ανακήρυσσαν προστάτη ή χάθηκαν ή κάπου θα παράπεσαν και έγινε αυτή η μεταχείριση.

Εν πάση περιπτώσει ξαναυπέβαλε τα δικαιολογητικά που τον χαρακτηρίζουν ως προστάτη και από τα οποία αποδεικνύεται ότι η μητέρα του είναι σε παράλυση από τριάντα πέντε ετών και είναι συνταξιούχος, κύριε Υφυπουργέ, από την Αγροτική Τράπεζα. Αντικειμενικά, δηλαδή, αυτό που επικαλείται αποδεικνύεται. Από τριάντα πέντε ετών κορίτσι είναι συνταξιούχος λόγω παραλυσίας από την Αγροτική Τράπεζα και ταυτόχρονα είναι και διαζευγμένη.

Πιστεύω, δηλαδή, ότι ήταν από ολιγωρία ή παράλειψη ή λάθος της υπηρεσίας και δεν δίνω καμιά άλλα πρόθεση. Χαίρομαι όμως και ευχαριστώ που έχει ήδη επιληφθεί η αρμόδια υπηρεσία και το θέμα θα λήξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής 'Αμυνας): Κύριε συνάδελφε, πιθανόν -δεν το αμφισβητώ- ο νέος να υπέβαλε τα χαρτιά και να χάθηκαν. Η πείρα μας, όμως, μας λέει, ότι συνήθως προτιμούν να παρουσιαστούν, να έχουν μεταχείριση ως ολοκλήρου, κανονικής θητείας και εν συνεχεία προβάλλουν τα χαρτιά τους για να έχουν αυτό το πλεονέκτημα. Σας διαβεβαιώ ότι έχουμε αυτήν την εμπειρία.

Τώρα όσον αφορά το γεγονός ότι η μητέρα του ήταν από τριάντα πέντε ετών ανάπηρη, θέλω να πω το εξής: Δεν έχουμε τη δικαιοδοσία σε κανένα άτομο να κρίνει εάν αυτός υπάγεται σε αυτές τις διατάξεις, ακριβώς για να προλάβουμε περιπτώσεις είτε αυθαιρεσιών είτε πράξεων, συμπεριφοράς της μορφής την οποία θέλουμε να αποφύγουμε.

Γι' αυτό έχουμε θεσμοθετήσει μια επιτροπή η οποία σε πολύ σύντομο χρόνο εξετάζει όλες αυτές τις περιπτώσεις και ο νέος θα δικαιωθεί κατά πάσα πιθανότητα.

Πιστεύω ότι από αυτά που είπα θα πρέπει να καταλάβετε ότι προσπαθούμε πράγματι να δημιουργήσουμε συνθήκες όπου οι

στρατευμένοι νέοι όταν πηγαίνουν στις 'Ενοπλες Δυνάμεις να μην έχουν καμία προστασία και να ξέρουν ότι θα έχουν όλοι την ίδια μεταχείριση, ανεξάρτητα από οικονομική, κοινωνική ή άλλης μορφής προστασία, την οποία θα μπορούσαν να έχουν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Επίκαιρες ερωτήσεις δευτέρου κύκλου. Δεύτερη είναι η με αριθμό 578/4.2.1999 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη προς τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να ρυθμίσει νομοθετικά ό,τι αφορά τον έλεγχο στον τομέα των δημοσκοπήσεων.

Η επίκαιρη ερώτηση έχει ως εξής:

"Κατά τη συζήτηση στη Βουλή, τον Απρίλιο του 1997, πρότασης νόμου της Νέας Δημοκρατίας για τη ρύθμιση του τομέα των δημοσκοπήσεων, όλες οι πτέρυγες της Βουλής αναγνώρισαν την ανάγκη ρύθμισης του κρίσιμου αυτού τομέα για την ομαλή λειτουργία του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος.

Η κυβερνητική πλειοψηφία κατά την πάγια συνήθειά της είχε απορρίψει των πρότασή μας αυτή, ενώ παράλληλα είχατε δεσμευθεί ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα θα καταθέσει η Κυβέρνηση σχέδιο νόμου για τον έλεγχο των δημοσκοπήσεων.

Επακολούθησαν δημοσιεύματα του έτους 1997, με τις απόψεις του Υπουργείου Τύπου και ΜΜΕ περί "φωτιάς στο σχέδιο νόμου για τα γκάλοπ" που δήθεν επρόκειτο να καταθέσει η Κυβέρνηση στη Βουλή και άλλα ηχηρά παρόμοια.

'Ηδη και ενώ έχουν παρέλθει δύο περίπου χρόνια και εκπνεύσει το σύντομο χρονικό διάστημα, ουδεμία σχετική πρόταση έχετε καταθέσει στη Βουλή.

Επειδή το τελευταίο χρονικό διάστημα οι δημοσκοπήσεις επί μελλοντικών και υποθετικών γεγονότων, χρησιμοποιούνται με ιδιαίτερη ένταση για τη διαμόρφωση ασαφούς πολιτικού κλίματος στην Ελλάδα, πράγμα που εξυπηρετεί το γνωστό πολιτικοοικονομικό κατεστημένο, που επιθυμεί δια του τρόπου αυτού να καθορίσει την επόμενη Κυβέρνηση, που θα διαχειρισθεί και θα διανείμει τα δέκα πέντε (15.000.000.000.000) τρισεκατομμύρια δραχμές του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και των Ολυμπιακών Αγώνων,

Ερωτάσθε για ποιο λόγο έχετε παραλείψει να συντάξετε και να καταθέσετε για ψήφιση στη Βουλή σχέδιο νόμου για τον έλεγχο των δημοσκοπήσεων και εάν και τότε προτίθεται η Κυβέρνηση Σημίτη να το πράξει".

Ο αγαπητός κ. Ρέππας, έχει το λόγο, παρ'ό,τι μάθαμε ότι ασθενείτε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται σε αυτόν τον τομέα και διενεργούν μετρήσεις των τάσεων και των προτιμήσεων της κοινής γνώμης, είναι υποχρεωμένες να τηρούν ορισμένους κώδικες δεοντολογίας που προβλέπονται από το Διεθνές Οργανισμό, την ΕΣΟΜΑΡ, αλλά βεβαίως και τους κώδικες που έχει θεσπίσει ο Σύνδεσμός τους εδώ στην Ελλάδα.

Ο έλεγχος λοιπόν, τήρησης αυτών των κανόνων, η τήρηση του εσωτερικού επαγγελματικού κώδικα, αναλαμβάνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου, του ΣΕΔΕΑ των εταιρειών αυτών στην Ελλάδα σε πρώτο βαθμό και από τη Γενική Συνέλευση των μελών σε δεύτερο βαθμό, εφόσον προηγηθεί αίτημα, καταγγελία, παντός έχοντος έννομο συμφέρον.

Επιπροσθέτως, κατά τα τέλη του 1997 ο ΣΕΔΕΑ έχει θέσει σε εφαρμογή έναν επιπρόσθετο κανονισμό για τον ποιοτικό έλεγχο της συλλογής στοιχείων, πράγμα το οποίο πιστεύουμε ότι ενισχύει ακόμη περισσότερο τη δημιουργία ενός ικανοποιητικού πλαισίου για την αξιοπιστία και το κύρος αυτών των μετρήσεων. Αυτό ακριβώς, είναι το κεφάλαιο του αυτοελέγχου, της αυτοδέσμευσης, της αυτορρύθμισης, όπως θα λέγαμε. Οι όροι αυτοί είναι δόκιμοι και χρησιμοποιούνται.

Στο Υπουργείο Τύπου πρέπει να σας πω ότι λειτουργεί ήδη μητρώο όπου καταθέτουν τα στοιχεία τους οι εταιρείες, οι

οποίες δραστηριοποιούνται σε αυτόν τον τομέα, εφόσον επιθυμούν να κάνουν μετρήσεις στη ραδιοτηλεοπτική αγορά και τα αποτελέσματα των μετρήσεων αυτών να ληφθούν υπόψη από το κράτος.

Επειδή στην πράξη το σύνολο σχεδόν των εταιρειών που κάνουν μετρήσεις στη ραδιοτηλεοπτική αγορά, έχουν αναπτύξει και κλάδους πολιτικών δημοσκοπήσεων, αντιλαμβάνεστε πως έχουμε και εξ αυτού του λόγου, έναν ακόμη βαθμό ελέγχου της λειτουργίας αυτών των επιχειρήσεων.

'Όλα αυτά τα θέματα βεβαίως, πρέπει να αντιμετωπισθούν με διάλογο. Έχω απευθυνθεί με επιστολή μου στον ΣΕΔΕΑ και στις εταιρείες και ζητώ τις προτάσεις τους για να συζητήσουμε αυτό το πολύ νευραλγικό ζήτημα, για τη λειτουργία των θεσμών, για την ομαλή λειτουργία της δημόσιας ζωής στη χώρα μας.

Πριν ολοκληρωθεί αυτός ο κύκλος συζήτησης με την κατάθεση ιδεών και προτάσεων, πιστεύουμε ότι δεν είναι ορθό να αναλάβουμε οποιαδήποτε άλλη πρωτοβουλία.

Γιατί κάθε επέμβαση σ' αυτήν τη νευραλγική περιοχή της δημόσιας ζωής θέλουμε να γίνει με τη σύμφωνη γνώμη όλων των φορέων για να μην κατηγορηθούμε ότι άλλες σκοπιμότητες είναι αυτές οι οποίες μας κινούν σε μία τέτοια πρωτοβουλία. Υπάρχουν πραγματικά προβλήματα, τα οποία είχαν συζητηθεί κατά την πρόταση νόμου, που κατετέθη από τη Νέα Δημοκρατία. Δεν τελεσφόρησε όμως η πρόταση νόμου. Παρ' όλα αυτά, ο αποδέκτης της πρότασής σας το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης προχώρησε αργότερα σε μία ρύθμιση στο πλαίσιο του νόμου για τον εκσυγχρονισμό της εκλογικής νομοθεσίας, με αποτέλεσμα να προβλέψει ειδική διάταξη για το πώς θα διεξάγονται οι δημοσκοπήσεις την προεκλογική περίοδο, με πρώτη εφαρμογή τις εκλογές για τη Νομαρχιακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Κατά τα άλλα, η αποστασιοποίηση του κ. Κεφαλογιάννη από τα αποτελέσματα των δημοσκοπήσεων με βρίσκει κι εμένα απολύτως σύμφωνο. Δεν συμμερίζομαι κι εγώ την αναγωγή των δημοσκοπήσεων σε υπέρτατη αλήθεια. Εκφράζω κι εγώ προβληματισμούς και επιφυλάξεις για την αντικειμενικότητα και την αξιοπιστία πολλών μετρήσεων.

Κάθε αλλαγή όμως, επαναλαμβάνω και πάλι, στον τομέα αυτό, θα πρέπει να γίνει με τη σύμφωνη γνώμη όλων των εμπλεκόμενων φορέων. Σε αυτό το στάδιο είμαστε τώρα. Όταν ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία, πιστεύω ότι θα μπορούμε να είμαστε πιο συγκεκριμένοι.

Κλείνω, αναφέροντας μόνο ένα παράδειγμα, το οποίο δικαιολογεί ανησυχία για το πώς λειτουργούν αυτές οι εταιρείες: Σε πρόσφατη δημοσκόπηση, η οποία διεξήχθη στις αρχές αυτού του έτους, φέρεται ο Πρωθυπουργός, ο κ. Σημίτης, να έχει στο πολεοδομικό συγκρότημα της Αθήνας αποδοχή σε ποσοστό 24,8%. Άλλη εταιρεία, την ίδια περίοδο, διεξάγει μέτρηση πανελλαδική, στην οποία φέρεται ο κ. Σημίτης να έχει αποδοχή σε ποσοστό 39,5%. Για να συμβεί αυτό, σημαίνει ότι στην υπόλοιπη Ελλάδα ο κ. Σημίτης έχει αποδοχή, που κινείται περίπου στο 47%. Στο πολεοδομικό συγκρότημα, λοιπόν, ένα πρόσωπο έχει αποδοχή 24,8% και στην υπόλοιπη Ελλάδα έχει 47%. Πρόκειται προφανώς για διαφορετικά πρόσωπα. Αυτό είναι ένα παράδειγμα και θα επανέλθω στη δευτερολογία μου αναφέροντας και άλλα στοιχεία, το ότι πραγματικά κάτι συμβαίνει, κάποιοι μακιγιάρουν ίσως τις μετρήσεις, προκειμένου να επιδιώξουν και να πετύχουν τη δημιουργία εντυπώσεων σε επίπεδο πολιτικής πλέον. Αυτό είναι κάτι, το οποίο η πολιτεία, τα πολιτικά κόμματα το αρνούνται και το αντιμετωπίζουν. Πιστεύω ότι ο διάλογος, που έχουμε ξεκινήσει, θα μας οδηγήσει στη θέσπιση ενός πλαισίου, το οποίο θα βρίσκει όλους σύμφωνους και τα κόμματα και τις εταιρείες μετρήσεων. Η Κυβέρνηση δεν θέλει να κατηγορηθεί ότι προσπαθεί να παρέμβει σε ένα χώρο, τον οποίο επιδιώκει να χειραγωγήσει ή να κατευθύνει. Όχι μόνο δεν θέλουμε να κατηγορηθούμε για κάτι τέτοιο, αλλά είμαστε τώρα σ' αυτόν τον κύκλο διαλόγου, που πιστεύουμε γρήγορα θα ολοκληρωθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κεφαλογιάννης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Σας εύχομαι περαστικά, κύριε Υπουργέ, αλλά ο τομέας των δημοσκοπήσεων, γνωρίζετε εσείς καλύτερα από τους συναδέλφους στη Βουλή, ότι νοσεί πάρα πολύ.

Η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε την πρόταση νόμου το 1997. Ο αρμόδιος Υπουργός τότε από τη μεριά της Κυβέρνησης, συνεχάρη τη Νέα Δημοκρατία για την πρωτοβουλία της αυτήν και δεσμεύτηκε ότι εντός εξαμήνου θα φέρει σχέδιο νόμου στη Βουλή.

Στηρίζατε όλα σας τα επιχειρήματα στην αυτορρύθμιση και στον αυτοέλεγχο και της Διεθνούς Ένωσης για τις Δημοσκοπήσεις της ΕΣΟΜΑΡ και του αντίστοιχου οργανισμού στην Ελλάδα. Αλλά οι ίδιες αυτές εταιρείες, ο σύνδεσμός τους, ζητά τη βοήθεια της πολιτείας και επιζητά νομοθετικό πλαίσιο, μιας και καταγγέλλει εταιρείες, που κάνουν δημοσκοπήσεις, χωρίς να τηρούνται οι κανόνες δεοντολογίας των διεθνών οργανισμών, που παρακολουθούν τις δημοσκοπήσεις και η Κυβέρνηση ολιγωρεί.

Ξέρετε ότι πέρα από τα exit polls, τις δημοσκοπήσεις δηλαδή έξω από τα εκλογικά κέντρα, που αλλοιώνουν τη μορφή των εκλογών (συνέβη και στις εθνικές εκλογές και στις πρόσφατες δημοτικές εκλογές), υπάρχουν και δημοσκοπήσεις για τα εθνικά θέματα. Γίνονται δημοσκοπήσεις σε σημαντικά ζητήματα, όπως το Σκοπιανό, τα 'Ιμια κλπ. Δεν έχω χρόνο, γι' αυτό θα σας αναφέρω μόνο δύο παραδείγματα.

Υπήρξε ερώτηση-δημοσκόπηση, η οποία έλεγε το εξής για τα 'Ιμια: "Η Ελλάδα πρέπει να προχωρήσει σε ανακατάληψη των 'Ιμια, έστω και αν αυτό οδηγήσει σε πόλεμο με την Τουρκία;". Τι απάντηση περιμένετε σ' αυτό; Η απάντηση ήταν 67% "ΟΧΙ". Δηλαδή οι Έλληνες είναι ενδοτικοί, όταν στην ίδια δημοσκόπηση το 51% δεν ενέκρινε τους ισχυρισμούς της Κυβέρνησης;

Για δε το Μακεδονικό, το 72% των κατοίκων της πρωτεύουσας ζητούσε "ρεαλιστική συμβιβαστική λύση." Αυτό είναι από τα αποτελέσματα της δημοσκοπήσεως. Όταν το ερώτημα ήταν "ανεξάρτητα από το τι εσείς θα επιθυμούσατε, ύστερα από τα όσα έχουν γίνει γύρω από το Σκοπιανό, τι πιστεύετε ότι είναι σήμερα το καλύτερο που μπορούμε να επιτύχουμε;" τι απαντήσεις θέλετε να σας πούμε; Δηλαδή το 2005 ποιος είναι καλύτερος Πρωθυπουργός από τη μεριά του ΠΑ.ΣΟ.Κ; Ο κ. Ρέππας ή ο κ. Παπανδρέου που είναι μακαρίτης; Είναι θέμα ερωτήσεων και απαντήσεων.

Όμως κύριε Υπουργέ, φάσκετε και αντιφάσκετε και με τον εαυτό σας. Έχω εδώ δικό σας άρθρο μερικές εβδομάδες μετά την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία πήρε αρκετή δημοσιότητα. Τι λέτε εσείς στο δικό σας άρθρο; "Τα προβλήματα που μπορεί να γεννήσει το φαινόμενο της πολιτικής δημοσκόπησης φθάνουν ως και τη μερική ακύρωση της λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ολοκληρώνω. Ευχαριστώ που μου δίνετε τόσο χρόνο, όσο και στον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας έδωσα τρίαμισι λεπτά. Μόλις έσβησα το χρόνο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κλείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μετά από τα δύο λεπτά, έπρεπε να είχατε ολοκληρώσει.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κλείνω, τονίζοντας δύο σημεία μόνο.

Λέτε παρακάτω: "Πέρα όμως από το ζήτημα της φαινομενικής αλήθειας, διαπλάθουν ευθέως τις γνώμες που υποτίθεται ότι ερευνούν." Μιλάτε για τη χρήση των δημοσκοπήσεων από τον πελάτη, απ' αυτόν που παραγγέλλει και λέτε ότι γίνεται κατά τρόπο που αποβλέπει αποκάλυπτα στον επηρεασμό των κομματικών προτιμήσεων του κοινού."

Παρακάτω, καταλήγετε ως εξής: "Μια νομοθετική παρέμβαση στο κρίσιμο πεδίο των πολιτικών δημοσκοπήσεων είναι απαραίτητη." Λέτε διάφορες σκέψεις σας, οι οποίες συμπίπτουν απόλυτα με τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ, τελειώσατε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τι σας φοβίζει, κύριε Υπουργέ, να προχωρήσετε σ' αυτήν τη ρύθμιση, πολύ περισσότερο τώρα που έρχονται οι εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

Κύριε Κεφαλογιάννη, μην εξαντλείτε τα όρια της ανοχής μου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και πολλά πολιτικά παιχνίδια ετοιμάζονται να παιχτούν σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, του χρήματος του ελληνικού λαού και του επηρεασμού της κοινής γνώμης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Αναγνωρίζω ότι υπάρχουν προβλήματα, πιστεύω όμως ότι δεν πρέπει να αναζητούμε την αιτία των πολιτικών προβλημάτων στις μετρήσεις ή στη λειτουργία των εταιρειών δημοσκοπήσεων. Πιστεύω ότι τα πολιτικά κόμματα είναι φορείς που καλούνται να αντιμετωπίσουν και να λύσουν τα όποια πολιτικά προβλήματα αναφύονται. Είναι απολύτως ατυχής, λοιπόν, ο συσχετισμός τον οποίο κάνει ο κ. Κεφαλογιάννης, κατά τη δική μου άποψη, παρά το ότι συμφωνώ, διαφωνώντας μαζί του, ότι είναι πολύ νευραλγική η λειτουργία των εταιρειών αυτών. Δεν δέχομαι όμως ότι μπορούν να χειραγωγήσουν και να κατευθύνουν, παρά το ότι εν μέρει ακυρώνουν τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος στο σύνολό του.

Πρέπει να έχουμε περισσότερη εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας εμείς οι πολιτικοί, να έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στον ελληνικό λαό.

Πρέπει να πω ότι το άρθρο αυτό στο οποίο αναφέρεστε και το οποίο βεβαίως εκφράζει τις απόψεις μου, είναι άρθρο το οποίο αναφέρεται κυρίως σε θέματα διαφάνειας όσον αφορά τις μετρήσεις. Η αγορά όμως είναι πολύ επινοητική. Πρέπει να σας πω ότι αυτήν την ώρα και αναφέρω ένα παράδειγμα, στις Ηνωμένες Πολιτείες, παρά το ότι έχει αποδοκιμαστεί από τους επίσημους φορείς, ανθεί μία τεχνική, η λεγόμενη push polls. Κατ' αυτήν, μία εταιρεία καλεί πολίτες που συμμετέχουν υποτίθεται σε ένα δείγμα το οποίο μετρά και τους ρωτά κατά ένα συγκεκριμένο τρόπο.

Και φέρνω ένα παράδειγμα: "Θα ψηφίζατε το Χ πολιτικό, αν μαθαίνατε ότι είναι βιαστής;" Είναι γνωστό ποια είναι η απάντηση. Αυτό όμως αποτελεί μία αρνητική διαφήμιση για το συγκεκριμένο πολιτικό. Η εταιρεία χρησιμοποιεί αυτό το ερώτημα, επειδή θέλει μόνο και μόνο να βοηθήσει τον αντίπαλό του. Αυτό φαίνεται από μία πρώτη σκοπιά ότι είναι θεμιτό, αντιλαμβάνεσθε όμως πού οδηγεί.

Πέρα από τα θέματα, λοιπόν, της διαφάνειας, στα οποία αναφέρομαι εκτενώς στο άρθρο αυτό, πρέπει να αντιμετωπίσουμε την επινοητικότητα της αγοράς, η οποία είναι πολύ μεγάλη, να ορίσουμε τις τεχνικές βάσει των οποίων γίνονται οι δημοσκοπήσεις. Στα θέματα αυτά αναφέρομαι σε επιστολή που έστειλα στο ΣΕΔΕΑ, την οποία έχω στη διάθεσή σας, γιατί πιστεύω ότι δείχνετε ιδιαίτερο ενδιαφέρον γι' αυτά τα θέματα και καλό είναι να την γνωρίζετε. Θα σας την δώσω ευθύς αμέσως.

Θα πρέπει να ασχοληθούμε με τα θέματα που αφορούν την επιλογή του δείγματος, τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται και τον ορθό και όχι παραπειστικό σχολιασμό των μετρήσεων, αφού βεβαίως ξεχωρίσουμε το σχολιασμό από τα αποτελέσματα των μετρήσεων.

Επαναλαμβάνω, ότι ο κύκλος του διαλόγου δεν έχει κλείσει. Οι όποιες πρωτοβουλίες θα αναληφθούν, αφού βρουν σύμφωνες όλες τις πλευρές, προκειμένου να μην αφήσουμε περιθώρια σε οποιονδήποτε να μας κατηγορεί ότι λειτουργούμε υπό το βάρος σκοπιμοτήτων.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Δημήτριος Ρέππας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να καταθέσω το άρθρο του κυρίου Υπουργού.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κεφαλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν άρθρο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τρίτη είναι η με αριθμό 593/8.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Απόστολου Τασούλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την καθυστέρηση στη λειτουργία της "Μονάδας Εντατικής Θεραπείας Παίδων" Θεσσαλονίκης κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Τασούλα έχει ως εξής: "Επανερχόμαστε στα προβλήματα που αντιμετωπίζει το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, το οποίο πρόσφατα ήρθε στη δημοσιότητα μετά από δημοσιεύματα που αναφέρονταν στο ζήτημα του αυξημένου αριθμού θανάτων στις δύο νεογνολογικές κλινικές του κατά το 1998.

Χωρίς να υποτιμά κανείς ότι η δημοσιότητα που δόθηκε στο ζήτημα μπορεί να εξυπηρετεί τα συμφέροντα κάποιων ιδιωτών που θέλουν να επιβληθούν στο χώρο, πρέπει να επισημανθεί ότι πραγματικά υπάρχουν προβλήματα στη λειτουργία του νοσοκομείου.

Επανελημμένα η διοίκηση του Ιπποκρατείου Νοσοκομείου και οι εργαζόμενοι έχουν κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου προς το Υπουργείο, το οποίο όμως παρά τις δεσμεύσεις, δεν έχει δώσει λύση στα οξυμένα προβλήματα. Να σημειωθεί ότι σε ολόκληρη τη βόρεια Ελλάδα δεν υπάρχει ούτε μία μονάδα εντατικής θεραπείας για παιδιά, πράγμα που υπογραμμίζει την αδυναμία περιθάλψης σοβαρών νεογνολογικών περιστατικών και εξηγεί το μεγάλο αριθμό θανάτων νεογνών κατά το 1998.

Σε ανάλογη ερώτησή μας για τη ΜΕΘ, που συζητήθηκε στη Βουλή στις 17/11/98, ο κύριος Υφυπουργός είπε ότι παρά τα προβλήματα που υπάρχουν στην κάλυψη των θέσεων του διευθυντή και των επιμελητών "η μονάδα Εντατικής Θεραπείας Παίδων Θεσσαλονίκης θα λειτουργήσει πάρα πολύ σύντομα". Από τότε έχουν περάσει τρεις μήνες, όμως τίποτα δεν έγινε.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Σε ποιο σημείο βρίσκεται αυτήν τη στιγμή η διαδικασία για την πρόσληψη του αναγκαίου εξειδικευμένου ιατρικού προσωπικού και να υπάρχει προοπτική να λειτουργήσει άμεσα η ΜΕΘ Παίδων στη Θεσσαλονίκη;

Επιπλέον τι μέτρα θα παρθούν για την πρόσληψη του αναγκαίου νοσηλευτικού προσωπικού στις δύο νεογνολογικές κλινικές του Ιπποκρατείου Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης και την ανανέωση του μηχανολογικού εξοπλισμού τους;

Τι μέτρα προτίθεται να πάρει, ώστε να λειτουργήσει άμεσα ΕΚΑΒ νεογνών με δεδομένο ότι σήμερα δεν υπάρχει σε Μακεδονία και Θράκη;"

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης είναι ένα πολύ μεγάλο νοσοκομείο, το οποίο, εξυπηρετεί και τις ανάγκες νοσηλείας των νεογνών βορείου Ελλάδος. Γι' αυτό και έχει το ειδικό ενδιαφέρον του Υπουργείου και στα ζητήματα της χρηματοδότησης για την ανανέωση και επέκταση του εξοπλισμού του, αλλά και για τη στελέχωσή του.

Όσον αφορά την Εντατική Μονάδα Θεραπείας Παιδιών είχαμε και στο παρελθόν την ευκαιρία να ενημερώσουμε τη Βουλή ότι από πλευράς διαμόρφωσης των χώρων και της προμήθειας εξοπλισμού αυτή η μονάδα είναι έτοιμη. Όμως δεν λειτουργεί, διότι υπάρχει πρόβλημα με το ιατρικό προσωπικό. Νομίζω ότι σωστά επιδιώχθηκε, με δύο αλληπαλλήλες προκηρύξεις, διευθυντής και επιμελητής α', να είναι γιατροί με ειδικά προσόντα. Γιατροί που θα είχαν προϋπηρεσία σε μονάδες εντατικής θεραπείας παιδιών. Οι προκηρύξεις αυτές απέβησαν άγονες.

Ήδη βρισκόμαστε στη διαδικασία επαναπροκήρυξης με επαναδιατύπωση των βασικών προσόντων. Δηλαδή ζητούμε

διευθυντή, επιμελητή α' και επιμελητή β' με προσόντα, εμπειρία και προϋπηρεσία έστω και σε μονάδες ενηλίκων, αφού δεν βρίσκονται με προϋπηρεσία σε μονάδες παιδιών.

Εδώ και καιρό έχουν προσληφθεί δύο επιμελητές β' και έχει συγκροτηθεί στο νοσοκομείο, για να εξυπηρετηθούν περιστατικά τα οποία έχουν ανάγκη ΜΕΘ, μία ειδική ομάδα εντατικολόγων, στην οποία έχουν προστεθεί και αυτοί οι δύο επιμελητές. Αυτή η ομάδα εξυπηρετεί περιστατικά στο χώρο της παιδοχειρουργικής κλινικής κάνοντας χρήση εξοπλισμού από τη μονάδα που δεν λειτουργεί. Κατά συνέπεια το νοσοκομείο βρίσκεται σε ετοιμότητα και έχει τη δυνατότητα να εξυπηρετεί τέτοιου είδους περιστατικά.

Δεν μπορώ να δεχθώ τους απλοϊκούς αφορισμούς του συναδέλφου, που αναφέρονται στο σκεπτικό της ερώτησής του, ότι οι θάνατοι περισσότερων ή ολιγοτέρων νεογνών οφείλονται στη μη λειτουργία αυτής της μονάδας. Το θέμα δεν είναι ποσοστικό. Οι γιατροί γνωρίζουν ότι σε μία κλινική μπορούν να νοσηλευθούν δέκα βαριά περιστατικά και να υπάρχει υψηλός δείκτης θνησιμότητας και σε μία άλλη να νοσηλευτούν εκατό περιστατικά και ο δείκτης θνησιμότητας να είναι χαμηλότερος.

Η διοίκηση του Ιπποκράτειου αλλά και οι επιστήμονες του Νοσοκομείου, έχουν εξηγήσει το λόγο για τον οποίον εμφανίστηκαν κάποιοι θάνατοι το 1998, που θεωρούνται αυξημένοι. Όταν νοσηλεύονται χιλιάδες περιστατικά το χρόνο, τα βαρύτερα περιστατικά που υπάρχουν στο χώρο της βόρειας Ελλάδας, με μία ποικιλία νόσων που μπορεί να είναι διαφορετική από χρόνο σε χρόνο, μπορεί να υπάρχει σε κάποιο χρόνο αυξημένη αναλογία θανάτων, η οποία δεν θα αλλάξει από τη λειτουργία της μονάδας στην οποία αναφέραμε.

Σε ό,τι δε αφορά τη λειτουργία ΕΚΑΒ νεογνών, δεν μπορώ να αντιληφθώ ποιο είναι το αίτημα του συναδέλφου. Δεν γνωρίζουμε να υπάρχουν ειδικά ΕΚΑΒ νεογνών πουθενά στον κόσμο. Βεβαίως υπάρχουν ειδικές εξυπηρετήσεις, για τα νεογνά, ειδικές θερμοκοιτίδες μεταφοράς και υπάρχει και ειδικά διαμορφωμένο από πλευράς εξοπλισμού αυτοκίνητο στο Ιπποκράτειο, που μπορεί να εξυπηρετήσει τη μεταφορά τέτοιων νεογνών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχήν να ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα, ότι τα δημοσιεύματα τα θρέφουν οι αδυναμίες που υπάρχουν στα νοσοκομεία και γενικά στις νοσηλευτικές μονάδες. Βεβαίως, διάφοροι ενδιαφέρονται να φουσκώσουν τα προβλήματα που υπάρχουν, για να οδηγήσουν τον κόσμο στη λεγόμενη ιδιωτική πρωτοβουλία, που εμείς ξέρουμε ότι σε καμία περίπτωση δεν παρέχει καλύτερη περίθαλψη ή αν θέλετε παρέχει χειρότερη περίθαλψη απ' ό,τι παρέχεται στα δημόσια νοσοκομεία.

Αυτό, όμως, δεν απαλλάσσει την Κυβέρνηση από το ότι στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο δεν λειτουργεί Μονάδα Εντατικής Θεραπείας Νεογνών. Και οι διάφορες δικαιολογίες που λέγονται εδώ, είναι θέμα το οποίο όφειλε να έχει αντιμετωπίσει και να έχει λύσει η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα και είχε υποσχεθεί ότι θα το έχει λύσει! Ακόμα-ακόμα και αν παρουσιάζονται διάφορες δυσκολίες, γι' αυτό είναι η Κυβέρνηση, να τις αντιμετωπίσει.

Δεν καταλαβαίνει ο Υπουργός για το ΕΚΑΒ. Πολλά δημοσιεύματα αναφέρουν ότι το ΕΚΑΒ δεν είναι οργανωμένο έτσι, που να μεταφέρει με την καλύτερη ασφάλεια, βοήθεια και φροντίδα, τα νεογνά από απομακρυσμένα νοσοκομεία ή πόλεις προς τη Θεσσαλονίκη. Θέλετε να σας μεταφέρουμε το περιστατικό της μηνιγγίτιδας, που έκανε πέντε ώρες να μεταφερθεί από τη Λάρισα στη Θεσσαλονίκη;

Παρόμοια φροντίδα πρέπει να υπάρχει για όλα τα βαριά περιστατικά. Για τα νεογνά δεν υπάρχει! Και αυτό λέγεται από το ίδιο το προσωπικό και τους υπεύθυνους του νοσοκομείου, του Ιπποκράτειου. Αν διαβάσετε τα δημοσιεύματα θα το δείτε, κύριε Υπουργέ!

Επομένως, εμείς θέλουμε να μας πείτε, ότι όσον αφορά τον εξοπλισμό -ειδικά των ΕΚΑΒ για τη μεταφορά των νεογνών- όσον αφορά το ιατρικό προσωπικό και το νοσηλευτικό προσωπικό, το οποίο και αυτό δεν έχετε, θα τα λύσετε τώρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Θα αρχίσω από το τέλος, κύριε Πρόεδρε, για να πω στον κύριο συνάδελφο, ότι πλήκτρα με τα οποία αυτά τα θέματα θα μπορούσαν να λυθούν αμέσως, δεν υπάρχουν. Μπορείτε να τα λέτε αυτά αζημίως, δεν έχετε κανένα πρόβλημα, θα πρόσθετα και ανευθύνως, κύριε συνάδελφε!

Λαμβάνουμε υπόψη εκείνα τα δημοσιεύματα που έχουν κάτι να προσθέσουν, να υποδείξουν ή που ασκούν κριτική που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας. Όλα, όμως, τα δημοσιεύματα δεν υπακούουν σ' αυτήν τη λογική. Γνωρίζετε και εσείς πολύ καλά ότι έχουν και άλλα κίνητρα, πέρα από τα πραγματικά και υπαρκτά προβλήματα της λειτουργίας των νοσοκομείων.

Αν θέλετε, αυτές τις μέρες κάνουμε μία αναδρομή στα δημοσιεύματα και στην παρουσίαση των θεμάτων της υγείας, για να δείτε πόσο πραγματικά είναι αυτά που δείχνουν και πόσο δεν είναι και τι σκοπούς εξυπηρετούν κάποια δημοσιεύματα απ' αυτά, όχι βέβαια όλα! Επαναλαμβάνω, ότι η καλόπιστη κριτική είναι πάντοτε δεκτή, καλοδεχούμενη.

Όσον αφορά τη ΜΕΘ των παιδιών, επαναλαμβάνω ότι σωστά επιχειρήθηκε η επαρκής στελέχωση αυτής της μονάδας με ειδικό ιατρικό επιστημονικό προσωπικό.

Δεν μπορώ βέβαια να δεχθώ σε καμία περίπτωση αυτό που λέτε και που το συνδέετε και με το περιστατικό της Λάρισας. Είναι εντελώς άσχετο και έχετε σκοπιμότητα να αναφέρεστε και σε αυτό. Εγώ είμαι από τη Λάρισα, αλλά δεν μπορεί να γίνεται ανακεφαλαίωση γενική.

ΕΚΑΒ νεογνών, κύριε συνάδελφε, δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο. Θέλω να μου υποδείξετε σε ποια χώρα του κόσμου υπάρχει ξεχωριστό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας για νεογνά.

Βεβαίως, στην απάντησή σας το αντιληφθήκατε και το αλλάξατε. Είπατε ότι δεν είναι καλά οργανωμένο το ΕΚΑΒ για να μεταφέρει νεογνά. Ε, είναι καλά οργανωμένο το ΕΚΑΒ και τα ειδικά νοσοκομεία για να μπορούν να μεταφέρουν με ασφάλεια τα νεογνά με τις ειδικές θερμοκοιτίδες, με τη συνοδεία ειδικού προσωπικού, με ειδικά αυτοκίνητα που έχουν τον εξοπλισμό εκείνο που χρειάζεται. Δεν χρειάζεται τόσο μεγάλη δυσφήμιση του Δημοσίου τομέα υγείας. Έλεος!

Απευθύνεται στο δημόσιο σύστημα παροχής υπηρεσιών υγείας το 85% του ελληνικού λαού. Και είμαστε εμείς ως Κυβέρνηση υποχρεωμένοι να στηρίζουμε αυτόν τον τομέα, το δημόσιο τομέα παροχής υπηρεσιών υγείας και εσείς είστε υποχρεωμένοι να μην τον δυσφημίετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δηλαδή δεν έχει προβλήματα. Αυτό λέτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ελάτε να σας πω ποια είναι τα προβλήματα. Πάντως δεν είναι αυτά που λέτε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλέσω να λείπουν τα σχόλια.

Τέταρτη είναι η με αριθμό 590/8-2-1999 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ανδριανής Λουλέ προς τους Υπουργούς Υγείας και Πρόνοιας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την απρόσκοπτη λειτουργία της υγειονομικής υπηρεσίας κατά τη διάρκεια εκτέλεσης επισκευών στα κτίρια της Σχολής Δημόσιας Υγείας κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση σε περίληψη, έχει ως εξής:

"Στα κτίρια της Διεύθυνσης Υγιεινής και της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας, επί της λεωφόρου Αλεξάνδρας, εκτελούνται εδώ και αρκετούς μήνες σοβαρές επισκευαστικές εργασίες. Οι εργασίες, παρότι επιβλέπονται από την ΔΕΠΟΣ, εκτελούνται χωρίς να λαμβάνονται τα επιβεβλημένα μέτρα προστασίας για τους συναλλασσόμενους και τους εργαζόμενους, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει η σωματική τους ακεραιότητα. Οι

εργασίες, με τον τρόπο που εκτελούνται, εμποδίζουν και τη στοιχειώδη λειτουργία των υπηρεσιών του "Υγειονομικού", καθώς εκτελούνται ακόμη και σε χώρους που απαιτείται αποκοίνωση και ασηψία, λόγω εκτελέσεως εμβολιασμών. Η πτώση της τάσης του ηλεκτρικού ρεύματος είναι συχνό φαινόμενο, με αποτέλεσμα την καταστροφή εκατοντάδων εμβολίων. Επίσης, ο κίνδυνος ατυχήματος υπάρχει κάθε στιγμή, καθώς, δεν έχει παρθεί κανένα προστατευτικό μέτρο για την αποφυγή της πτώσης οικοδομικών υλικών.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

Τι μέτρα θα λάβουν, προκειμένου η τεχνική εταιρεία που έχει αναλάβει τη διεκπεραίωση των εργασιών να τηρεί τα συμφωνηθέντα, φροντίζοντας για την απρόσκοπτη λειτουργία της Υγειονομικής Υπηρεσίας, την ασφάλεια και την υγιεινή των εργαζομένων και των συναλλασσομένων;"

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Φαρμάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, από τη Δημόσια Επιχείρηση Πολεοδομίας και Στέγασης (ΔΕΠΟΣ) εδώ και αρκετό καιρό εκτελούνται, όπως αναφέρεται άλλωστε και στο σκεπτικό της επίκαιρης ερώτησης της κ. Λουλέ, εργασίες στο κτιριακό συγκρότημα της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας. Στο συγκρότημα αυτό στεγάζονται εκτός από τη συγκεκριμένη σχολή και υπηρεσίες της Νομαρχίας Αθηνών, η Διεύθυνση Υγείας δηλαδή, το Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας και η Σχολή Αδελφών Νοσοκόμων "Αμαλία Φλέμινγκ".

Πριν από την έναρξη των εργασιών είχαν καθοριστεί από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας οι χώροι προσωρινής μετεγκατάστασης των χρηστών του συγκροτήματος σε κτίρια που δεν θα γίνονταν εργασίες κατά την πρώτη φάση. Στα σχέδια αυτά είχε συμφωνήσει απόλυτα και η Νομαρχία Αθηνών διά του εκπροσώπου της μηχανικού.

Εάν υπάρχουν σήμερα προβλήματα σαν και αυτά που αναφέρει η κα Λουλέ -έχει δικιο, είναι σωστά γιατί έχουμε και εμείς ενημέρωση εδώ και αρκετό καιρό, εδώ και ένα μήνα και πλέον και από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας- αυτά οφείλονται στη μη τήρηση από τις υπηρεσίες της νομαρχίας των συμφωνηθέντων. Έχουν δηλαδή, αυθαίρετα καταλάβει χώρους μέσα στο κτίριο Ε, που επισκευάζεται και μάλιστα σε χώρο όπου γίνονται μεγάλης έκτασης στερεωτικές εργασίες και κατασκευή αντισεισμικών τοιχωμάτων ακαμψίας. Η νομαρχία γνωρίζει ότι σε αυτόν το χώρο -γνωρίζει εξ αρχής- σε αυτήν τη φάση των εργασιών δεν έπρεπε να στεγάζεται και να λειτουργεί η υπηρεσία της.

Επίσης, να σας πω για το θέμα της μεταβολής της τάσης στο ηλεκτρικό ρεύμα και των διακοπών του ρεύματος.

Με ευθύνη και πάλι της νομαρχίας και ενώ είχε προσδιοριστεί σε κοινή συμφωνία ποια μηχανήματα θα λειτουργούν -ένα μηχανήματα κλιματιστικό-επίσης αυθαίρετο, οι υπάλληλοι της υπηρεσίας αυτής της νομαρχίας με επέμβαση δική τους στα ρολόγια της Δ.Ε.Η., αλλά και με χρήση και άλλων θερμαντικών συσκευών, φόρτωσαν το δίκτυο. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα πράγματι να πέφτει η τάση κάποιες ώρες του εικοσιτετράωρου ή να υπάρχουν διακοπές, χωρίς όμως να έχει υπάρξει μέχρι τώρα κίνδυνος για τη συντήρηση υλικού ή καταστροφές εμβολίων. Αυτό το λέω με βεβαιότητα, για να μην υπάρχει ανησυχία προς αυτήν την κατεύθυνση.

Εν πάση περιπτώσει, θέλω να πω ότι το Υπουργείο εδώ και πολύ καιρό γνωρίζει το θέμα, βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τη ΔΕΠΟΣ και με τις αρμόδιες υπηρεσίες και προσπαθεί να επιβάλει τα συμφωνηθέντα. Τίποτα άλλο δεν μπορεί να κάνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Λουλέ έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, επικοινωνήσα με τη νομαρχία την περασμένη εβδομάδα και έχω στη διάθεσή σας όλη την αλληλογραφία μου μαζί τους.

Εκείνοι πιστεύουν ότι φταίει το Υπουργείο, γιατί δεν παίρνει τα απαραίτητα μέτρα και είναι έτοιμοι -όπως μου είπαν και όπως μου γράφουν στο FAX που έστειλαν- να κάνουν ασφαλιστικά μέτρα στην

εταιρεία με την οποία να μεν, όπως είπατε και εσείς, είχε συμφωνηθεί από την αρχή να εκτελεστούν οι εργασίες σε ορισμένες φάσεις, δεν έχουν πάρει όμως τα απαραίτητα μέτρα, με αποτέλεσμα να υπάρχει καθημερινά κίνδυνος ατυχήματος.

Θα σας φέρω, κύριε Υπουργέ, δύο παραδείγματα που έγιναν πρόσφατα στο Υγειονομικό. Πρώτον, τα συνεργεία αφαίρεσαν ένα κομμάτι από πλάκα της οροφής χώρου που εργάζονταν υπάλληλοι με αποτέλεσμα να πέσουν τεμάχια σκυροδέματος και από τύχη δεν χτυπήθηκε κάποιος. Πριν από λίγες ημέρες επίσης, έγινε διανομή μιας τρύπας στον τοίχο που συνορεύει με γραφείο εργαζομένων και μεταλλικό καλέμι αφού διέτρισε τον τοίχο εκσφενδονίστηκε δίπλα από το κεφάλι ενός υπαλλήλου.

Επίσης, αυτά που είπατε για την κεντρική θέρμανση είναι πραγματικότητα. Η κεντρική θέρμανση έχει διακοπεί με αποτέλεσμα να χρησιμοποιούνται πολλά ηλεκτρικά σώματα, να υπερθερμαίνονται οι καλωδιώσεις και να υπάρχει κίνδυνος πυρκαγιάς. Και βέβαια πέφτει η τάση του ηλεκτρικού ρεύματος με αποτέλεσμα να μη λειτουργούν, γιατί δεν λειτουργούν πολλές ώρες την ημέρα δυστυχώς, τα ψυγεία και καταστρέφονται τα εμβόλια.

Εν πάση περιπτώσει, αφού είναι στη δική σας αρμοδιότητα η συγκεκριμένη εταιρεία που έχει αναλάβει το έργο και αφού εκείνοι δεν σέβονται τους υπαλλήλους και τους ανθρώπους που μπαίνουν εκεί μέσα, θα πρέπει εσείς σαν πολιτεία να τους ελέγξετε και να πάρετε στα χέρια σας αυτήν την υπόθεση.

Εάν δεν είναι δυνατόν, λόγω της φύσης των εργασιών, να ληφθούν πρακτικά μέτρα διαφύλαξης λειτουργίας του Υγειονομικού, τότε οφείλετε να ανοικιάσετε ένα χώρο μέχρι να παραδοθεί το έργο, όπως κάνατε και με την Υγειονομική Σχολή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κυρία συνάδελφε, δεν ξέρω αν μπορούμε να λύσουμε εμείς το πρόβλημα εδώ στη Βουλή σήμερα. Διαπιστώνω ότι έχετε διαφορετικά στοιχεία -και δικαιολογημένα αναφέρεστε σε αυτά- από τα στοιχεία του Υπουργείου.

Η ΔΕΠΟΣ μας ενημερώνει ότι για κάθε χρήστη του συγκροτήματος, δηλαδή Σχολή, Νομαρχία, Σχολή Φλέμινγκ και Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας, υπάρχει ξεχωριστό ρολόι της Δ.Ε.Η., των ιδίων προδιαγραφών. Οι υπόλοιπες υπηρεσίες εργάζονται χωρίς κανένα πρόβλημα και ενοχλούνται από τις υπηρεσίες της νομαρχίας.

Στους χώρους της νομαρχίας έγινε η εγκατάσταση της Δ.Ε.Η. και παρελήφθη από μηχανολόγο της νομαρχίας. Η νομαρχία με δικό της ηλεκτρολόγο -πληροφορεί η ΔΕΠΟΣ- χωρίς να ενημερώσει κανέναν ούτε τη Δ.Ε.Η., άλλαξε τους πίνακες και τη συνδεσμολογία των εγκαταστάσεων, με αποτέλεσμα την υπερφόρτωση των γραμμών και τα εμφανιζόμενα προβλήματα. Για να μπορέσουν, δηλαδή, να χρησιμοποιήσουν τα μηχανήματα θέρμανσης έκαναν επέμβαση στον πίνακα χωρίς να ενημερώσουν τη Δ.Ε.Η. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι υπάρχει θέμα. Η ανάδοχος εταιρεία, για τις δικές της δουλειές έχει ξεχωριστό μετρητή.

Αποδεικνύουν όλα αυτά που σας αναφέρω ότι έχουν ληφθεί πριν το ξεκίνημα των εργασιών ειδικά μέτρα, ακριβώς διότι είχε προβλεφθεί τι θα μπορούσε να συμβεί στο ρεύμα και στις εγκαταστάσεις, αλλά και οι δυσκολίες που θα προήρχοντο από τις εργασίες, στις διάφορες υπηρεσίες.

Είναι, λοιπόν, θέμα συνεννόησης κατά τη γνώμη μου των υπηρεσιών της νομαρχίας, του εργολήπτη και της ΔΕΠΟΣ και δεν μπορεί να λέτε ότι φταίει το Υπουργείο, διότι το Υπουργείο...

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Έτσι λένε εκείνοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Σας παρακαλώ.

Διότι δεν μπορεί να φταίει το Υπουργείο. Το Υπουργείο

παρεμβαίνει μόνον διότι στεγάζονται εκεί οι υπηρεσίες του και υπάρχει υγειονομικό υλικό που πρέπει να συντηρείται και να είναι ασφαλές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η τελευταία επίκαιρη ερώτηση με αριθμό 588/8.2.99 του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεωργίου Τσαφούλια προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την επίλυση του κυκλοφοριακού προβλήματος της πόλης των Πατρών αναβάλλεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, καταθέτω σχετική διαμαρτυρία για να καταχωρηθεί στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Να την καταθέσετε, κύριε Τσαφούλια. Ήδη την έχει και το Προεδρείο και θα κατατεθεί στα

Πρακτικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Να καταχωρισθεί στα Πρακτικά η σχετική διαμαρτυρία, για να δείτε ότι ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μα, δεν πήρατε τον λόγο. Μου είπατε να καταθέσετε τη σχετική διαμαρτυρία. Καλώς κάνετε και την καταθέτετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: ... ο κ. Λαλιώτης μάχεται τον κοινοβουλευτισμό και επικροτεί τον αυταρχισμό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Τσαφούλιας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα διαμαρτυρία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και λήψη απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος, για τις αιτήσεις άρσεως της ασυλίας των παρακάτω Βουλευτών:

1. Στυλιανής Αλφιέρη
2. Χρήστου Θεοδώρου

'Εχω να κάνω μία παράκληση από μέρους του Προεδρείου προς τους εισηγητές τον κ. Στάικο και τον κ. Ζαφειρόπουλο. Αν συμφωνείτε να περιορίσουμε το χρόνο από είκοσι λεπτά σε πέντε λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΪΚΟΣ: Για να σας διευκολύνουμε δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Στάικο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΪΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για την άρση της ασυλίας των συναδέλφων κ. Αλφιέρη και κ. Θεοδώρου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

'Ερχομαι στην περίπτωση της κ. Αλφιέρη.

Ο Δήμος Πειραιά διοργάνωσε κάποιο φεστιβάλ και απένειμε βραβεία, τα "Κορφιάτικα βραβεία", όπως τα ονομάζει. Μιλώντας σε κάποια περιοχή του Πειραιά η κυρία Αλφιέρη αναφέρθηκε στη σκοπιμότητα της διοργάνωσης αυτού του φεστιβάλ και του χρηματικού ποσού που δαπανήθηκε. Ειρήσθω εν παρόδω την ευθύνη αυτής της διοργάνωσης την είχε κάποιος φίλος του δημάρχου ονόματι Μουζακίτης.

Αυτή, λοιπόν, την αναφορά της συναδέλφου κ. Αλφιέρη ο κύριος δήμαρχος τη θεώρησε συκοφαντική και έκανε τη μήνυση για την οποία ζητάει την άρση της ασυλίας της ο κύριος εισαγγελέας.

Νομίζω ότι δεν πρέπει να γίνει δεκτή, δεδομένου ότι η συνάδελφος εξέφρασε την πολιτική της άποψη κάνοντας κριτική για τις ενέργειες και τη συμπεριφορά του κυρίου δημάρχου μέσα στα πλαίσια της πολιτικής της λειτουργίας.

Συνεπώς -επαναλαμβάνω- εισηγούμαι να μη γίνει δεκτή η άρση ασυλίας της συναδέλφου.

Και έρχομαι στη δεύτερη περίπτωση του συναδέλφου κ. Θεοδώρου.

Ο κ. Θεοδώρου ήταν περιφερειακός διευθυντής στην Καρδίτσα. Στον τοπικό Τύπο είχαν δει το φως της δημοσιότητας διάφορα δημοσιεύματα και είχε καταγγελίες από διάφορους πολίτες και κοινοτάρχες για τη συμπεριφορά κάποιου δασάρχη, προϊσταμένου του δασαρχείου Μουζακίου, αλλά και για τη δυσλειτουργία της υπηρεσίας.

Τι έκανε ο συνάδελφος κ. Θεοδώρου; Αυτό που θα έκανε ο καθένας μας. Διέταξε ένορκη διοικητική εξέταση για να διαπιστωθεί η βασιμότητα ή μη αυτών των καταγγελιών και από την άλλη πλευρά απέσπασε στην κεντρική υπηρεσία, στην Καρδίτσα, τον προϊστάμενο για να γίνει η ένορκη διοικητική εξέταση κατά τρόπο αντικειμενικό, ανεπηρέαστο και αμερόληπτο. 'Εγινε αυτό το οποίο θα έπρεπε να κάνει, αν είχε στοιχειώδη ευαισθησία ο προϊστάμενος της υπηρεσίας. Η κοινή λογική και η στοιχειώδης -επαναλαμβάνω- ευαισθησία λέει να ζητήσει ο ίδιος να μην είναι εκεί κατά το χρονικό διάστημα που θα γίνονταν η ένορκη διοικητική εξέταση.

Αντ' αυτού έσπευσε να πάρει αναρρωτική άδεια να δημιουργήσει προβλήματα να επικαλεσθεί τυπικούς λόγους ότι δεν ακολουθήθηκε η νόμιμη διαδικασία του υπηρεσιακού συμβουλίου και εξ αφορμής αυτού του τυπικού γεγονότος ο κύριος εισαγγελέας ζητεί την άρση ασυλίας του συναδέλφου.

Νομίζω ότι ορθώς έπραξε ο συνάδελφος κ. Θεοδώρου αυτό θα έπρεπε ο καθένας μας. Πολιτικά ενήργησε μέσα στα πλαίσια της πολιτικής του λειτουργίας και γι' αυτό εισηγούμαι να απορριφθεί η αίτηση άρσης ασυλίας του κ. Θεοδώρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Στάικο.

Ο κ. Ζαφειρόπουλος έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πράγματι η συνάδελφος κ. Αλφιέρη κατέθεσε μία άποψη της ασκώντας κριτική για κάποια κορφιάτικα βραβεία στον Πειραιά και είπε ότι ο Δήμαρχος κ. Λογοθέτης έδωσε χρήματα γι' αυτά τα βραβεία, τα οποία δεν έχουν καμία σημασία κλπ. Εν τω μεταξύ, ένας κύριος Μουζακίτης είχε καταδικασθεί από το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Πειραιώς γι' αυτήν την ενέργεια, για κάτι που είχε προκύψει.

Πιστεύω ότι αυτό έγινε στα πλαίσια μιας αξιολογικής κρίσεως την οποία έχει το δικαίωμα ο κάθε πολίτης να κάνει πολύ περισσότερο ένας Βουλευτής όταν ερωτάται και δεν έχει υποπέσει η κυρία συνάδελφος στο αδίκημα της συκοφαντικής δυσφημίσεως ή και απλής δυσφημίσεως αν θέλετε και γι' αυτόν το λόγο δεν νομίζω ότι πρέπει να χορηγηθεί η άδεια της άρσης ασυλίας.

Για το συνάδελφο κ. Θεοδώρου: 'Ηταν περιφερειακός διευθυντής και μετακίνησε στην κεντρική υπηρεσία κάποιο υπάλληλο για τον οποίο είχε δεχθεί πάρα πολλές αναφορές πολιτών, κοινοταρχών κλπ., ότι παρέβαινε το καθήκον του και δεν ασκούσε ως έπρεπε τα δημόσια καθήκοντα που είχε ως δασικός υπάλληλος. Η δε αναφορά με την οποία τον μετακινεί τότε ο κ. Θεοδώρου ως περιφερειακός διευθυντής, λέει τα εξής: "Η μετακίνησή του να γίνει μέχρι περατώσεως της ΕΔΕ για τους λόγους που αναφέρονται στο σχετικό της παρούσης", δηλαδή της διαταγής του για μετακίνηση. Νομίζω ότι δεν υπέπεσε στις διατάξεις του 259 άρθρου που κατηγορείται για παράβαση καθήκοντος και ομοίως παρακαλώ να μη δοθεί άδεια για άρση ασυλίας. 'Αλλωστε και ο κύριος εισαγγελέας ο οποίος κάνει την παραπομπή, θέλοντας να τηρήσει αυτά που εδώ στη Βουλή είχαμε πει να γίνεται μία προκαταρκτική εξέταση και μετά να στέλνονται στη Βουλή οι αιτήσεις για την άρση της ασυλίας, λέει "εκ της εξετάσεως προέκυψαν ενδείξεις τελέσεως". Προέκυψαν, δηλαδή, ενδείξεις τελέσεως όπως λέει, αλλά νομίζω ότι αυτή δεν είναι μία κρίση η οποία εξάγεται από αντικειμενικά κριτήρια αν υπέπεσε στο αδίκημα της παραβάσεως καθήκοντος, απλώς και μόνο είναι μία αόριστη πρόταση, η οποία δεν έχει στοιχεία που να μπορεί να έχει έστω και ενδεχόμενη τέλεση της πράξεως εις βάρος του υπαλλήλου.

Γι' αυτό νομίζω ότι δεν πρέπει επαναλαμβάνω να δοθεί η άδεια της άρσεως ασυλίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ζαφειρόπουλο.

Ο κ. Αγγουράκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Είμαστε φυσικά αντίθετοι, όσον αφορά την περίπτωση της κ. Αλφιέρη με την αίτηση άρσης ασυλίας. Εκτιμούμε ότι άσκησε τα πολιτικά της καθήκοντα. 'Οχι απλώς είχε το δικαίωμα, αλλά είχε και υποχρέωση να τοποθετηθεί για συγκεκριμένες πολιτικές πράξεις. Σαν τέτοιο πρόσωπο κρίνεται και ως εκ τούτου δεν υπάρχει κανένα θέμα στην περίπτωση αυτή. Γι' αυτόν το λόγο κιόλας είμαστε αντίθετοι με την άρση ασυλίας της κ. Αλφιέρη.

'Όσον αφορά την περίπτωση του κ. Θεοδώρου η εκτίμησή μας είναι ότι λειτούργησε στα πλαίσια των καθηκόντων του.

'Ηταν μια πολιτική πράξη αυτή η ενέργεια για τη μετάθεση του συγκεκριμένου προϊσταμένου, για όσο καιρό διαρκούσε η ένορκη διοικητική εξέταση. 'Επρεπε να γίνει αυτό, ακριβώς για να διευκολυνθεί το έργο της δικαιοσύνης και ως εκ τούτου δεν υπάρχει θέμα άρσης ασυλίας, ούτε για την περίπτωση αυτή. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Αγγουράκη.

Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται για δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις, όπου δεν είναι δυνατόν να συζητάμε για την άρση της ασυλίας των συγκεκριμένων Βουλευτών.

Λέω ότι είναι χαρακτηριστικές περιπτώσεις, με την έννοια ότι τόσο ο κ. Θεοδώρου, όσο και η κ. Αλφιέρη άσκησαν πολιτικά δικαιώματα, πολιτική συμπεριφορά είχαν και γι' αυτήν

την πολιτική συμπεριφορά ζητείται η ποινική τους δίωξη.

Δεν θα επαναλάβω πράγματα, τα οποία ακούστηκαν. Ο κ. Θεοδώρου όφειλε να ενεργήσει κατά την κρίση του και ενήργησε κατά την κρίση του, υπηρετώντας το μείζον αγαθό που ήταν η ευρυθυμία της υπηρεσίας.

Σε ό,τι αφορά την κ. Αλφιέρη πρέπει να σας πω ότι η κ. Αλφιέρη άσκησε ομολογουμένως δριμεία και έντονη κριτική στο τότε Δήμαρχο Πειραιώς τον κ. Λογοθέτη, διότι επιχορήγησε με το ποσόν των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) τα λεγόμενα "κορφιάτικα" βραβεία, επικεφαλής των οποίων ως οργανωτής είναι ο κ. Μουζακίτης.

Είναι επίσης ακριβές ότι ο κ. Μουζακίτης, αναφορικά με αυτά τα βραβεία, καταδικάστηκε από το τριμελές πλημμελειοδικείο Πειραιώς σε ποινή φυλακίσεως δεκαοκτώ μηνών, διότι έκρινε το δικαστήριο ότι ο κ. Μουζακίτης πλαστογράφησε επιστολές πολλών δεκάδων επωνύμων καλλιτεχνών της χώρας, προκειμένου να εμφανίσει ως σημαντικά και αξιόλογα τα "κορφιάτικα" βραβεία.

Σε κάθε περίπτωση -και τελειώνω με αυτό- η κ. Αλφιέρη όφειλε να ασκήσει την κριτική της προς τον τότε Δήμαρχο Πειραιώς κ. Λογοθέτη, διότι επιχορήγησε με το ποσό των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) μια διαδικασία και συγκεκριμένα τα "κορφιάτικα" βραβεία, τα οποία ουσιαστικά δεν προσέφεραν τίποτα στην πόλη του Πειραιά.

Υποστηρίζω και εγώ, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν πρέπει να δοθεί άδεια δίωξης των δύο συναδέλφων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Συμφωνώ με τους προλαλήσαντες συναδέλφους. Είναι περιπτώσεις, για τις οποίες δεν πρέπει να δοθεί άδεια για δίωξη των συναδέλφων. Είναι κλασσικές περιπτώσεις και προκύπτει από το περιεχόμενο των δικογραφιών ότι δεν έπρεπε να σταλούν εδώ αυτές οι δικογραφίες για να ερωτηθεί η Βουλή.

Επομένως το Προεδρείο της Βουλής θα πρέπει να στείλει ένα έγγραφο στον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, να μην στέλνουν συλλήβδην δικογραφίες αβασάνιστες εδώ. Θα πρέπει να ζητήσει το Προεδρείο της Βουλής έναν κατάλογο με τον αριθμό των υποβληθεισών δικογραφιών εις βάρος Βουλευτών, που εστάλησαν εκεί και εστάλησαν και στη Βουλή, για να προκύψει -και είμαι βέβαιος ότι θα προκύψει- ότι τουλάχιστον το 90%, 95%, να μην πω 99%, των δικογραφιών που αποστέλλονται στις εισαγγελίες εις βάρος των Βουλευτών, στέλνονται στη Βουλή.

Η Βουλή τι είναι; Είναι κοινό δικαστήριο; Είναι δικαστήριο της Ελλάδος ή είναι Βουλή των Ελλήνων.

Υπάρχει έλλειψη σεβασμού των εισαγγελικών προς το ελληνικό Κοινοβούλιο, οι οποίοι στέλνουν εδώ συλλήβδην όλες τις αναφορές και όλες τις μηνύσεις εναντίον των Βουλευτών. Ακόμα θα μπορούσε να τροποποιηθεί το Σύνταγμα, να έρχονται απ'ευθείας εδώ και να μην πηγαίνουν στα χέρια των εισαγγελικών.

Είναι τουλάχιστον μειωτικό και προσβλητικό για την αξία της έννοιας της λειτουργίας του Κοινοβουλίου οι κύριοι αυτοί να στέλνουν τα πάντα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Τουλάχιστον, ας επιληφθούν αυτού του αιτήματος που υποβάλουμε, για να γίνει περισσότερο σοβαρή η αντιμετώπιση της δίωξης των Βουλευτών.

Είπαμε σε ό,τι αφορά τα ατομικά αδικήματα, να έρχονται εδώ για να αίρεται η ασυλία. Στις άλλες περιπτώσεις όμως γιατί; Για να πέφτει περισσότερο το κύρος των Βουλευτών; Για να γίνεται απαξίωση εις βάρος των Βουλευτών σε μεγαλύτερο βαθμό; Δηλαδή επικροτούμε ένα ρόλο λειτουργίας απαξίωσης του Κοινοβουλίου και των μελών του με τον τρόπο αυτό; Είναι ένα μεγάλο ερώτημα. Θα πρέπει να σταματήσει αυτό πλέον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά η Βουλή συζητεί ένα θέμα που δημιουργεί προβληματισμό στην κοινή γνώμη. Για μια ακόμη φορά ο λαός θα πει ότι οι αντιπρόσωποί του στο Εθνικό Κοινοβούλιο "ευλογούν τα γένια τους". Είναι αλήθεια ότι η κοινή γνώμη τη μη άρση ασυλίας των Βουλευτών την ταυτίζει με το ακαταδίωκτο, διότι ειλικρινά δεν γνωρίζουν οι περισσότεροι εκ των πολιτών ότι δεν υπάρχει ακαταδίωκτο με τη μη άρση, αλλά έχουμε αναστολή διώξεως και η οποία δίωξη επέρχεται όταν ο Βουλευτής πάψει να έχει την ιδιότητα του Βουλευτού. Κατά συνέπεια, λοιπόν, θα πρέπει και αυτό η κοινή γνώμη να το πληροφορηθεί.

Ανεξάρτητα από τις δύο υποθέσεις που συζητούμε σήμερα των αγαπητών κατά πάντα συναδέλφων, οφείλω να κάνω για πολλοστή φορά την τοποθέτησή μου. Και την κάνω, κύριε Πρόεδρε, για να είμαι συνεπής με τον εαυτό μου.

Από το 1984 έχω κάνει σαφή πρόταση. Είχα προτείνει τότε -και το επαναλαμβάνω επί χρόνια- το εξής: Να υπάρξει ένας κώδικας δεοντολογίας, που θα στηρίζεται στην ακόλουθη αρχή. Για τα αδικήματα του Βουλευτού που διαπράττονται εν τη ενασχόληση των βουλευτικών καθηκόντων, δεν πρέπει να αίρεται η ασυλία. Και για τα αδικήματα τα οποία διαπράττονται εκτός της ιδιότητος του Βουλευτού, εκτός της πολιτικής δράσης και δραστηριότητος, να οδηγούνται στα δικαστήρια οι Βουλευτές, να αίρεται δηλαδή η ασυλία. Αυτήν την πρόταση επαναλαμβάνω και σήμερα, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή οι δύο υποθέσεις που συζητούμε σήμερα βρίσκονται στην πρώτη κατηγορία, είναι δηλαδή δραστηριότητες εν τη ενασχόληση της πολιτικής δράσεως, η άδεια για την άρση της ασυλίας για τους δύο συναδέλφους δεν πρέπει να δοθεί, διότι τότε θα καταστούσαμε το Βουλευτή ανενεργό, τότε ο Βουλευτής δεν θα μπορούσε να ασκήσει τα δικαιώματά του ως εκπρόσωπος του λαού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Αλφιέρη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι είμαι σε δύσκολη θέση, αλλά είμαι υποχρεωμένη να σας πω κάτι. Άσκησα πολιτική κριτική για τον τρόπο που διαχειρίστηκαν το δημόσιο χρήμα, γιατί είμαι και δημότης και Βουλευτής της πόλης του Πειραιά. Αυτά, λοιπόν, κατέθεσα και στο δικαστήριο, αλλά και σε δημόσιους χώρους του Πειραιά. Είμαι στην κρίση της Βουλής για τα περαιτέρω.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των αιτήσεων άρσεως ασυλίας των Βουλευτών κ. Στυλιανής Αλφιέρης και κ. Χρήστου Θεοδώρου και η λήψη απόφασης αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: "Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη".

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία σαράντα πέντε μαθητές και δύο συνοδοί-δασκάλιοι από το 25ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών, καθώς επίσης και είκοσι πέντε μαθητές και τρεις συνοδοί-δασκάλιοι από το Δημοτικό Σχολείο του Βύρωνα, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ".

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Μέχρι ποια ώρα θα πάει η συνεδρίαση σήμερα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα πάμε μέχρι τις τέσσερις η ώρα.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, προχθές είχα κάνει μία πρόταση νομοτεχνικής φύσης και θα ήθελα απλώς να επιβεβαιώσω ότι, σύμφωνα και με τους νομικούς, θα πρέπει να ισχύσει αυτή η αλλαγή την οποία πρότεινα. Υπάρχει στα Πρακτικά αυτή η αλλαγή την οποία πρότεινα και δεν θέλω να την επαναλάβω. Είναι, όπως είπα, νομοτεχνικής φύσης, σε ό,τι αφορά την επισύναψη των κειμένων των ενοποιημένων συνθηκών στη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Δεν θα επαναλάβω τη νομοτεχνική αυτή τροποποίηση. Απλώς θα επιβεβαιώσω ότι πράγματι πρέπει να γίνει και ζητώ από το Σώμα να συμφωνήσει σ' αυτήν την αλλαγή.

Θα ήθελα επίσης να αναφερθώ στις δύο τροπολογίες, οι οποίες υπάρχουν και έχουν κατατεθεί και να τις κάνω αποδεκτές με κάποιες μικρές αλλαγές οι οποίες επίσης αναφέρονται στη νομοτεχνική αλλαγή που έκανα στο κείμενο του νομοσχεδίου. Η πρώτη τροπολογία είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 2403 και ειδικό 4 των κυρίων Παπούλια, Αλευρά και Βαλυράκη. Αναφέρεται στην ελληνική μετάφραση του κειμένου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των δικαιωμάτων του ανθρώπου, ώστε να αποδοθούν στη δημοτική γλώσσα. Γίνεται αποδεκτή αυτή η τροπολογία. Απλώς ότι εδώ στην τροπολογία πάλι ο τίτλος που αναφέρεται έχει μία φράση στο τέλος η οποία μπορεί να διαγραφεί, αν και δεν θα μπει στο κείμενο ούτως ή άλλως του νόμου. Αλλά το τονίζω για να μην υπάρξει καμία παρεξήγηση. Είναι εκεί που λέει "τροπολογία προσθήκη", στο σχέδιο νόμου: "Κύρωση..." να σημειωθεί από τα Πρακτικά ότι ο τίτλος είναι μόνο μέχρι "την Τελική Πράξη". Και εκεί μπαίνει τελεία.

Η δεύτερη τροπολογία είναι των κυρίων Κουρουμπλή και Λουκά Αποστολίδη, με γενικό αριθμό 2435 και ειδικό 5 και ρυθμίζει τη μεταφορά στη γλώσσα των τυφλών Braille της Συνθήκης του Άμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη κλπ. για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εδώ στο άρθρο που προτείνετε πρέπει στο πρώτο εδάφιο να φύγουν οι λέξεις "μετά την τελική πράξη", στην οποία επισυνάπτονται ενδεικτικά τα κείμενα Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση" μέχρι και τις λέξεις "που επέφερε η Συνθήκη του Άμστερνταμ". Αυτά να διαγραφούν και να μείνουν μετά οι υπόλοιπες λέξεις: "Μεταφέρονται στη γλώσσα των τυφλών Braille".

Επίσης, να προστεθεί στο άρθρο αυτό ένα τρίτο εδάφιο, το οποίο θα λέει το εξής: "3. Ο Υπουργός Εξωτερικών θα μεριμνήσει για τη δημοσίευσή του με πρόσφορο τρόπο". Αυτό είναι το άρθρο - επαναλαμβάνω - που μεταφέρει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ στη γλώσσα των τυφλών. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, θα παρακαλούσα πάρα πολύ αυτά τα κείμενα να κατατεθούν στα Πρακτικά της Βουλής, καθώς επίσης και να αναπαράχθούν και να μοιραστούν στους συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γ. Παπανδρέου, καταθέτει για τα Πρακτικά τις προναφερθείσες τροπολογίες, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με τις τροποποιήσεις τις οποίες εισηγήθηκε ο κύριος Υπουργός συνεχίζουμε τη συζήτηση επί της κύρωσης της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

Πρώτος ομιλητής για δέκα λεπτά είναι ο κ. Τσιτουρίδης.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, στο κατώφλι του 21ου αιώνα η πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκεται αντιμέτωπη με σημαντικές αλλαγές, οι οποίες οριοθετούνται αφ' ενός μεν από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, την επικύρωση της οποίας συζητούμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, από τις σημαντικές συζητήσεις για την "Ατζέντα 2000" και τη διεύρυνση και αφετέρου από τις διαρκείς ανακατατάξεις στο διεθνή οικονομικό και πολιτικό χώρο.

Στις προκλήσεις αυτές η χώρα μας πρέπει και μπορεί να ανταποκριθεί μακριά από εύκολες και ανέξοδες διακηρύξεις, αγκυλώσεις και ιδεολογικά βάρη, με τα οποία επιβαρύνονται διαχρονικώς όλες οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Και η πορεία αυτή πρέπει να συντελεστεί με άλλες πολιτικές απ' αυτές τις οποίες βλέπουμε σήμερα.

Θα έλεγα -και το επισημαίνω αυτό με κάποια θλίψη- ότι σηματοδοτεί ιδιαίτερα αρνητικό κλίμα κατά τη συζήτηση στη Βουλή, αλλά και έξω από τη Βουλή, η προσπάθεια την οποία κάνει το κυβερνών κόμμα σήμερα να παρουσιαστεί στην πολιτική ζωή του τόπου ως διεκδικών μονοπωλιακώς τον ευρωπαϊσμό.

Μας κάνει να προκαλούμεθα ολίγον στη Νέα Δημοκρατία, όταν αισθανόμαστε ότι όλοι αυτοί οι οποίοι βιολογικά και πολιτικά ενήλικες και στη δεκαετία του '70 και στη δεκαετία του '80 λοιδωρούσαν τη μεγάλη φιλελεύθερη παράταξη για την ευρωπαϊκή προοπτική, την οποία έδιναν στη χώρα, όταν βλέπουμε όλους αυτούς, οι οποίοι ύστερα από πολλά χρόνια εύκολου και φθηνού αντιευρωπαϊσμού δεν κατορθώνουν ακόμα και σήμερα να αξιοποιήσουν το πολύ θετικό γεγονός της ένταξης της χώρας στην ευρωπαϊκή οικογένεια, αφήνοντας την Ελλάδα στην τελευταία θέση της ευρωπαϊκής αυτής οικογένειας με διαρκώς διευρυνόμενο το άνοιγμα από τους υπολοίπους. Και τότε, με τις ανησυχίες αυτές, θα πρέπει να κάνουμε και ορισμένες παρατηρήσεις, οι οποίες ενδεχομένως θα αποτρέψουν περαιτέρω αρνητικές εξελίξεις στη χώρα.

Και το λέω αυτό διότι πέραν όλων των άλλων άκουσα τον κ. Ροκάφυλλο, τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να λέει προχθές αποδίδοντας μομφή σε κάποια κόμματα ότι τα κόμματα αυτά σήμερα στηρίζονται στην πλάτη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να κάνουν επίδειξη εύκολου και ανέξοδου ευρωπαϊσμού. Μα, το ίδιο έκανε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί πολλά χρόνια. Σε όλην την δεκαετία του '70 και στις αρχές της δεκαετίας του '80 το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη δική μας πλάτη, στην πλάτη της Νέας Δημοκρατίας, στηρίχθηκε για να κάνει εύκολο και φθηνό αντιευρωπαϊσμό.

Επίσης, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι είναι άδικο, ανακριβές και αντιδεοντολογικό αυτό το οποίο ακούγεται από την Κυβέρνηση, ότι με την παρέμβαση του καταπληκτικού Πρωθυπουργού κ. Σημίτη γίναμε ισότιμοι στην Ευρώπη. Ισότιμοι γίναμε με την ένταξη. Όταν υπεγράφη η συμφωνία εντάξεως της χώρας το 1979, από την 1.1.1981 γίναμε ισότιμοι. Σήμερα δεν είμαστε ισότιμοι, όταν με την προώθηση πολιτικών, όπως είναι αυτή της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα η οποία, ενώ ήθελε, δεν μπορούσε ισότιμω με τους άλλους να ακολουθήσει αυτήν την πορεία.

Άρα, λοιπόν, δεν μπορούμε να ακούμε ότι με τις ενέργειές σας γίναμε ισότιμοι. Με κακές πολιτικές τις οποίες ακολουθήσατε ή με έλλειψη πολιτικών απομακρυνόμεθα όλο και

περισσότερο από τον προτελευταίο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Εις ό,τι αφορά τη μονομανία την οποία έχετε με την ONE πρέπει να πούμε ότι στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση θα μπούμε. Ευρώπη, όμως, με αυτούς τους θεσμούς, με αυτές τις πολιτικές, με αυτό το σύστημα παιδείας, με αυτήν την υγεία, με αυτήν τη γεωργία, με την κοινωνική και πολιτική κουλτούρα της ευκολίας του χρέους και της διάλυσης των θεσμών που δημιουργήσατε, δεν μπορούμε να γίνουμε. Αυτά επισημαίνουμε ως Νέα Δημοκρατία.

Εις ό,τι αφορά τώρα τα επί μέρους θέματα, για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ ακούστηκαν πολλά και από την εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιαννάκου και από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο και από άλλους συναδέλφους.

Εις ό,τι αφορά τη Συνθήκη θα κάνω δύο μόνο επισημάνσεις: Επειδή και στο παρελθόν δεν αξιοποιήσαμε, αλλά και στο παρόν δεν αξιοποιούμε τις δυνατότητες τις οποίες μας δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να πω ότι δεν αρκεί, κύριε Υπουργέ, να προσθέτουμε στη Συνθήκη είτε δι' άρθρων είτε διά δηλώσεων, την ανάγκη πολιτικής για τις νησιωτικές περιοχές.

Επειδή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει ακόμα προτείνει -και το ξέρετε πάρα πολύ καλά- κάποιο ειδικό πρόγραμμα -η κοινοτική πρωτοβουλία για τα νησιά, παραδείγματος χάρη, τύπου INTERREG- θα πρέπει να αναλάβετε τώρα, όσο είναι αρχή -και χαίρομαι που είπατε, κύριε Παπανδρέου, ότι αυτή η Συνθήκη είναι ένα βήμα πάνω στο οποίο πρέπει να χτίσουμε- πρωτοβουλίες, ώστε αυτές οι πολιτικές για τις νησιωτικές περιοχές της χώρας, για τα ελληνικά νησιά, να μη χρηματοδοτηθούν από το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά να υπάρξει ειδική χρηματοδοτική μέριμνα από τα ευρωπαϊκά ταμεία.

Και ένα τέτοιο πρόγραμμα κατ'εμάς, πέρα από την κοινοτική του διάσταση και πτυχή, οφείλει να έχει και φιλόδοξους εθνικούς στόχους βιώσιμης ανάπτυξης της νησιωτικής Ελλάδας. Διότι θα μπορούσε να ανακόψει μία τέτοια πολιτική παράλληλα με άλλες πολιτικές τη μεγάλη έξοδο των Ελλήνων από την περιφέρεια προς τα αστικά κέντρα.

Όσον αφορά την "Ατζέντα 2000", η οποία επίσης είναι ένα πλαίσιο που σηματοδοτεί και την πορεία της Ευρώπης, αλλά και της χώρας μας σε αυτήν, θα πρέπει να πούμε ότι δεν αρκεί η δικαιότερη κατανομή των κρατών-μελών στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην οποία δικαιότερη κατανομή ανεφέρθη ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης.

Εμείς θα πρέπει να θέσουμε -και αυτή είναι η θέση της Νέας Δημοκρατίας- ως βασική θέση ότι το όπτιμουμ στον κοινοτικό προϋπολογισμό δεν μπορεί να είναι το 1,27% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος των κρατών-μελών. Αυτό είναι το ένα. Και θα πρέπει να πάρετε τις πρωτοβουλίες, ώστε στους μένες που έρχονται να διασφαλιστεί αυτή η θέση και αυτή η πολιτική.

Θα πρέπει να προσέξετε όμως, πέραν της δικαιότερης κατανομής στη χρηματοδότηση, πώς θα γίνει η δικαιότερη κατανομή των δαπανών του κοινοτικού προϋπολογισμού. Και το επισημαίνω αυτό, γιατί τα τελευταία χρόνια από το κοινοτικό κεκτημένο το οποίο βρήκατε, χάσαμε. Χάσαμε πολλά. Ειδικά στο χώρο της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, κεκτημένα πολλών δεκαετιών θίγονται. Και επειδή όλη η αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής θα στηριχθεί σε συγκράτηση των δαπανών και σε ανακατανομή ανάμεσα σε προϊόντα και σε κράτη, πολύ φοβούμεθα ότι εάν ακολουθήσετε την αναποτελεσματική πολιτική, την οποία βλέπουμε από το 1994, όποια αναθεώρηση και αναδιάρθρωση δαπανών υπάρξει στον κοινοτικό προϋπολογισμό και ειδικά στην Κοινή Αγροτική Πολιτική, θα γίνει σε βάρος προϊόντων μεσογειακού και άρα ελληνικού ενδιαφέροντος.

Και σε ό,τι αφορά την περαιτέρω πορεία, εμείς προτείνουμε στο νέο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ότι, αφού υπάρχει περιορισμός στις δαπάνες από το σκέλος εγγυήσεων για τον αγροτικό τομέα, θα πρέπει να εξισορροπήσετε ως Κυβέρνηση, κατά τη σύνταξη του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, τις όποιες μειώσεις εισροών έρθουν από το FEOGA GARANTIE, από αντίστοιχες δαπάνες από το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, από τα υπόλοιπα διαρθρωτικά

ταμεία για τον πρωτογενή τομέα.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κατ'εμάς τα προβλήματα της χώρας βρίσκονται εντός των τειχών.

Η Ευρώπη θα προχωρήσει, έστω δειλά, έστω χωρίς την ένταση, στους ρυθμούς τους οποίους θέλησαν οι εμπνευστές αυτού του εγχειρήματος σε άλλες δεκαετίες.

Το ζήτημα, όπως προείπα, είναι εάν η Ελλάδα, με θεσμούς που δεν λειτουργούν ή υπολειτουργούν, με πολιτικές οι οποίες αλλάζουν με τα πρόσωπα, με μία οικονομία η οποία ταλανίζεται και από τα βάρη του παρελθόντος αλλά και από τα λάθη του παρόντος, με μία κουλτούρα η οποία συντηρεί και το χρέος και τη σπατάλη, θα μπορέσει να βρει το δρόμο της μέσα στη νέα Ευρώπη και στο νέο κόσμο.

Είναι βέβαιο και προφανές κατ'εμάς ότι απαιτούνται επείγοντως άλλες πολιτικές και άλλα πρόσωπα από αυτά που ταλάνισαν την πολιτική ζωή του τόπου επί πολλά χρόνια και απομάκρυναν την Ελλάδα από την ευρωπαϊκή οικογένεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιτουρίδη.

Ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα δεν συζητούμε απλώς για την επικύρωση ενός κοινοτικού κεκτημένου. Σήμερα συζητούμε πάνω στα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την ευθύνη που έχει η χώρα μας, σε αυτήν την ευρωπαϊκή πορεία, με τις δικές της θέσεις και προτάσεις, να έχει μια θετική παρουσία και όχι απλά να σταθούμε ουραγοί στην τροποποίηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ, στη Συνθήκη του Άμστερνταμ, σε μια εξέλιξη διαρκή, που φέρνει την Ευρωπαϊκή Ένωση στο προσκήνιο δυναμικά.

Και θα πρέπει να ξεπεράσουν πολλοί αυτό το σύνδρομο της απαγωγής της Ευρώπης, που απήχθη και χάθηκε στο Βορρά. Θα πρέπει να ξεπεράσουν τη νοοτροπία ότι η Ευρώπη είναι κάπου μακριά. Θα πρέπει να ξεκινήσουν από την αφετηρία τη δική μας.

Εμείς πώς συμμετέχουμε και πού συμμετέχουμε; Συμμετέχουμε σε μια ομοσπονδία ανεξάρτητων κρατών ή σε μια κοινοπολιτεία αυτοδιοικούμενων περιφερειών; Και όσοι βιάζονται να μιλήσουν για το δεύτερο, απέχουν πολύ από την πραγματικότητα. Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αυτήν τη στιγμή οικονομική ένωση. Προηγείται η οικονομική, της πολιτικής ένωσης.

Υπάρχει τεράστια υστέρηση σε ό,τι έχει να κάνει με τους θεσμούς, με τις σχέσεις των εθνικών κοινοβουλίων με το Ευρωκοινοβούλιο και σε ό,τι έχει να κάνει με τους Ευρωπαίους πολίτες και την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα δικαιώματά τους. Επίσης, δεν έχουμε κοινή εξωτερική πολιτική και κοινή αμυντική πολιτική.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση προχωράει υπό καθεστώς κηδεμονίας. Δεν μπορεί να εξηγηθεί διαφορετικά το γεγονός ότι μέσα στην ίδια τη Συνθήκη υπάρχουν δηλώσεις ότι υπάρχουν χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναγνωρίζουν στο Βορειοατλαντικό Σύμφωνο μεγαλύτερα δικαιώματα από αυτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά το αμυντικό σκέλος και οι υποχρεώσεις τους απέναντι στο NATO υπερισχύουν των υποχρεώσεών τους απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό, πράγματι, δείχνει ότι πορεύονται υπό καθεστώς πολιτικής και στρατιωτικής κηδεμονίας.

Εμείς φτάσαμε να θεωρούμε μεγάλη μας επιτυχία ότι συμπεριελήφθησαν στις διατυπώσεις του κειμένου της Συνθήκης του Άμστερνταμ θέσεις, οι οποίες έχουν να κάνουν με τα εξωτερικά σύνορα. Και είναι αυτονόητο το γεγονός ότι θα έπρεπε να υπάρχει τέτοια κάλυψη. Γιατί όμως προχωράει η Ευρωπαϊκή Ένωση πρώτα με οικονομικούς όρους, με όρους οικονομικής αλληλεξάρτησης και όχι με όρους πολιτικούς; Γιατί ακριβώς μέσα από τον οικονομικό ανταγωνισμό προσπαθούν

να συνεξαρτηθούν αυτές οι χώρες. Μην ξεχνούμε ότι οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι έγιναν ακριβώς, γιατί δεν υπήρχε ανοιχτή αγορά, δεν υπήρχαν ανοιχτά σύνορα, ανοιχτά τελωνεία για εμπορεύματα, κεφάλαια, υπηρεσίες.

'Ετσι, λοιπόν, σήμερα, ενώ δεν έχουμε μία ένοπλη σύγκρουση, έχουμε ένα σκληρότατο οικονομικό πόλεμο με ιδιαίτερους ανταγωνισμούς. Θα πρέπει να πω ότι οι υπόλοιποι λαοί της Ευρώπης δεν αντιδρούν όπως εμείς, ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής πλευράς. Δεν αποξενώνονται από τον εαυτό τους, όταν αντιμετωπίζουν την πρόκληση της ενοποίησης. Αντίθετα δυναμώνουν την παράδοση, υπερασπίζονται την ιστορία τους, αναδεικνύουν τον πολιτισμό τους και προωθούν την οικονομία τους. Είναι περήφανοι για την εθνική τους καταγωγή. Τέτοια απάτριδα, πολλές φορές, νοοτροπία, όπως έχουμε σ' αυτήν την Αθήνα, δεν συναντάς εύκολα.

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να πω το εξής: Η δική μας η πλευρά έχει να κάνει με πάρα πολλούς ενθουσιώδεις και φανατικούς του ευρωπαϊκού ιδεώδους, που δεν είναι από μόνο του παρά μία τρύπια ομπρέλλα. Το ευρωπαϊκό οικοδόμημα δεν είναι ολοκληρωμένο, γιατί δεν υπάρχουν εγγυήσεις για την περαιτέρω πορεία σε πάρα πολλούς τομείς.

Επιτρέψτε μου να επισημάνω ότι σ' αυτήν τη διαδρομή, στο Μάαστριχτ για παράδειγμα, στο οποίο οι συντηρητικές δυνάμεις της Ευρώπης διατύπωσαν ένα νεοφιλελεύθερο πλαίσιο, ένα συντηρητικό δρόμο, οι σοσιαλιστικές δυνάμεις απλά το ανέχτηκαν στην επικύρωσή του. Το Άμστερνταμ, που είναι μία μετεξέλιξη, μία τροποποίηση του Μάαστριχτ, είναι ακριβώς ένας συμβατός χώρος, όπου προστίθενται και κάποιοι προοδευτικοί στόχοι σε ό,τι έχει να κάνει με την απασχόληση και με την κοινωνική προστασία. Δεν αποτελεί βέβαια μανιφέστο σοσιαλιστικής πολιτικής.

Οι συντηρητικές κυβερνήσεις τότε πέτυχαν το πλαίσιο του νεοφιλελευθερισμού, το οποίο πράγματι είναι και το πλαίσιο κίνησης της ευρωπαϊκής πορείας. Όμως οι σοσιαλιστικές κυβερνήσεις σήμερα κινούνται σ' αυτόν το συμβιβασμό τον μετά του Μάαστριχτ και οι συντηρητικές δεν επιχαίρουν γι' αυτό. Εμείς τότε δώσαμε ψήφο ανοχής και σήμερα στηρίζουμε μία εξέλιξη προοδευτικού προσανατολισμού, σε αντίθεση με τη Νέα Δημοκρατία, για να απαντήσω και στον προηγούμενο συνάδελφο για την ουσιαστική διαφορά της πορείας.

Εάν σήμερα υπάρχει ευρωπαϊκό νόμισμα και αυτός είναι ένας ενιαίος οικονομικός χώρος της Ευρώπης ανοιχτός, δεν παύουν οι εσωτερικοί ανταγωνισμοί. Δεν είναι σε κανέναν άγνωστο το γεγονός ότι και το εμπορικό μας ισοζύγιο είναι έλλειμματικό και πάρα πολλές ελληνικές επιχειρήσεις εξαγοράζονται από πολυεθνικές εταιρείες της Ευρώπης κυρίως.

'Αρα, αν θέλουμε να επιβιώσουμε σ' αυτήν τη διαδρομή, θα πρέπει να συμπράξουμε στο εσωτερικό της χώρας, σε εθνικά μέτωπα οικονομικών συμφερόντων, αλλιώς δεν θα έχουμε καμία προοπτική να τα βγάλουμε πέρα. Θα περιθωριοποιηθούμε στον εσωτερικό οικονομικό ανταγωνισμό και θα γίνουμε φτωχότεροι, ακριβώς γιατί οι κατανομές και οι πολιτικές δεν θα γίνουν ποτέ υπόθεση μιας κεντρικής κυβέρνησης των ενωμένων ευρωπαϊκών χωρών.

Αντίθετα, πιο πολλές πιθανότητες έχει η προοπτική σε λίγα χρόνια να επιλέγουμε και αμερικανοβουλευτές στο Κοινοβούλιο των ΗΠΑ, γιατί ακριβώς η πολιτική κηδεμονία, η οποία ασκείται στην Ευρώπη, είναι ιδιαίτερα έντονη.

Θα πρέπει να πούμε ότι η κοινή εξωτερική πολιτική και η πολιτική ασφάλειας, που εμάς μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα γιατί απειλούμεθα, δεν προχωράει στην πράξη, όταν ο Οτζαλάν πουλιέται κυριολεκτικά σε ένα παζάρι πολεμικών παραγγελιών της Ιταλίας και της Γαλλίας, που έχει γίνει κύρια προμηθεύτρια χώρα σε οπτικά συστήματα στην Τουρκία.

Είναι τραγική η αντίφαση χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να πουλούν όπλα σε τρίτες χώρες, με την απειλή αυτά να χρησιμοποιηθούν ενάντια στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρέπει να υπάρξει σαφώς και συγκεκριμένη ρήτρα αλληλεγγύης και αποτροπής χρήσεως αυτών των οπλικών συστημάτων. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να προχωρήσει το ταχύτερο. Όπως και το προηγούμενο που έθιξα για την κοινοτικοποίηση της πολιτικής

ασύλου, που θα πρέπει να προσδιοριστεί στα επόμενα πέντε χρόνια σύμφωνα με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Νομίζω ότι οι ελαχίστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε εκτοπισμένους από τρίτες χώρες, που δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους και σε άλλα πρόσωπα που χρειάζονται για άλλους λόγους διεθνή προστασία, θα μπορούσαν να βρουν εφαρμογή στην περίπτωση του Οτσαλάν και με πρωτοβουλία της Ελλάδας στην επόμενη συνάντηση του Συμβουλίου Κορυφής τον ερχόμενο Μάρτιο. Και αυτό γιατί κάποτε πρέπει να σταθούμε, σύμφωνα με τη διεθνή νομιμότητα και τα ανθρώπινα δικαιώματα και εμείς σωστοί, επιταχύνοντας ακριβώς την εφαρμογή της παραγράφου 73 Κ2Α της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

Θα έλεγα, επίσης, ότι εδώ στον ευρωπαϊκό νότο η λογική του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι κάπως απόμακρη, γιατί αυτός ο υπερεθνικός σχηματισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μας αγγίζει το ίδιο σήμερα, ως απόδειξη αυτού του επιχειρήματος που είπα προηγούμενα, ότι δεν είμαστε ακριβώς ταγμένοι απέναντι σε μια εθνική σκοπιά.

Βλέπω εξ αριστερών μου την παντελή απουσία Ευρωβουλευτών σε όλο το τριήμερο της μέχρι τώρα συζήτησης για την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Όφειλαν οι Ευρωβουλευτές μας να είναι εδώ.

Θα έπρεπε αυτό ακριβώς το ζήτημα να μας απασχολήσει και να ετοιμαστούμε για την επόμενη φάση με μεγαλύτερη σοβαρότητα για τα μεγάλα θέματα που θα αντιμετωπίσουμε.

'Ετσι, λοιπόν, απέναντι στις αναθεωρήσεις της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες είναι σε εξέλιξη προς συζήτηση, εμείς οφείλουμε να καταθέσουμε μια δικιά μας στάση.

Οι ΗΠΑ ακόμη γελούν για μας, το δήλωσε η Υπουργός Εξωτερικών τους. "Αναρωτιόμαστε", λέει, "με ποιον απ' όλους σας θα πρέπει να συνεννοηθούμε για επείγουσες περιπτώσεις διαχείρισης περιφερειακών κρίσεων". Αυτό είναι η απόδειξη της ανυπαρξίας οργάνων άσκησης πολιτικής.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι προς αυτήν την κατεύθυνση θα πρέπει να συμβάλουμε. Οφείλουμε να συμβάλουμε ως Ελλάδα όχι με δέος, όπως μια πτέρυγα της Βουλής δυστυχώς κάνει απέναντι σε ευρωπροστάτες που αναγορεύουν ηγέτες και εγκρίνουν αρχηγούς, αλλά ούτε και ως φραγκολεβαντίνο μεταφραστές διανοούμενοι και εισαγωγείς θεωριών και αντιλήψεων. Οφείλουμε να συμβάλουμε με συγκεκριμένη στάση πολιτικών προτάσεων.

Τελειώνω με την εξής φράση: Ο λεγόμενος ευρωπαϊκός εθνικισμός, που είναι εχθρός των εθνότητων και επικίνδυνος κοσμοπολιτισμός, είναι μια πρωτόγνωρη νοοτροπία. Τους απαντώ με την ίδια τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Να υπενθυμίσουμε ότι η ιθαγένεια της Ένωσης συμπληρώνει και δεν αντικαθιστά την εθνική ιθαγένεια, αγαπητοί συνάδελφοι. Αυτός είναι ο δύσκολος δρόμος να επιβιώσουμε σε μια ανοικτή ανταγωνιστική πορεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Γουριόδης): Ευχαριστούμε τον κ. Χρυσανθακόπουλο.

Ο κ. Καραγκούνης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να επικυρώσουμε, μέσα από μια εν πολλοίς τυπική διαδικασία, τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Θα ήθελα να μη σας κουράσω με τις χιλιοειπωμένες τοποθετήσεις για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και την ΟΝΕ. Θα ήθελα να στρέψουμε την προσοχή μας στις διαδικασίες και τις πολιτικές εκείνες, που θα καταστήσουν εφικτή την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων, στη βάση των προβλεπόμενων στη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Ας μη λησμονούμε ότι η Ενωμένη Ευρώπη δεν παύει να είναι η Ευρώπη των εθνών. Η εξελικτική πορεία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη του 1986, τη Συνθήκη του Μάαστριχτ το 1991, τη Συνθήκη του Άμστερνταμ την οποία σήμερα επικυρώνουμε και την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, στην οποία προσπαθούμε να ενταχθούμε, έστω και καθυστερημένα και σαν

δεύτερης κατηγορίας μέλος, δεν έχει αναίρεσει αυτό το θεμελιώδες γνώρισμα της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Ενοποιούνται και δεν ομογενοποιούνται κράτη-έθνη, που εξακολουθούν να έχουν τον πρωτεύοντα ρόλο στη διαμόρφωση εκείνου του πλαισίου αποφάσεων που άπτονται των θεμάτων του σκληρού πυρήνα της κρατικής κυριαρχίας, όπως η πολιτική άμυνας αλλά και η εξωτερική πολιτική.

Τρία χρόνια μετά την εθνική ταπείνωση στα 'Ιμια, το φιάσκο των S-300 και την ουσιαστική κατάργηση του ενιαίου αμυντικού δόγματος, δεν πρέπει να τα λησμονούμε. Πολύ περισσότερο ισχύει αυτό τη στιγμή που οι εκβιασμοί της Άγκυρας έχουν επιτύχει την αναίρεση των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Συμβούλιο Κορυφής του Λουξεμβούργου το Δεκέμβριο του 1997, αναφορικά με την πρόοδο των σχέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Τουρκίας και τον εκφοβισμό κρατών, όπως πρόσφατα της Ιταλίας, της Ολλανδίας και της Ισπανίας, στην υπόθεση Οτσαλάν.

Ειλικρινά μειδιώ και μελαγχολώ όταν ακούω τον κύριο Πρωθυπουργό να κάνει βαρύγδουπες δηλώσεις για μια ισχυρή Ελλάδα. Ποια είναι η ισχυρή Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι; Πού την βλέπει ο κύριος Πρωθυπουργός; Ποια είναι η συνέπεια των διαρκών υποχωρήσεων στα εθνικά θέματα από το Μάρτιο του 1995 μέχρι και σήμερα; Η μόνη συνέπεια που βλέπω εγώ είναι η τουρκική αποθράσυνση, η υποβολή και των πλέον παραλόγων τουρκικών απαιτήσεων, η διαρκής αποδυνάμωση της αποτρεπτικής ικανότητας της εξωτερικής και της αμυντικής πολιτικής της χώρας και η χειρότερηση της διεθνούς θέσης της χώρας. Διότι, όταν αναλαμβάνονται συγκεκριμένες δεσμεύσεις μέσα από δεσμευτικό κείμενο απόφασης αναφορικά με την Κύπρο το Μάρτιο του 1995 και υιοθετούνται εν μέσω πανηγυρισμών συγκεκριμένες θέσεις το Δεκέμβριο του 1997 και όλα αυτά ανατρέπονται, ενώ η χώρα έχει προβεί σε στρατηγική υποχώρησης, τότε σίγουρα δεν μιλάμε για μία ισχυρή χώρα.

Είναι φυσικό να εξετάσουμε τις λεκτικές δεσμεύσεις για τη διασφάλιση της εδαφικής μας ακεραιότητας των κρατών-μελών στο παραπάνω πλαίσιο. Είναι αστείο να επιχαίρει κανείς για τη δήθεν διασφάλιση των εξωτερικών μας συνόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή για ένα αυτόματο σύστημα υποστήριξης της εδαφικής μας ακεραιότητας σε περίπτωση απειλής.

Οι θέσεις της Ιταλικής Προεδρίας την περίοδο των Ιμίων ήταν άλλωστε χαρακτηριστικές. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Άμστερνταμ ρύθμισε κατά τρόπο αρκετά λεπτομερή και αναλυτικό την Οικονομική και Νομισματική Ένωση καθώς και το Σύμφωνο Σταθερότητας. Δεν βλέπω όμως να υπάρχουν αντίστοιχες λεπτομερείς ρυθμίσεις στο ψήφισμα των συμπερασμάτων της Συνθήκης για την ανάπτυξη και απασχόληση. Ας μη λησμονούμε την ανάγκη συγκεκριμένων και συντονισμένων κινήσεων στα θέματα και στις πολιτικές που αφορούν την καταπολέμηση της ανεργίας, η οποία αγγίζει τα δεκαοκτώ εκατομμύρια Ευρωπαίους πολίτες.

Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένα άλλο κεφαλαίωδες σημασίας ζήτημα. Προς αυτήν την κατεύθυνση είναι τουλάχιστον ατυχείς οι δηλώσεις του σοσιαλιστού Σρέντερ για το μπλοκάρισμα της διεύρυνσης σε περίπτωση μη αποδοχής των θέσεων της Γερμανικής Προεδρίας για τον περιοριστικό κοινοτικό προϋπολογισμό. Εδώ θα ήθελα να αναφέρω ένα θέμα που απασχολεί την κοινή γνώμη στη Γερμανία, θέμα που θα έπρεπε να απασχολήσει και την ελληνική κοινή γνώμη και ως εκ τούτου και εμάς.

Εννοώ το θέμα που κουβεντιάζεται τελευταίως για τη διπλή ιθαγένεια, που σκέπτεται να χορηγήσει η γερμανική καγκελαρία. Ξέρετε τι θα σημαίνει αυτό για την Ελλάδα όταν θα έχουν εκλεγεί εξήντα Τούρκοι Βουλευτές με ανάλογο αριθμό στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; Ουσιαστικά βάζουμε την Τουρκία από το παράθυρο στην Ευρώπη. Και δεν έχουμε καμία αντίρρηση, εφόσον υπάρχουν οι προϋποθέσεις και η Γερμανία θα έχει καταστεί όμηρος μιας μικρής ομάδας Τούρκων βουλευτών.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν είναι Έλληνες πολίτες αυτοί;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Βεβαίως είναι Έλληνες πολίτες.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν πρέπει να εκλέγονται;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Οι Τούρκοι να εκλέγονται;

Λέμε για τους Τούρκους, δεν λέμε για τους Έλληνες πολίτες. Μιλάμε για τη Γερμανία, όπου υπάρχουν πολλοί Τούρκοι υπήκοοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κολοζώφ, ο κ. Καραγκούνης δεν μιλά για τους μουσουλμάνους της Θράκης. Μιλάει για τους μετανάστες στη Γερμανία, που μπορεί να έχουν πάρει και τη γερμανική υπηκοότητα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Έγινε παρανόηση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Σκέφτονται να τους δώσουν διπλή ιθαγένεια.

Η ενσωμάτωση της Συνθήκης του Σένγκεν στην κοινοτική νομοθεσία, το σχέδιο δράσης για το οργανωμένο έγκλημα και ο ρόλος της EUROPOL είναι σημαντικές εξελίξεις των οποίων όμως πρέπει να καταстоύμε γνώστες, όσον αφορά τις συνέπειές τους και να εφαρμόσουμε τις αναγκαίες πολιτικές.

Γνωρίζω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ξένου υπηκόου επαγγελματία και οικογενειάρχη. Αυτός διαβίει τέσσερα συναπτά έτη στη χώρα μας. Σήμερα καλείται να εγκαταλείψει τη χώρα μας, επειδή συνελήφθη το 1995 στην Ιταλία χωρίς βίζα. Αυτή η προφανώς άδικη εξέλιξη είναι απόρροια της αυτοματοποιημένης εφαρμογής των προβλεπόμενων στη Συνθήκη του Σένγκεν διατάξεων, βάσει των οποίων όταν ένας αλλοδαπός κηρυχθεί ανεπιθύμητος σε μία χώρα μέλος του συστήματος Σένγκεν, υπάρχει σχετική καταχώρηση στο σύστημα πληροφοριών SIS. Έτσι θεωρείται ανεπιθύμητος και στα άλλα κράτη-μέλη του συστήματος Σένγκεν.

Η Νέα Δημοκρατία είναι η παράταξη που μέσω του ιδρυτού της Κωνσταντίνου Καραμανλή άνοιξε διάπλατα τη λεωφόρο της Ευρώπης. Σε μία εποχή που σύσσωμο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. - συμπεριλαμβανομένου και του σημερινού κυρίου Πρωθυπουργού - ναρκοθετούσε την πορεία της χώρας προς την Ευρώπη, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας υλοποίησε μια απόφαση, οι στρατηγικές διαστάσεις της οποίας δεν έχουν ακόμη επιμεριστεί από την ιστορία.

Είναι πρόδηλο ότι αποδεχόμαστε τις ρυθμίσεις της Συνθήκης του Άμστερνταμ στα πλαίσια της εξελικτικής πορείας της Ευρώπης των εθνών, προς την Οικονομική Πολιτική και Νομισματική Ένωση. Ας μη λησμονούμε όμως ότι με την εφαρμογή της Συνθήκης του Άμστερνταμ, αλλά και με την έναρξή μας στην ΟΝΕ, εξυπακούεται ότι δεν απεμπολούμε ως χώρα ούτε τον σκληρό πυρήνα των κυριαρχικών μας εξουσιών ειδικά στον τομέα της άμυνας και της εξωτερικής πολιτικής και ούτε μπαίνουμε στη λογική της ομογενοποίησης της πολιτικής μας παρακαταθήκης και της εθνικής μας ταυτότητας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γκεσουλής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνθήκη την οποία συζητούμε αυτές τις ημέρες και την οποία θα κυρώσουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία είναι μία Συνθήκη η οποία περιέχει όνειρα, οράματα και επιδιώξεις, στόχους και αγώνες ανθρώπων και λαών στην Ευρώπη. Ανθρώπων που είχαν όραμα, που ήθελαν μία ενωμένη Ευρώπη, μία Ευρώπη που θα υπηρετήσει τους λαούς και τους πολίτες.

Σε αυτούς, λοιπόν, σήμερα θα έλεγα ότι γίνεται ένα βήμα. Βέβαια, έχει προηγηθεί το Μάαστριχτ, ένα Μάαστριχτ που είναι προϊόν, παιδί θα έλεγα μίας συντηρητικής κατάστασης που υπήρχε τότε, το οποίο ενδιεφερόταν πολύ περισσότερο για την ενιαία αγορά και το ενιαίο νόμισμα. Σε αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση του Μάαστριχτ σήμερα με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ βάζουμε -και καλά κάνουμε, ήταν ένα βήμα και έπρεπε να γίνει- τα κοινωνικά αντισταθμίσματα.

Το Μάαστριχτ ήταν η Ευρώπη των συντηρητικών. Το Άμστερνταμ κινείται σε ένα προοδευτικό τοπίο, δεν θα πω ότι λύνει τα προβλήματα τα οποία εμείς οι σοσιαλιστές θέλουμε να επιλυθούν, όμως γίνονται τα βήματα εκείνα, τα οποία μπορούν να υποσχεθούν ότι οδεύουμε προς το δρόμο

του ενιαίου κοινωνικού χώρου.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει κάνει τη διεύρυνσή της και θα κάνει και άλλη. Λέγαμε όμως πάντα ότι χρειάζεται και η εμβάθυνση. Το Άμστερνταμ απαντά σε αυτό σε μεγάλο βαθμό, δηλαδή στην εμβάθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι ένα σημαντικό βήμα προς την οικοδόμηση μίας δημοκρατικής και κοινωνικής Ευρώπης. Οδηγεί προς την Ευρώπη των πολιτών, την Ευρώπη της αλληλεγγύης και του ενιαίου κοινωνικού χώρου, δίνοντας δυνατότητες για την επίλυση κοινωνικών προβλημάτων, όπως είναι της ανεργίας, με ενιαίες δράσεις μεταξύ των μελών-κρατών της Ένωσης, όπως της κοινωνικής συνοχής που τείνει να αναπτύξει, και της πραγματικής σύγκλισης, που εμείς θέλουμε.

Μέσα από τη Συνθήκη αυτή γίνεται προσπάθεια να επιτευχθεί μία εναρμόιση, να αναπτυχθεί μία συμβατότητα μεταξύ των κρατών-μελών σε ζητήματα όπως εθνικών δικαιοκρινών συστημάτων, κοινών πολιτικών καταπολέμησης της εγκληματικότητας, καθώς και αντιμετώπισης της μαζικής λαθρομετανάστευσης.

Η Ελλάδα είχε ενεργή συμμετοχή και η χώρα μας συνδιαμόρφωσε αυτήν τη Συνθήκη που συζητάμε. Η χώρα μας είχε λόγο, είχε προτάσεις, είχε θέσεις. Πολλές από αυτές περιέχονται σε αυτήν τη Συνθήκη, άλλες θα χρειαστεί να ωριμάσουν μερικά πράγματα.

Στόχος είναι η ενίσχυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού που αναπτύσσεται στην Ευρώπη, οι κοινές δράσεις για την κοινωνική πολιτική, οι ίσες ευκαιρίες στην εργασία μεταξύ των δύο φύλων, η ανάπτυξη της Ευρώπης με περιβαλλοντική μέριμνα. Σε κάθε δράση στα πλαίσια των οικολογικών και φυσικών αποθεμάτων του πλανήτη θα γίνει η ανάπτυξη. Μιλάμε για ζητήματα τα οποία δεν είχαν απασχολήσει στο παρελθόν στο σύνολο την Ευρώπη παρά μόνο ορισμένα κράτη-μέλη.

Δημιουργείται δέσμευση για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με κοινές αρχές, με κοινές αξίες, που θα διέπουν όλους τους λαούς. Μπαίνουμε, θα έλεγα, μέσα από τις πολιτικές της και τις δράσεις για ένα επίπεδο προστασίας και της αντιμετώπισης της υγείας των πολιτών. Δηλαδή αρχίζουν να αναπτύσσονται, αρχίζουν να συζητιούνται, αλλού να προχωρούν τα ζητήματα τα οποία πραγματικά θα δώσουν την κοινωνική διάσταση στην Ευρώπη.

Φαίνεται να γίνεται ορατό, χωρίς να ολοκληρώνεται βέβαια, η Ευρωπαϊκή Ένωση της κοινωνικής συνοχής και της κοινωνικής αλληλεγγύης, θα έλεγα. Περιέχει αυτή η Συνθήκη ζητήματα σημαντικά για τη χώρα μας. Άρχισαν να συζητούνται θέσεις που ήταν κυρίαρχες για τη χώρα μας και έχουν συμμετοχή μέσα σ' αυτήν τη Συνθήκη. Μιλούμε για την προστασία των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κορυφαίο ζήτημα για τη χώρα μας.

Γίνονται τα πρώτα βήματα για κοινή εξωτερική πολιτική, για κοινή ασφάλεια, πράγμα το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε μία μετεξέλιξη για την κοινή άμυνα. Ζητήματα, όπως δημοκρατικού ελλείμματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αντιμετωπίζονται με ενίσχυση και διεύρυνση των δημοκρατικών θεσμών, ζητήματα τα οποία απασχόλησαν στο παρελθόν και θα απασχολήσουν και πρέπει να ενισχυθούν περισσότερο οι θεσμοί δημοκρατίας. Αναβαθμίζεται ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Περιγράφεται με όλα αυτά που είπα πριν, το πλαίσιο ενός ενιαίου κοινωνικού χώρου που θέλουμε για την Ευρώπη. Με το Μάαστριχτ, εγώ θα το πω, ικανοποιήθηκαν περισσότερο οι τραπεζίτες, οι επιχειρήσεις, οι βιομηχανίες. Με το Άμστερνταμ ικανοποιούνται περισσότερο οι πολίτες και οι κοινωνίες. Το χαμόγελο ανήκει σ' αυτούς αυτήν τη φορά.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ προωθεί από κοινού την οικονομική και την κοινωνική πρόοδο των λαών και των πολιτών της Ευρώπης. Στη Συνθήκη υπάρχουν διατάξεις που στοχεύουν στην άμβλυνση των ανισοτήτων μεταξύ κοινωνικών ομάδων, μεταξύ λαών, μεταξύ φίλων, που ανέφερα πριν, μεταξύ περιφερειών, ζητήματα που αφορούν ιδιαίτερα τη χώρα μας. Και εδώ αξίζει να σημειώσω την ιδιαίτερη μνεία που υπάρχει για τα νησιωτικά συμπλέγματα, τα

οποία αφορούν κατά πολύ τη χώρα μας.

Θεωρώ ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ θωρακίζει περισσότερο τη χώρα μας απ' ό,τι μέχρι τώρα. Είμαστε μία χώρα με πολλές ιδιαιτερότητες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είμαστε μία χώρα που τα σύνορά της δεν είναι σύνορα με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είμαστε μία χώρα η οποία απειλείται με βία, με πόλεμο. Είμαστε μία χώρα που όσο ισχυροποιείται η Ευρωπαϊκή Ένωση και όσο ομογενοποιείται, νομίζω θα υπερασπιζόμαστε με τον καλύτερο τρόπο τα εθνικά μας δίκαια. Αυτή η Συνθήκη είναι μία ασπίδα και όσο πιο πολύ θα προχωρεί η ενοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με κοινές πολιτικές στην άμυνα και στην ασφάλειά της, η χώρα μας θα ανακουφίζεται από τις απειλές, από τις δαπάνες και από όλους αυτούς τους φόβους και τις αγωνίες που δημιουργούν κύρια η γείτων χώρα όσο και άλλες χώρες στην περιοχή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας μέσω της Κυβέρνησής μας είχε σημαντική συμμετοχή, συνδιαμόρφωσε -και όταν κανείς είναι προετοιμασμένος, έχει θέση, έχει άποψη και παλεύει, αγωνίζεται- μπορεί να έχει τελικό αποτέλεσμα και εμείς έχουμε. Δεν το λέω αυτό για να δώσω εύσημα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το λέω διότι περνάμε σε μία άλλη φάση στη χώρα μας και πρέπει να είμαστε υπερήφανοι οι Έλληνες ότι έχουμε ίση συμμετοχή εκεί που διαμορφώνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση σημαντικά πράγματα, που αφορούν όλους τους Ευρωπαίους και ιδιαίτερα εμάς.

Γι' αυτό λοιπόν πιστεύω ότι αυτή η Σύμβαση είναι μία σύμβαση την οποία πρέπει να κυρώσουμε, όλη η Εθνική Αντιπροσωπεία, γιατί υπηρετεί τη χώρα μας, υπηρετεί το λαό μας, δίνει προοπτικές για την ευημερία του ελληνικού λαού, βέβαια μέσα από κόπο και προσπάθεια που πρέπει να κάνει ο καθένας μας, να οικοδομήσουμε την ισχυρή Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Γκεσούλη.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά γενικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", είκοσι ένας μαθητές και δύο συνοδοι-δάσκαλοι από το 35ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Γκελεστάθης έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την κύρωση της υπό συζήτηση Συνθήκης του Άμστερνταμ καλούμεθα να δώσουμε τη συναίνεσή μας σε μία νέα προοπτική προς το κοινό ευρωπαϊκό μέλλον. Η Συνθήκη αυτή ασφαλώς κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, χωρίς βέβαια τολμηρά και αποτελεσματικά μέτρα, βεβαιώνει όμως την πολιτική βούληση όλων των κυβερνήσεων των δεκαπέντε (15) κρατών-μελών να προχωρήσουν στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, έστω και με όχι γρήγορους ρυθμούς.

Στην ενιαία προσπάθεια των λαών της Ευρώπης για την οριστική επίτευξη της ασφάλειας, της σταθερότητας, της ειρήνης και κατ' ακολουθίαν της ευημερίας τους, η Ελλάδα, συνεπής στην ιστορική της πορεία, συμβάλλει αταλάντευτα σ' αυτόν τον κοινό αγώνα.

Η Ελλάδα ως χώρα μονίμως ευρωπαϊκού προσανατολισμού πάντοτε είχε την απόφαση της σταθερής πραγματικής συμμετοχής της στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια της Ενωμένης Ευρώπης. Έτσι η πραγματοποιήση της απόφασης αυτής με την οριστική και ισότιμη σύνδεση της Ελλάδας από το 1979 με την τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, Ε.Ο.Κ., και σήμερα Ευρωπαϊκή Ένωση, από τον Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή, θεωρείται και είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα της χώρας μας και του λαού μας, επίτευγμα οικονομικά και πολιτικά, μεγίστης εθνικής αξίας. Γι' αυτό αποτελεί και ιστορικό τίτλο της παρατάξεώς μας!

Η πολιτική της ολοκλήρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά

την πραγματοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, είναι κοινή πίστη ότι θα έχει μεγαλύτερες δυνατότητες προώθησής της.

Η υπό συζήτηση Συνθήκη του Άμστερνταμ διορθώνει και συμπληρώνει τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, η οποία είχε τροποποιήσει και επεκτείνει τη Συνθήκη της Ρώμης και αποτελεί σταθερή πρόοδο προς τον εκδημοκρατισμό και την ευρεία κοινωνική πλαισίωση της ενοποιητικής διαδικασίας. Η Συνθήκη αυτή είναι κοινής αποδοχής, διότι μεταξύ των άλλων καλύπτει σε ένα μεγάλο βαθμό το δημοκρατικό και κοινωνικό έλλειμμα που υπάρχει στη συγκρότηση και το περιεχόμενο της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ πραγματοποιεί βασικά τέσσερις ρυθμίσεις για τον περαιτέρω εκδημοκρατισμό της Ένωσης και για ένα μεγάλο άνοιγμα στην ευρωπαϊκή κοινωνία. Είναι οι ρυθμίσεις που αποσκοπούν στην ενίσχυση του δημοκρατικού περιεχομένου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην ενίσχυση του κοινωνικού χαρακτήρα της Ένωσης, στην ενίσχυση της οικολογικής πολιτικής της Ένωσης και στη διαμόρφωση μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής, για την αντιμετώπιση των διαφορών εμφανιζόμενων γεγονότων.

Σε γενικές γραμμές θα πρέπει να επισημανθούν βασικά θετικά σημεία της υπό συζήτηση Συνθήκης, όπως είναι τα εξής:

Η δέσμευση των κρατών-μελών της Ένωσης για την εφαρμογή του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, για να ακολουθηθούν σωστές δημοσιονομικές θέσεις μετά την έναρξη της Οικονομικής και Νομισματικής Ενοποίησης.

Η δέσμευση για την αποκατάσταση μιας ισορροπίας ανάμεσα στο οικονομικό και κοινωνικό περιεχόμενο της Ένωσης, με την εφαρμογή μιας πολιτικής για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Στον τομέα αυτόν που είναι, όπως καταλαβαίνουμε όλοι μας, μεγάλης σημασίας με τη διαρκώς αυξανόμενη ανεργία, περιγράφονται οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές που θα πρέπει να ακολουθηθούν, ώστε η απασχόληση να αποτελέσει "πρώτιστο μέλημα της πολιτικής ημερήσιας διάταξης της Ένωσης".

Το κείμενο της Συνθήκης του Άμστερνταμ στο σημείο αυτό αποσκοπεί στην επιδίωξη προώθησης μιας "υψηλού επιπέδου απασχόλησης", με την εφαρμογή μιας πολιτικής που θα συντονίζεται στα κοινοτικά πλαίσια.

Θα πρέπει να επισημανθεί όμως ότι η αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού γίνεται με μεγάλη επιφύλαξη με την προεγμένη διατύπωση του κειμένου, ώστε να προβληματίζομεθα εάν θα υπάρξει ουσιαστική παρέμβαση με την εφαρμογή ουσιαστικών μέτρων για την μείωση της ανεργίας.

Βέβαια, όπως είναι γνωστό, τα μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά θέματα πρέπει να αντιμετωπίζονται από τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών της Ένωσης με πρωτοβουλίες και μέτρα που πρέπει να παίρνουν με την εσωτερική εθνική λειτουργία τους στη χώρα τους, τα οποία θα πρέπει να βρίσκονται εντός των γενικών πλαισίων της Ένωσης.

Στον τομέα αυτόν η πολιτική της Κυβέρνησης είναι σε πλήρη ανυπαρξία, αφού η ανεργία στη χώρα μας βρίσκεται σε μεγάλα επίπεδα, υψηλότερα του μέσου επιπέδου ανεργίας των άλλων κρατών-μελών της Ένωσης.

Ακούμε σε κάθε ευκαιρία τους αρμόδιους Υπουργούς της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη να αναφέρονται με βαρύγδουπες δηλώσεις τους στην αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος της ανεργίας, που μαστίζει ιδιαίτερα τους νέους μας, όπως το ζούμε όλοι μας καθημερινά, αλλά αποτέλεσμα, τουλάχιστον μέχρι στιγμής, δεν υπάρχει κανένα. Αντίθετα, με την ακολουθούμενη οικονομική και κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης η ανεργία διαρκώς αυξάνεται με τις γνωστές σοβαρές κοινωνικές επιπτώσεις.

Θα πρέπει, λοιπόν, η Κυβέρνηση, όσο θα βρίσκεται ακόμα στην εξουσία, να θελήσει να αναπτύξει τις ρυθμίσεις εκείνες που χρειάζονται εντός του κοινού στρατηγικού πλαισίου της Ένωσης, αξιοποιώντας και τα προβλεπόμενα από τη Συνθήκη "μέτρα ενθάρρυνσης" με τα εθνικά προγράμματα δράσης για την απασχόληση.

Στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, η αποδοχή κοινής, έστω και περιορισμένης, δράσης αποτελεί ασφαλώς ένα θετικό βήμα στα πλαίσια της Ένωσης. Θα πρέπει όμως πέραν αυτών που διαγράφονται στη Συνθήκη να προχωρήσει με μεγάλα άλματα η Ένωση στους τομείς των συνθηκών εργασίας, της εκπαίδευσης, της κατάρτισης, της πολιτικής στην πρόνοια, της δημιουργίας των ίσων ευκαιριών για τους πολίτες και γενικά στη λήψη των μέτρων εκείνων που αφορούν τη σωστή και δίκαιη μεταχείριση του ανθρώπινου δυναμικού.

Η διεύρυνση της Ένωσης αποτελεί ασφαλώς για όλους μας μια σταθερή επιδίωξη, αφού η σταθερότητα και η ειρήνη διασφαλίζονται καλύτερα με τη συμμετοχή του μεγαλύτερου, όσον είναι δυνατόν, αριθμού κρατών-μελών της ευρύτερης Ευρώπης.

Η Συνθήκη προβλέπει τις διαδικασίες για το σκοπό αυτό, με την προϋπόθεση ότι η Ένωση βασίζεται στις βασικές αρχές της δημοκρατίας, δηλαδή της ελευθερίας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Προς την κατεύθυνση της κοινής άμυνας και ασφάλειας αποβλέπει η συγκρότηση της "μονάδας σχεδιασμού πολιτικής και έγκαιρης προειδοποίησης", που είναι στα πλαίσια του δεύτερου πυλώνα. Βέβαια για την επίτευξη αυτού του σκοπού θα χρειαστούν ασφαλώς πολλές ακόμα μεγάλες προσπάθειες.

Οι κατοχυρώσεις που έχουν γίνει με τις συμφωνίες της "Τελικής Πράξης του Ελσίνκι" και της "Χάρτας των Παρισίων για μια καινούρια Ευρώπη" δεν είναι επαρκείς για τη συγκρότηση μιας κατάλληλης ΚΕΠΠΑ.

Εμείς υποστηρίζουμε τη βασική ανάγκη της θεσμοθέτησης της πολιτικής "αυτόματης υποστήριξης". Στις περιπτώσεις που απειλείται η εδαφική ακεραιότητα ενός κράτους-μέλους, διότι οι υπάρχουσες στις ρυθμίσεις, είναι αόριστες και δεν καλύπτουν το θεμελιώδες αυτό θέμα της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης.

Η υπό συζήτηση Συνθήκη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενσωματώνει με σχετικό πρωτόκολλο τη Συνθήκη του Σένγκεν στη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συγχωνεύει τη Γραμματεία Σένγκεν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου. Η πράξη αυτή ασφαλώς είναι θετική, διότι η λειτουργία της Συνθήκης αυτής του Σένγκεν τίθεται κάτω από τους ελέγχους των οργάνων της Ένωσης. Είναι θετική η αντιμετώπιση της υποστήριξης του σχεδίου δράσης που κατέγραψε η ομάδα υψηλού επιπέδου για το οργανωμένο έγκλημα, που διευρύνεται και εξελίσσεται σε μεγάλη μάλιστα και στο χώρο της Ευρώπης και η καταγραφή του σημαντικού ρόλου που θα διαδραματίσει η EUROPOL στον τομέα αυτό, δηλαδή στη δίωξη του εμπορίου των ναρκωτικών, στις ληστείες και τα άλλα παρόμοια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ύστερα από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών κατέληξαν σε συμβιβαστικές και αρκετά μετριοπαθείς συμφωνίες για την αντιμετώπιση των σχετικών προβλημάτων. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ δεν προχωρεί με γρήγορα βήματα στην επίτευξη του τελικού στόχου της ομοσπονδιοποίησης της Ένωσης, δεν αντιμετωπίζει αποτελεσματικά τα θέματα της κοινωνικής πολιτικής και ιδιαίτερα της απασχόλησης, δεν δίνει οριστική λύση στα θέματα της εσωτερικής ασφάλειας και δικαιοσύνης, δηλαδή αναβάλλει την κοινοτικοποίηση του Τρίτου Πυλώνα. Γενικά αναβάλλει και μεταθέτει χρονικά τη λήψη αποφάσεων σε πολλά βασικά θέματα λειτουργίας της Ένωσης. Το γεγονός ότι προσδιορίστηκε η πραγματοποίηση μιας νέας διακυβερνητικής Διάσκεψης το 2001, με σκοπό μία νέα αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποδεικνύει τον ισχυρισμό μου αυτόν.

Τέλος, θα πρέπει να επισημάνουμε μεταξύ άλλων και τα εξής θετικά σημεία της υπό συζήτηση Συνθήκης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω κύριε Πρόεδρε, αμέσως.

Τη διατήρηση σε ισχύ του δικαιώματος της αρνησικυρίας για θέματα εθνικού συμφέροντος. Τη διατήρηση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου για τον ορισμό των Επιτρόπων. Την έστω περιορισμένη εισαγωγή της αρχής της ευελιξίας στον Πρώτο

Πυλώνα.

Κύριοι συνάδελφοι, το συμπέρασμα είναι ότι και μέσα από τις επί μέρους συμφωνίες της Συνθήκης του Άμστερνταμ αποδεικνύεται η πολιτική βούληση των κυβερνήσεων των κρατών-μελών, να προχωρήσουν τελικά στη διαδικασία της ολοκλήρωσης. Η σταθερή πορεία στην ισχύουσα πολιτική σύγκλισης και η αποδοχή του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης, ομόφωνα αποδεικνύει ότι πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια μελλοντικά για την επίτευξη των τελικών στόχων, όπως τους οραματίστηκαν στη Ρώμη οι ιδρυτές και οι πρωτοπόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς ψηφίζουμε την κύρωση της υπό συζήτηση Συνθήκης του Άμστερνταμ. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση αυτές τις ημέρες για την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ είναι μία ευκαιρία για την ενημέρωση του ελληνικού λαού, για το γίνεσθαι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για τις εξελίξεις, στα προβλήματα, τους θεσμούς, τις δυνατότητες, την προοπτική, τους κινδύνους αλλά και τους αγώνες που απαιτούνται για την ολοκλήρωση του ευρωπαϊκού οικοδομήματος, έτσι όπως το εμπνεύσθηκαν οι μεγάλοι οραματιστές της ευρωπαϊκής ιδέας, για μία Ευρώπη χωρίς σύνορα και αποκλεισμούς, μια Ευρώπη της δημοκρατίας, της ευημερίας, της αλληλεγγύης, για μία Ευρώπη ουμανιστικού περιεχομένου, ικανή να ανταποκριθεί στις προσδοκίες των λαών της.

Είναι, όμως, ενημερωμένοι οι πολίτες της Ευρώπης και ιδιαίτερα της Ελλάδος για τα θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ασφαλώς όχι, στη μεγάλη τους πλειοψηφία. Ούτε βεβαίως για το περιεχόμενο της νέας Συνθήκης του Άμστερνταμ, αλλά ούτε βεβαίως και για τις υποχρεώσεις, τα δικαιώματα και τις δυνατότητες που μας δίνονται από τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και τούτο παρ'ότι οι Έλληνες είναι από τους λαούς που με μεγαλύτερη πλειοψηφία αποδέχονται το θετικό ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βλέπουν με μεγαλύτερη αισιοδοξία το μέλλον τους μέσα από τη συμμετοχή μας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Η πρόταση του Αναπληρωτού Υπουργού Εξωτερικών για τη διενέργεια δημοψηφισμάτων στο μέλλον για παρόμοιες συνθήκες και αποφάσεις ασφαλώς είναι μια πρόταση θετική, αφού εξασφαλίζει μεγαλύτερη ενημέρωση και συμμετοχή των πολιτών στο γίνεσθαι και σε ζητήματα που τους αφορούν στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ευρωπαϊκή πρόκληση ξεκίνησε τη μεγάλη και φιλόδοξη διαδρομή της από τη Συνθήκη της Ρώμης του 1957. Μέσα από δυσκολίες, καχυποψίες, συμφέροντα, κατόρθωσε να γίνει συνείδηση και ελπίδα των λαών της Ευρώπης για μια Ευρώπη της δημοκρατίας, της ευημερίας, της συνοχής, της ασφάλειας και της ειρήνης.

Στο κατώφλι όμως του 21ου αιώνα η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται απέναντι από οξυτάτες προκλήσεις και αμφισβητήσεις, που πηγάζουν από τις δραματικές αλλαγές που έχουν συντελεστεί τα τελευταία χρόνια στον ευρωπαϊκό χώρο, αλλά και τις αδυναμίες της ίδιας της Ένωσης να αντιμετωπίσει τις νέες ανάγκες και τις νέες πιέσεις.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ του 1993 ήταν αναμφίβολα ένα σημαντικό βήμα στο οικοδόμημα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Τα προβλήματα όμως που προέκυψαν, αλλά και η αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τα ογκώμενα κοινωνικά προβλήματα, όπως αυτό της ανεργίας, της κοινωνικής περιθωριοποίησης, της προστασίας του περιβάλλοντος και της κοινωνικής συνοχής, έδειξαν ότι η Συνθήκη του Μάαστριχτ έπρεπε να τροποποιηθεί.

Παράλληλα, οι βίαιες συγκρούσεις στην πρώην Γιουγκοσλαβία και η αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να παρέμβει έγκαιρα και αποτελεσματικά έδειξαν ότι το σύστημα δεν μπορούσε αποτελεσματικά να παρέμβει για να σταματήσει την αιματοχυσία και

να εξασφαλίσει την ειρήνη στα όρια των συνόρων της.

Όλα αυτά δημιούργησαν σε μεγάλο ποσοστό Ευρωπαίων πολιτών την αμφισβήτηση, την αμφιβολία και την έλλειψη αισιοδοξίας για το μέλλον της Ευρώπης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση εμφανίστηκε αδύναμη και απαθής για την επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων, όπως αυτό της ανεργίας. Η αδιαφάνεια, η έλλειψη επαρκούς δημοκρατικής λειτουργίας, οδηγούν επίσης τους πολίτες σε αποστασιοποίηση από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και τις επιλογές.

Οι κύριοι λόγοι, λοιπόν, για τους οποίους συγκλήθηκε η Διακυβερνητική Διάσκεψη και κατέληξε στη Συνθήκη του Άμστερνταμ ήταν:

Πρώτον, να ενισχυθεί ο δημοκρατικός χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να έλθει πιο κοντά προς τον Ευρωπαίο πολίτη.

Δεύτερον, να προσαρμοστεί το θεσμικό οικοδόμημα της Ένωσης, ώστε να καταστεί ικανό και αποτελεσματικό για την επίλυση των οξυτάτων κοινωνικών προβλημάτων, αλλά και για τη νέα διεύρυνση που επίκειται.

Τρίτον, να αποκτήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση μια πλέον αποτελεσματική κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας.

Η Ελλάδα εμφανίστηκε με προτάσεις, με ιδέες και συνεισέφερε σημαντικά στη διαμόρφωση της νέας συνθήκης. Παρά τις δυσκολίες, τις αδυναμίες, τις ελλείψεις, ακόμα και την υστέρηση σε σχέση με τις αρχικές μας επιδιώξεις, η νέα συνθήκη περιέχει διατάξεις και ρυθμίσεις που δημιουργούν δυναμικές προοπτικές για την ανάπτυξη της Ένωσης, με την υποστήριξη της ευρωπαϊκής κοινωνίας και των πολιτών της.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ αναμφίβολα αποτελεί ένα θετικό βήμα στην πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Τα κύρια σημεία της Συνθήκης, ιδιαίτερου ενδιαφέροντος και για την Ελλάδα, που δίνουν άλλωστε και το στίγμα της νέας πορείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι:

Πρώτον, η οικοδόμηση μιας δημοκρατικής Ευρώπης, με πολιτικό και κοινωνικό περιεχόμενο, που θα επιτρέπει τη διαμόρφωση της Ευρώπης των πολιτών και του ευρωπαϊκού κοινωνικού χώρου. Στην κατεύθυνση αυτή θα συμβάλλουν ουσιαστικά δράσεις, πολιτικές και μέσα, που θα αναδεικνύουν τη δημοκρατική ταυτότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και θα επιλύουν κοινωνικά προβλήματα, όπως της ανεργίας, της κοινωνικής συνοχής και της πραγματικής σύγκλισης.

Παρά τις όποιες αδυναμίες και τα κενά της, η νέα Συνθήκη κρίνεται ότι μπορεί να διαμορφώσει δυναμικές προοπτικές για την ευρωπαϊκή ενότητα, με στήριξη της κοινωνίας των πολιτών.

Η δημοκρατία δεν είναι ένας απλός σκοπός της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, αλλά βασική προϋπόθεσή της. Για παράδειγμα, διατυπώνονται σαφώς οι θεμελιώδεις αρχές της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου.

Δεύτερον, η εξάλειψη του δημοκρατικού ελλείμματος, μέσω της ενίσχυσης του ρόλου και των εξουσιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ως μόνου άμεσα εκλεγμένου αντιπροσωπευτικού συστήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανάγεται ουσιαστικά σε ένα συννομοθέτη με το συμβούλιο. Η μείωση όμως του δημοκρατικού ελλείμματος εξαρτάται και από την προβλεπόμενη ευρύτερη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τρίτον, η θέσπιση κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας δεδομένης της ανάγκης πλέον της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποκτήσει περισσότερα μέσα και να βελτιώσει τους στόχους της, έτσι ώστε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την κατάσταση που διαμορφώθηκε στον ευρωπαϊκό χώρο αλλά και στην άμεση περιφέρειά της μετά το τέλος βεβαίως του ψυχρού πολέμου.

Η ανάπτυξη μιας πραγματικής ΚΕΠΠΑ αποτελεί και προϋποθέτει βεβαίως την έστω και μερικά, κοινοτικοποίηση της πολιτικής αυτής. Η ΚΕΠΠΑ μόνο έτσι θα καταστεί ικανή να προστατεύσει την εδαφική ακεραιότητα και τα εξωτερικά

σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την Ελλάδα ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η υιοθέτηση ειδικών μέτρων για την ανάπτυξη των νησιωτικών περιοχών. Σκοπός είναι η άμβλυση των ανισοτήτων μεταξύ του επιπέδου ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και της καθυστέρησης εκείνων των περιφερειών που θεωρούνται ως λιγότερο ευνοημένων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Η επίτευξη του στόχου αυτού θα επιτρέψει την ανάπτυξη των περιοχών αυτών και την ισότιμη ένταξή τους στην εσωτερική αγορά.

Κύριοι συνάδελφοι, για μας όμως, για την Ελλάδα, μεγάλη σημασία έχει η διατήρηση του κοινοτικού κεκτημένου και πρώτα απ' όλα ο σεβασμός της θεσμικής ενότητας και ισότητας, που επιβάλλει αποφυγή μορφών διαφοροποιημένης ή ευέλικτης ολοκλήρωσης. Η Ευρώπη των πολλών ταχυτήτων ή η Ευρώπη του σκληρού πυρήνα απορρίπτονται από την Ελλάδα, γιατί θα οδηγήσουν σε νέες μορφές διαίρεσης και ανταγωνισμών στον ευρωπαϊκό χώρο.

Ο κίνδυνος αυτός είναι υπαρκτός και η χώρα μας θα πρέπει να αποκτήσει επιχειρήματα και συμμάχους που θα αποκλείσουν ένα τέτοιο ενδεχόμενο στο μέλλον, εν' όψει μάλιστα και της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με νέα μέλη.

Η καθήλωση επίσης των κοινοτικών πόρων στο σημερινό ανεπαρκές ποσοστό του 1,27% του ΑΕΠ των κοινοτικών χωρών δημιουργεί εμπόδια στην επίτευξη προϋποθέσεων συνοχής, απαραίτητου στόχου για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Επιπλέον η προοπτική της διεύρυνσης δημιουργεί για την Ελλάδα κινδύνους για μείωση των κοινοτικών εισροών, με αποτέλεσμα την καθυστέρηση στην επιτυχία των στόχων μας.

Τέλος, ο κίνδυνος επανεθνικοποίησης της αγροτικής πολιτικής, που συζητείται από ορισμένους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και υποστηρίζεται από συντηρητικές κατευθύνσεις, θα δημιουργήσει για την Ελλάδα δυσκολίες να ανταπεξέλθει στο σκληρό ανταγωνισμό, λόγω έλλειψης εθνικών πόρων. Δυστυχώς, στις μέρες μας τέτοιες λογικές βρίσκουν υποστηρικτές και στην Ελλάδα. Αυτές όμως οι λογικές θα συρρικνώσουν το εισόδημα των Ελλήνων αγροτών και θα τους καταστήσουν σε φτωχούς συγγενείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτές οι λογικές ξεσηκώνουν ορισμένους ανημέρωτους και ανυποψίαστους αγρότες στις μέρες μας, χωρίς να τους εξηγούν βεβαίως την πορεία των πραγμάτων και τις δυσκολίες που υπάρχουν και θα υπάρχουν και στο μέλλον. Η εφαρμογή της ΚΑΠ μπορεί να μη λύνει όλα τα προβλήματα του αγροτικού τομέα και να μεροληπτεί υπέρ ορισμένων βορείων χωρών. Είναι όμως μια βάση για διεκδίκηση και δίκαιη κατανομή των πόρων μέσα από την "Ατζέντα 2000".

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι ο δρόμος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ο μόνος ασφαλής δρόμος προόδου, ειρήνης, δημοκρατίας και ευημερίας για τη χώρα μας. Γι' αυτό άλλωστε στην Ευρώπη όλες οι ενταγμένες στην Ευρωπαϊκή Ένωση χώρες επιθυμούν διακαώς την ένταξή τους σ' αυτή. Ο δρόμος αυτός είναι μία αέναη προσπάθεια διαπραγματεύσεων, συμμαχιών και σκληρών αγώνων για την επιτυχία των στόχων της πατρίδας μας. Η συζήτηση όμως αυτή αυτές τις μέρες στη Βουλή με την ευκαιρία της κύρωσης της Συνθήκης του Άμστερνταμ και η σημαντική συναίνεση που παρατηρείται στη Βουλή, κάνει περισσότερο, πιστεύω αισιόδοξους τους Έλληνες για την επιτυχία των στόχων της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κ. Αλφιέρη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να επισημάνουμε ότι ένα τέτοιο σημαντικό γεγονός περνάει στο περιθώριο της ελληνικής πολιτικής ζωής και της κοινωνίας. Το θέμα που σήμερα συζητάμε δεν ενδιαφέρει ή οδηγούμε τα πράγματα έτσι, ώστε να μην ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό.

Πιστεύω ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ θα καθορίσει πολλά πράγματα στην καθημερινή ζωή του πολίτη, αλλά και στις πολιτικές

που θα ασκηθούν στα επόμενα χρόνια.

Ο Συνασπισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα επικυρώσει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Ψηφίζουμε "παρών", γιατί ανησυχούμε για τον τρόπο που οι σημερινές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις διαχειρίζονται την ενοποίηση της Ευρώπης. Υπηρετούν πολιτικές που ενισχύουν τον εθνοκεντρικό χαρακτήρα των κοινωνιών και επιτείνουν τις κοινωνικές ανισότητες όχι μόνο στο επίπεδο των κοινωνικών ομάδων αλλά και στο επίπεδο των κρατών, ιεραρχώντας με επιλεκτικό τρόπο τις διευρωπαϊκές σχέσεις, βοηθώντας τα ισχυρά κράτη να επιβάλουν τις πολιτικές τους εκμεταλλευόμενα τις αδυναμίες των ασθενέστερων χωρών.

Ο Συνασπισμός κατηγορήθηκε από τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του Κομμουνιστικού Κόμματος -ο καθένας βέβαια για διαφορετικούς λόγους- ότι εφόσον είχε ψηφίσει το Μάαστριχτ, έπρεπε να ψηφίσει και το Άμστερνταμ. Μια επιχειρηματολογία που καμία σχέση δεν έχει με την πολιτική πραγματικότητα. Γιατί στην πολιτική και απολογισμός πρέπει να γίνεται και πρέπει επίσης να κριθεί η πορεία της Συνθήκης του Σένγκεν.

Οι πολιτικές ούτε μονόχωνες είναι ούτε αμετακίνητες. Ασκούμε πολιτική για να αλλάξουμε την καθημερινή ζωή των πολιτών. Ασκούμε πολιτική για να προστατεύσουμε το περιβάλλον, τα ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών, ανδρών και γυναικών. Ασκούμε πολιτική για να αντιμετωπίσουμε την ανεργία και τη φτώχεια. Ασκούμε πολιτική για να έχουμε διαφάνεια στις πολιτικές αποφάσεις που επηρεάζουν τη ζωή μας.

Αυτά τα χαρακτηριστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν τα έχει η Συνθήκη του Άμστερνταμ. Ο Συνασπισμός θεωρεί ότι η ιδέα μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης με δημοκρατικά, οικολογικά, κοινωνικά και φεμινιστικά χαρακτηριστικά εκφράζει τις προσδοκίες εκατομμυρίων ανθρώπων. Ο Συνασπισμός δυναμικά αντιτάσσεται στην κυριαρχία των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, που σήμερα εφαρμόζονται στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και απειλούν μια σειρά από κατακτήσεις που έχουν σχέση με την αξιοπρέπεια των πολιτών, με τα εργασιακά δικαιώματα, με τον πολιτισμό της κάθε χώρας.

Οι πολιτικές ηγεσίες υπερασπίζονται με τον ενιαίο τρόπο σκέψης και εξουσιοδοτούν τους τεχνοκράτες, τους τραπεζίτες και τους χρηματιστές να διαχειριστούν την πολιτική και ως εκ τούτου να διαχειριστούν τα ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών, τορπιλίζοντας με τον τρόπο αυτόν τη δημοκρατική λειτουργία της Ευρώπης και απομακρύνοντας το κοινωνικό της πρόσωπο ως μιας ενιαίας οντότητας.

Βάζουν, λοιπόν, στο περιθώριο αποφάσεις πολιτικές και προωθούν μόνο οικονομικές αποφάσεις, που έχουν στόχο στοιχειώδη δικαιώματα των πολιτών. Πουθενά οι αποφάσεις για τα κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών, τις εργασιακές σχέσεις, την ανεργία, τις ίσες ευκαιρίες ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες, την προστασία του περιβάλλοντος, δεν είναι υποχρεωτικές. Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή πολιτικών έχει αφεθεί στη διακριτική ευχέρεια των κρατών-μελών και των εθνικών κυβερνήσεων, ενώ η ενιαία ευρωπαϊκή οντότητα δεν ασκεί κανέναν πολιτικό έλεγχο.

Η Οικονομική και Νομισματική Ένωση δεν εξασφαλίζει την κοινωνική συνοχή. Ενθαρρύνει φαινόμενα ξενοφοβίας και ρατσισμού, που δημιουργούνται από την ανεργία και τη φτώχεια.

Οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπερασπίζονται τα ανθρώπινα συναισθήματα, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δεν αντιμετωπίζουν τη φοροδιαφυγή, τα ελλείμματα, την ανεργία, την οικονομική κρίση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, δεν δίνουν λύσεις στα προβλήματα της δημόσιας υγείας και της εκπαίδευσης, της προστασίας του περιβάλλοντος και του πολιτισμού. Δεν προωθούνται πολιτικές σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, με στόχο την οικοδόμηση μιας κοινής πολιτικής με επίκεντρο τον άνθρωπο, το περιβάλλον και τη φύση.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ θα μπορούσε να είναι ένα βήμα προς την παραπάνω κατεύθυνση, αλλά δεν είναι. Σήμερα το κοινό νόμισμα, που αποτελεί πρωτεύοντα στόχο της Ευρω-

παϊκής Ένωσης, το στηρίζουν μόνο κερδοσκοπικές δυνάμεις. Την ενιαία, όμως, ευρωπαϊκή πολιτική, στους άξονες που θέσαμε παραπάνω, τη στηρίζουν δυνάμεις που μάχονται για την κοινωνική αλληλεγγύη ανάμεσα σε λαούς και πολιτισμούς και ενδιαφέρονται για την ενίσχυση της δημοκρατίας. Κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που φέρνουν στο προσκήνιο την Ευρώπη των πολλών πολιτισμών και όχι των πολλαπλών ταχυτήτων οικονομικής ανάπτυξης που σήμερα φέρνουν στο προσκήνιο οι πολιτικές που εφαρμόζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ επιμένει στο δημοκρατικό έλλειμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια σε αυτήν την κατεύθυνση. Είναι πολύ σοβαρό το απόηχο αυτό.

Η αναβάθμιση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με εξουσίες και αρμοδιότητες που θα υπηρέτουν τη δημοκρατική οργάνωση στη λειτουργία της Ευρώπης και στην πορεία προς μία ομοσπονδιακή συγκρότηση έχει πάει στις καλές δυνάμεις.

Πουθενά δεν βλέπουμε να συγκροτείται μια ολοκληρωμένη πολιτική κοινής ασφάλειας και με κοινά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και η χώρα μας, για ένα λόγο παραπάνω, αυτήν την πολιτική την έχει ανάγκη.

Η αρχή της διαφύλαξης των κοινών αξιών, των θεμελιωδών δικαιωμάτων, της ανεξαρτησίας και της ακεραιότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, καταγράφονται στη Συνθήκη. Αλλά αυτό δεν έχει καμία πολιτική αξία, γιατί κανένας εταίρος δεν την υπηρέτησε, δεν την υπερασπίστηκε και δεν έχει τη διάθεση να κάνει κάτι τέτοιο. Είναι, λοιπόν, μία πολιτική αρχή χωρίς αντίκρισμα.

Και οι λαοί των κρατών-μελών δεν συνιστούν -όπως γράφει και η επιστημονική έκθεση και εγώ το βάζω από την αντίθετη μεριά- την πηγή της δημοκρατικής νομιμοποίησης μέσω των εθνικών κοινοβουλίων. Θα πρέπει να το δούμε, κύριοι συνάδελφοι, αυτό.

Ο ρόλος της περίφημης Επιτροπής Απασχόλησης είναι συμβουλευτικός. Η πολιτική για την απασχόληση και την αντιμετώπιση της ανεργίας πουθενά δεν ορίζεται με την ίδια αυστηρότητα, όπως οι πολιτικές της Οικονομικής και Νομισματικής Ενοποίησης -γιατί, δεν θα μπορούσε να γίνει έτσι;- τη στιγμή μάλιστα που η ανεργία και η φτώχεια, η ξενοφοβία και ο ρατσισμός δυναμιτίζουν τα θεμέλια της ενοποίησης της Ευρώπης. Η διαφθορά έχει αγγίξει τις πόρτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα δημοσιεύματα που είδαμε τις προηγούμενες ημέρες στον Τύπο, δεν πρέπει να μας αφήσουν αδιάφορους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν αντιμετωπίζεται με πολιτικά μέτρα εξυγίανσης και θεσμικής θωράκισης των δημοκρατικών λειτουργιών. Αντιμετωπίζεται με φόβο και με προτάσεις που ενισχύουν την καχυποψία απέναντι στην κοινή ευρωπαϊκή πολιτική.

Η Συνθήκη Σένγκεν ισχύει. Ενισχύει το δημοκρατικό έλλειμμα και στέλνει τους Ευρωπαίους πολίτες στα γρανάζια της κρατικής μηχανής, χωρίς να υπάρχει καμία δημόσια ανεξάρτητη αρχή, που να μπορούν αμυνόμενοι οι πολίτες να καταφύγουν για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.

Η Ευρώπη δεν μπορεί να πρωτοστατήσει με αυτήν τη Συνθήκη και με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ στη στήριξη θεμελιωδών προσωπικών, ατομικών δικαιωμάτων. Θα πρέπει να εξασφαλιστούν δικλίδες ασφαλείας, και ανεξάρτητες αρχές, για να μπορεί ο πολίτης να υπερασπισθεί τα δικαιώματά του.

Η αιφνόρος ανάπτυξη αναφέρεται κατά κόρον στη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Η αναφορά αυτή είναι διακοσμητική και όχι θεσμική. Πουθενά δεν ορίζεται η αναγκαιότητα θεσμικών προτάσεων και θέσπισης πολιτικών για την υποχρεωτική προστασία του περιβάλλοντος, που εξακολουθούν αλόγιστα να την καταστρέφουν οι παλαιοκομματικές πολιτικές.

Οι πολιτικές που ασκούνται στη χώρα μας δεν ευνοούν την ενοποίηση της Ευρώπης και δεν εγγυώνται την ένταξη της χώρας μας με ισότιμους όρους.

Οι δείκτες της ανεργίας, της φτώχειας και της κατάχρησης των

ανθρωπίνων και κοινωνικών δικαιωμάτων το αποδεικνύουν.

Οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων δεν άσκησαν βέτο, δεν υπηρέτησαν πολιτικές ούτε κατέθεσαν προτάσεις για μία σειρά ζητήματα: το τριανταπεντάωρο, την ανεργία, την προστασία του περιβάλλοντος, τις ίσες ευκαιρίες για άνδρες και γυναίκες. Με λίγα λόγια δεν συνεργάστηκαν ούτε συνέβαλαν στη διαμόρφωση πολιτικών μαζί με άλλες δυνάμεις, που επιδιώκουν μία Ευρώπη δημοκρατική, οικολογική, φεμινιστική και κοινωνικά αλληλέγγυα.

Η σημερινή Κυβέρνηση αγνόησε ακόμη και προτάσεις, όπως της Ιταλίας, της Γαλλίας και του Βελγίου που, επισήμως και για τους δικούς τους λόγους, ζητούν την αναθεώρηση της Συνθήκης. Αντίθετα, προσπαθεί να κάνει μη εκλυστική τη χώρα μας στην εικόνα της ενιαίας Ευρώπης. Και με την πολιτική της εντείνει τα φαινόμενα αυταρχισμού.

Δεκάδες πολίτες, άνδρες και γυναίκες, μένουν στο περιθώριο. Δεν τους επιτρέπει να συμμετέχουν στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, τορπιλίζοντας, με την πολιτική της συμπεριφορά την κοινωνία των πολιτών.

Η Κυβέρνηση επιμένει σε διαχειριστική και λογιστική πολιτική, που απλά επικυρώνει τα δρώμενα της Ευρώπης. Ο πρωταγωνιστικός ρόλος που θα μπορούσε να παίξει η χώρα μας, μαζί με άλλες δυνάμεις που υπάρχουν στην Ευρώπη, χάνεται από την απουσία κοινωνικών πολιτικών.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου είναι ένα κόμμα με ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Και, χαρακτηριστικά, υπερασπίζεται την ενιαία και υποχρεωτική εφαρμογή του χάρτη των δικαιωμάτων των εργαζομένων, την ενιαία και υποχρεωτική αντιμετώπιση από τις πολιτικές των κρατών-μελών, της φτώχειας και της ανεργίας, την υποχρεωτική προστασία των ατομικών δικαιωμάτων και την υποχρεωτική πολιτική για την προστασία του περιβάλλοντος.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου ψηφίζει "παρών", γιατί πιστεύει ότι στη Συνθήκη του Άμστερνταμ δεν έγιναν τα αναγκαία βήματα για μία οικολογική, φεμινιστική και οικονομικά αλληλέγγυα Ευρώπη. Ζητά τη διενέργεια δημοψηφίσματος για την έγκριση της Συνθήκης από τους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι συζητούμε ένα χαρακτηριστικό σταθμό στην εξέλιξη των σχέσεων της πατρίδας μας με τον ευρύτερο χώρο της Ευρώπης. Τον ευρύτερο χώρο της Ευρώπης, όπου οι βασικές δημοκρατικές αρχές, η ευαισθησία για τον άνθρωπο, μέσα στη φιλοσοφία της δυτικής αντίληψης ζωής, ο σεβασμός στην αξιοπρέπειά του και ο πόνος στα προβλήματά του, αποτελούν βασικό κανόνα επιδίωξης.

Αυτό το κείμενο, που έρχεται σαν τέταρτος σταθμός στην ιστορία της εξέλιξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αρχίζει με τη Συνθήκη της Ρώμης το 1957, περνάει από την Ενιαία Πράξη του 1987, καταλήγει στη γνωστή Συνθήκη του Μάαστριχτ, που ίσχυε από την 1η Νοεμβρίου 1993 και μορφοποιείται στο σημερινό σχήμα, που έρχεται με τη συμπληρωματική του λειτουργία, την αξιοποίηση της ενδιάμεσως αποκτηθείσας εμπειρίας και το μόνιμο πορβληματισμό για μία Ευρώπη που θα ανήκει στους λαούς της, -έρχεται λέγω- το κείμενο αυτό να βάλει νέες βάσεις στη συνολική ευρωπαϊκή προσπάθεια.

Κατεβλήθη η αναγκαία, η επιβαλλόμενη προσπάθεια, ώστε αυτό το κείμενο που κουβεντιάζουμε να λάβει την αρτιότερη, μέσα στο πλαίσιο των σημερινών δυνατοτήτων, καθώς αυτές αναπτύσσονται στις ισόρροπες σκοπιμότητες που εκ των πραγμάτων αντιμετωπίζει η χώρα μας, σαν μικρή χώρα με τα γνωστά προβλήματά της, μορφή; Αυτή η μορφοποίηση είναι προϊόν μιας εξειδικευμένης και επιμελημένης προσπάθειας; Δεν χρειάζεται, για την αξιολόγηση αυτής της προσπάθειας, παρά να θυμηθούμε τη διαδικασία μέσα από την οποία πέρασε η συγκεκριμένη διαμόρφωση της Συνθήκης που κουβεντιάζουμε.

Ξεκίνησε από τις ιδέες της Κέρκυρας και τις αντίστοιχες προτάσεις της ελληνικής κυβέρνησης το 1994. Διαμορφώνεται μέσα στην επιτροπή όλος αυτός ο αναγκαίος προβληματισμός για τη συνεισφορά της πατρίδας μας. Αρτιώνεται αυτή η προσπάθεια μέσα στην επί δεκαπέντε μήνες διεξαγομένη γνωστή Διακυβερνητική Διάσκεψη. Και στο δεκαπεντάμηνο περνάει από έξι συνόδους κορυφής, περνάει από έξι υπουργικές συνδιασκέψεις, περνάει από σαράντα συνόδους της ομάδας εκπροσώπων, περνάει από τη συμφωνία του Ιουνίου, για να καταλήξει στη Συμφωνία Κορυφής του Ιουνίου του 1997 και να μορφοποιηθεί πλέον και τυπικά με τη γνωστή υπογραφή των Υπουργών Εξωτερικών στις 2 Οκτωβρίου 1997.

Βλέπουμε ότι με την αποκτηθείσα εμπειρία από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και τον εντοπισμό των ενδιάμεσων προβλημάτων που προκάλεσε, καταβλήθηκε ειδική προσπάθεια για την αρτιότερη εμφάνιση του κειμένου. Προσπάθεια, με ισόρροπη ευαισθησία, με την έννοια των σκοπιμοτήτων, που έρχεται να φερώσει τον όλον αγώνα.

Αν κανένας ρίξει μια ματιά στις τροποποιήσεις του προοιμίου, που περιλαμβάνονται στην πρώτη, στην τρίτη και στην τέταρτη παράγραφο του προοιμίου, αντιλαμβάνεται το βαθύτερο πνεύμα που διέπει τη συζητούμενη Συνθήκη. Και αυτό το βαθύτερο πνεύμα αναφέρεται στην τροποποίηση που λέει ότι είμαστε αφοσιωμένοι ευλαβικά στα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα του ανθρώπου, όπως αυτά έχουν αποκρυσταλλωθεί στον Κοινωνικό Χάρτη του Τορίνο του 1961 ή αν θέλετε στον κοινοτικό χάρτη των κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων του 1989.

Είναι, δηλαδή, εμπνευσμένο το πρόμιο ακριβώς από την οφειλομένη στον άνθρωπο ευλάβεια και από σεβασμό στα θεμελιώδη κοινωνικά του δικαιώματα.

Το δεύτερο έρχεται σαν προσπάθεια προώθησης των οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, μέσα σε ένα χώρο όπου θα πρυτανεύσει η αρχή της αειφόρου ανάπτυξης και όπου θα κυριαρχήσει η εσωτερική αγορά με ένταση στην ενίσχυση της κοινωνικής πάλι συνοχής και στη διαμόρφωση ενός χώρου, μέσα στον οποίο η ασφάλεια, η ελευθερία και η δικαιοσύνη θα είναι κατοχυρωμένες.

Είναι, δηλαδή, αποσπάσματα, που εκφράζουν με τον πιο εύγλωττο τρόπο το κυρίαρχο πνεύμα, που οδήγησε στο σχήμα που συζητούμε.

Τι κάνει αυτή η νέα συμφωνία; Προσωπικά πιστεύω ότι έρχεται και ακουμπά σε όλα τα θέματα, που προκαλούσαν προβληματισμό, που ερέθιζε η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Έρχεται και καθιερώνει βασικές αρχές και τις αναφέρει στο άρθρο β'.

Αλλά πριν πάμε στο άρθρο β', να μου επιτρέψετε να θίξω το άρθρο α'. Είναι σημεία που προκάλεσαν την ιδιαίτερη προσοχή μου, κύριε Υπουργέ, γιατί ήθελα με την προσπάθειά μου να εμβαθύνω μέσα στο βαθύτερο πνεύμα που κυριάρχησε στη διαδικασία του παρόντος σχήματος. Και λέει, "η αέναος προσπάθεια μιας εξελισσόμενης στενής σχέσεως των λαών της Ευρώπης στη διαδικασία που οι αποφάσεις θα λαμβάνονται ανοιχτά και εγγύτερα προς το λαό". Είναι σημαντικά, κύριε Υπουργέ, αυτά τα σημεία. Μόνο εάν δεν θέλουμε να τα αξιολογήσουμε ή αν δεν θέλουμε να εμβαθύνουμε στο περιεχόμενο του πνεύματός τους, τότε αδικούμε τη συνολική προσπάθεια. Και αναμφισβητήτως, δεν μιλούμε για ένα ευαγγέλιο στο οποίο θα κατέληγε η συνολική σκέψη, η νομοθετική σκέψη των Ευρωπαίων. Μιλούμε για μία έντιμη προσπάθεια, που κατεβλήθη και η πατρίδα μας συνεισέφερε. Δεν είναι κομματικό αυτό.

Θα έλεγα ακόμα, κύριοι συνάδελφοι, ότι μας έχει βαρεθεί ο λαός με το να καθόμαστε και να εξαντλούμαστε σε έναν ανταγωνισμό, ποιος έκανε τα περισσότερα λάθη, ποιος έκανε τα περισσότερα ορθά, αν είμαστε πρώτοι ή αν είμαστε δεύτεροι. Ο λαός αυτό, στο κάτω-κάτω της γραφής τα έχει βαρεθεί. Ο λαός θέλει να ακούσει εδώ έντιμα από εμάς τι προσφέρει αυτό το πράγμα που κουβεντιάζουμε και που λέγεται Συνθήκη του Άμστερνταμ. Συμφέρει στην πατρίδα μας να την ψηφίσουμε ή όχι;

Ακούστε τις αρχές. Το β' κεφάλαιο αναφέρεται στις αρχές και αναφέρεται και στο σεβασμό της ταυτότητας της Ένωσης. Ποιες είναι οι αρχές; Είναι η αρχή της ελευθερίας, είναι η αρχή της δημοκρατίας. Είναι αρχές, που πρυτανεύουν μέσα. Είναι η αρχή του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των θεμελιωδών ελευθεριών επί τω τέλει του κράτους δικαίου.

Μη μου πείτε ότι δεν οικοδομείται στη δυτική φιλοσοφία ζωής η όλη αρχιτεκτονική της συζητούμενης Συνθήκης.

Θα ήθελα να αναφερθώ -δεν έχω αρκετό χρόνο, ελπίζω ο κύριος Πρόεδρος να μου δώσει ένα-δύο λεπτά- και στο μέγα κεφάλαιο του πέμπτου τίτλου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ο πέμπτος τίτλος στα δεκαπέντε-είκοσι άρθρα του είναι αφιερωμένος στην κοινή εξωτερική πολιτική. Είναι ένα σύστημα που αναφέρεται στις αρχές και στους στόχους της Ένωσης. Μία απ' αυτές είναι και η δημιουργία -μαζί με την οικονομική και κοινωνική πρόοδο, το σεβασμό των κοινωνικών δικαιωμάτων- της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας.

Η Κοινή Εξωτερική Πολιτική και η Πολιτική Ασφάλειας ακούτε τι περιλαμβάνει ακόμα: Περιλαμβάνει το κεντρικό σημείο του στρατηγικού άξονα, που είναι η περιοδική εξέλιξη στη διαμόρφωση μιας κοινής αμυντικής πολιτικής, η οποία να μπορεί να οδηγήσει σε κοινή άμυνα.

Να, το μέγα βήμα που σημειώνεται στην αρχική δρομολόγηση του Μάαστριχτ -που ήταν μια εμβρυώδης προσέγγιση του θέματος- για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας. Τι επιδιώκει; Πώς τη διαρθρώνει; Μα, δεν αρκείται μόνο στο να καθορίσει τους στόχους ότι είναι η ασφάλεια, ότι είναι η συνεργασία των λαών στα θέματα της ασφάλειας, ότι είναι η συγκρότηση αντίστοιχων οργάνων, ότι περιέχεται το πνεύμα να θεωρεί αναπόσπαστο...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό να μου δώσετε, λόγω παλιάς ιδιότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ. Στερείτε το χρόνο άλλων συναδέλφων.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Η Συνθήκη αναπληρώνει το Σύμφωνο των Βρυξελλών του 1948, που αν ο Ντε Γκόλ δεν είχε αντιδράσει το 1954 και δεν είχε καταψηφισθεί, θα είχαμε τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση σαν το αμυντικό κύτταρο της Ευρώπης. Σταμάτησε τότε να λειτουργεί για δεκαπέντε χρόνια η Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση και άρχισε να αναβιώνει σαν ανεξάρτητο κομμάτι τρόπον τινά τις αμυντικές σκέψεις της Ευρώπης κλπ.

Προβλέπει η διαδικασία της ΚΕΠΠΑ συγκεκριμένα πράγματα, που είναι βήμα ουσιαστικό, που οδηγεί στην ελπίδα ότι θα έχουμε κοινή άμυνα. Και είναι μέγα το πρόβλημα για την πατρίδα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λέει η Συνθήκη "συντάσσονται κοινές αρχές, καθορίζονται κοινοί προβληματισμοί, αναλύονται σε κοινές στρατηγικές, εφαρμόζονται και προγραμματίζονται σε κοινές στάσεις και σε κοινές θέσεις".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ! Τελειώσε ο χρόνος σας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Αναφέρεται στη θεμελίωση της ελπίδας -το βαθύτερο πνεύμα και αυτό θέλω να το μεταφέρω, να το εκφράσω- ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να μείνει ασυγκίνητη στα θέματα της κοινής ασφάλειας, που θα καταλήγουν στην κατοχύρωση της κοινής άμυνας.

Ψηφίζω τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κ. Πετραλία έχει το λόγο.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνθήκη που καλούμαστε σήμερα να επικυρώσουμε είναι μία από τις πιο σημαντικές και τις πιο κρίσιμες που ψήφισε ποτέ η χώρα μας για την πορεία της, αλλά πρέπει να πω ότι είναι ίσως και η πιο άγνωστη Συνθήκη για το λαό μας.

Είναι σημαντική, αφού άπτεται ακόμη και συνταγματικών διατάξεων και προνομίων. Και είναι κρίσιμη, γιατί από την εφαρμογή της θα διευκρινισθεί εάν πράγματι η Ευρώπη έχει πορευτεί σε μία πολιτική ένωση, που εκτός από το κοινό νόμισμα θα έχει κοινή εξωτερική πολιτική, κοινή πολιτική άμυνας και δημοκρατική διάρθρωση. Όμως, αυτό το κείμενο, που χαρακτηρίστηκε και ως η κάρτα, ως ο καταστατικός χάρτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παραμένει παντελώς άγνωστο. Είναι ζήτημα αν ένας στους δέκα χιλιάδες Έλληνες γνωρίζει τι είναι η Συνθήκη του Άμστερνταμ. Ίσως και ένας στα δέκα εκατομμύρια Έλληνες. Απλά θέλησα να είμαι πιο ήπια, γι' αυτό και χρησιμοποίησα το συγκεκριμένο αριθμό.

Βέβαια, πιστεύω απόλυτα ότι γι' αυτό το έλλειμμα ενημέρωσης, το οποίο παρουσιάζεται, ευθύνεται σαφώς η Κυβέρνηση.

Κύριε Υπουργέ, τόσες πάπιες πηγαίνουν στο Ζάππειο με τη διαφήμιση κάθε μέρα, ας πηγαινε και μία πάπια ακόμη στο Ζάππειο, που θα αφορούσε την ενημέρωση του ελληνικού λαού για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Πιστεύω, σαφώς, ότι είναι ψυχολογικό το πρόβλημα για την Κυβέρνηση, που δεν ενημέρωσε τον ελληνικό λαό για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Και αυτό γιατί θεωρώ ότι το παλιό σύνδρομο του "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο" εξακολουθεί να επηρεάζει ακόμη και σήμερα παρά τα όσα ακούσαμε και χτες από τον Πρωθυπουργό, το νέο ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Θα έλεγα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η υπό επικύρωση Συνθήκη, που προσδιορίζει τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Ένωσης για τα επόμενα χρόνια, είναι ένα προϊόν εξισορρόπησης και διαπραγματεύσεων και βεβαίως ένα προϊόν κάτω από πιέσεις και συμβιβασμούς. Έτσι λοιπόν κάποια στοιχεία και κάποια σημεία είναι θετικά για τη χώρα μας και κάποια άλλα είτε αδιάφορα είτε αρνητικά.

Θα αναφερθώ στο ζήτημα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής της ασφάλειας, που σίγουρα είναι ένα από αυτά τα θέματα που αφορούν ιδιαίτερα τη χώρα μας. Και εδώ θα ήθελα να ρωτήσω τον παριστάμενο Υπουργό κάνοντας μία παρένθεση. Δεν ακούσαμε ποια είναι εκείνα τα θέματα που έφερε η χώρα μας στους ισχυρούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πόσα από αυτά έγιναν αποδεκτά και πόσα δεν έγιναν. Και το λέω αυτό, γιατί είναι κοινό μυστικό ότι οι ισχυροί της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκαναν κάποιες υποχωρήσεις, έδωσαν κάποια θέματα στους μικρότερους. Ποια είναι εκείνα που η Ελλάς διαπραγματεύθηκε και πήρε; Είναι κάτι που θεωρώ ότι θα ήταν καλό να το γνωρίζουμε.

Θεωρώ όμως ότι στο συγκεκριμένο θέμα που ανέφερα, η Κυβέρνηση δεν κατόρθωσε να περάσει τη δεσμευτική διατύπωση για τη δημιουργία και τη λειτουργία ενός συστήματος αυτόματης και έμπρακτης υποστήριξης της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας μας, των εξωτερικών μας συνόρων, σε περίπτωση απειλής. Είναι ένα γεγονός που θα διασφάλιζε σαφώς τα εξωτερικά μας σύνορα.

Πρέπει όμως να είμαστε δίκαιοι και να παραδεχθούμε ότι η αναφορά που γίνεται στην ακεραιότητα και η οποία σε δεδομένη στιγμή μπορεί να χρησιμοποιηθεί, μπορεί να είναι ένα χρήσιμο όργανο για τη χώρα μας, είναι όντως σημαντική. Φαντάζομαι ότι η Κυβέρνηση θα έχει λάβει υπόψη της ότι αυτή η αναφορά για την ακεραιότητα, είναι ένα στοιχείο που θα πρέπει να αποτελεί τη βάση, για την πλήρη διασφάλιση των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην επόμενη Διακυβερνητική. Όπως επίσης είναι θετική και η αναφορά που γίνεται στα νησιά. Βέβαια δεν κατονομάζονται τα ελληνικά νησιά, αλλά απλώς η αναφορά αποτελεί ένα σημαντικό βήμα.

Εδώ έρχεται το μεγάλο ερώτημα: Όλα αυτά που μπορούμε να θεωρήσουμε -και είναι και πρέπει να το δεχθούμε ότι είναι- τόσο σημαντικά για τη χώρα μας, είμαστε έτοιμοι να τα αξιοποιήσουμε; Είμαστε έτοιμοι να τα εκμεταλλευθούμε; Και όχι απλώς είμαστε έτοιμοι, αλλά μπορούμε; Υπάρχουν εκείνοι οι μηχανισμοί που θα μπορούσαν να κάνουν τη σημερινή ελληνική Κυβέρνηση -γιατί το "μπορούμε" πάει στη σημερινή ελληνική Κυβέρνηση, γιατί εμείς ως Νέα Δημοκρατία μπορούμε- που έχει οδηγήσει σε χάος τη χώρα, να το πετύχει; Και πώς θα μπορέσει να αξιοποιήσει η σημερινή ελληνική Κυβέρνηση τα όσα θετικά προκύπτουν από τη Συνθήκη

του Άμστερνταμ, όταν π.χ. επίσημα χαρτιά βεβαιώνουν ότι μέχρι σήμερα από το δεύτερο Πακέτο Ντελόρ έχει απορροφηθεί μόνο το 25% των πόρων;

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα άλλο πολύ θετικό στοιχείο. Και πάλι εδώ θα θέσω το ερώτημα, αν θα μπορέσουμε και αυτό να το αξιοποιήσουμε. Ας θυμηθούμε το μακαρίτη Ντε Γκωλ, που είχε πει το 1965 ότι οι απάτριδες και οι γραφειοκράτες των Βρυξελλών θέλουν να κυβερνήσουν την Ευρώπη ερήμην των λαών τους. Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ αναβαθμίζονται τα εθνικά κοινοβούλια των χωρών, κάτι που είναι πολύ θετικό.

Επίσης, είναι και το γεγονός ότι διατηρείται το status quo της αρνησικυρίας. Ακόμη, αναβλήθηκε η διατύπωση -εδώ θα πρέπει να έχουμε πολύ ανοιχτά τα μάτια μας- για το νέο τρόπο ορισμού των Επιτρόπων και έτσι αποφεύγαμε να έχουμε τους κύριους Επιτρόπους και τους junior Επιτρόπους που ουσιαστικά δεν θα ήταν τίποτα περισσότερο παρά Επίτροποι των μικρότερων χωρών.

Όσον αφορά το κοινωνικό πρωτόκολλο, και εδώ είναι η μεγάλη αλλαγή, η διαφοροποίηση ανάμεσα στη Συνθήκη του Μάαστριχτ και στη Συνθήκη του Άμστερνταμ η Συνθήκη του Άμστερνταμ εισάγει κοινωνικούς όρους. Το λεξιλόγιο πλουτίζεται με κοινωνικούς όρους. Έχει εντονότερη τη σφραγίδα της κοινωνικής δικαιοσύνης, της κοινωνίας των πολιτών, απ' ό,τι η Συνθήκη του Μάαστριχτ, που ήταν μια πιο σκληρή Συνθήκη. Η προσπάθεια που καταβάλλεται για να καταπολεμηθεί ο κοινωνικός αποκλεισμός και να εφαρμοστεί αποτελεσματικότερα η ισότητα των δύο φύλων είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Ίσως το πιο σημαντικό σ' αυτήν τη Συνθήκη είναι ότι η ανεργία, που μαστίζει τους νέους στη χώρα μας αλλά και σ' ολόκληρη την Ευρώπη, γίνεται πλέον κοινό πρόβλημα, γίνεται κοινοτικό πρόβλημα. Θα αποτελέσει το στόχο όλων μας, όσον αφορά την εξάλειψή του.

Τελειώνοντας, δεν μπορώ να μην αναφερθώ στο θέμα της Συνθήκης του Σένγκεν που ενσωματώνεται, και κυρίως στην προσπάθεια που καταβάλλεται για την πάταξη της εγκληματικότητας. Σήμερα βλέπουμε ότι ο Πρωθυπουργός της Αγγλίας, ο Τόνι Μπλέρ, ο Πρωθυπουργός της Ισπανίας, ο Αθνάρ, αλλά και ο Σρέντερ της Γερμανίας, έχουν αρχίσει να παίρνουν πολύ αυστηρά μέτρα για την πάταξη της εγκληματικότητας. Καταλαβαίνετε ότι κάτι πρέπει να γίνει και στην Ελλάδα. Στις άλλες χώρες μιλούν για οικογενειακούς αστυνομικούς, ενώ σήμερα ο Έλληνας πολίτης είναι ανυπεράσπιστος.

Το όνειρο της Ενωμένης Ευρώπης, που δεν κατόρθωσε να πραγματοποιήσει ο Καίσαρας με τις λόγχες του, ο Ναπολέων με τα κανόνια του, ο Χίτλερ με τα τάνκς, ο Μαρξ με την ιδεολογία της παγκόσμιας επανάστασης, γίνεται σήμερα πραγματικότητα με τις δημοκρατικές διαδικασίες.

Η Συνθήκη αυτή είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής Ηλείας κ. Βασίλειος Κοντογιαννόπουλος ζητά ολιγοήμερη άδεια απουσίας του στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να δώσω ορισμένες απαντήσεις, που νομίζω ότι θα ήταν χρήσιμες.

Πρώτα απ' όλα, επειδή η κ. Πετραλιά ρώτησε τι κατέθεσε η Ελλάδα και τι κατάφερε με τις διαπραγματεύσεις σε σειρά ζητημάτων που έγιναν κατά τη διάρκεια της συζήτησης της Συνθήκης, θέλω να της απαντήσω ότι ήμασταν η χώρα που

κατέθεσε τα περισσότερα υπομνήματα, όσον αφορά την τροποποίηση της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

Όπως ξέρετε και επί της Ελληνικής Προεδρίας το 1994 στην Κέρκυρα στο Συμβούλιο Κορυφής, προτείναμε τη δημιουργία της ομάδος σοφών. Έγινε αποδεκτή αυτή η πρόταση και από κει ξεκίνησε το πλαίσιο μέσα στο οποίο δημιουργήθηκε αυτή η νέα διαδικασία της διαπραγμάτευσης στη Διακυβερνητική, δηλαδή μεταξύ των δεκαπέντε κυβερνήσεων.

Ποια ήταν αυτά τα υπομνήματα και ποιο αποτέλεσμα είχαν: Το πρώτο υπόμνημα αφορούσε τις νησιωτικές περιοχές και πέρασε. Το δεύτερο υπόμνημα αφορούσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Τα σημαντικότερα θέματα που θέσαμε πέρασαν και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι είναι ο μεγάλος νικητής της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

Θα έλεγα ότι θεωρεί ιδιαίτερα χρήσιμη την ελληνική πρωτοβουλία, διότι δεν ήταν όλες οι εθνικές αντιπροσωπείες υπέρ την ενίσχυσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, υπόμνημα της Ελλάδας.

Έγιναν μερικά σημαντικά, μεταξύ των οποίων βεβαίως αυτά τα οποία θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντικά για τη χώρα μας, τα περί ακεραιότητας, προστασίας συνόρων, αλληλεγγύης κ.ο.κ. Δεν προχώρησε βεβαίως στη δημιουργία μίας αυτόνομης, ανεξάρτητης αμυντικής υποδομής, παρ'ότι βεβαίως με τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση, με το άρθρο που αναφέρεται στην ενσωμάτωση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης, ανοίγεται ένας νέος δρόμος που δεν υπήρχε πριν, για να λειτουργήσει ως ο βασικός αμυντικός βραχίονας.

Μετά τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, βεβαίως, αυτό που έχει γίνει είναι ότι έχει αλλάξει στάση η Αγγλία και πια γίνονται πιο σοβαρές συζητήσεις για πιθανά έναν τέταρτο πυλώνα ή -αν θέλετε- για την ενίσχυση της αμυντικής πολιτικής. Άρα, λοιπόν, μπαίνουμε σε μία νέα φάση σε αυτόν τον τομέα.

Για τα ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα καταθέσαμε πρόταση και δεν έγινε αποδεκτή.

Για τον τουρισμό καταθέσαμε πρόταση και δεν έγινε αποδεκτή. Εδώ υπήρξαν αντιρρήσεις και από άλλες μεσογειακές χώρες, με το σκεπτικό ότι η κοινοτική πολιτική στον τουρισμό θα μπορούσε να επέβαλε προδιαγραφές στα μεσογειακά κράτη, που δεν θα ήταν προς το συμφέρον του ανταγωνισμού και της ανάπτυξης αυτού του τομέα στις χώρες αυτές.

Προστασία προσωπικών δεδομένων: Πέρασε η ελληνική πρόταση, πολύ σημαντική για την εποχή της ηλεκτρονικής δημοκρατίας -αν θέλετε- ή και της πιθανής αξιοποίησης των λειτουργικών μέσων για την παρακολούθηση των πολιτών, είτε από μεγάλες εταιρείες διαφημιστικές είτε ακόμα και από κρατικές υπηρεσίες. Η προστασία, λοιπόν, των προσωπικών δεδομένων είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα στην εποχή μας, που διασφαλίζει τη δημοκρατικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για τους νέους ειδικό υπόμνημα δεν έγινε αποδεκτό.

Για τον πολιτισμό, για τη διατήρηση -αν θέλετε- ή την ανάπτυξη και του πολιτισμού αλλά και της υποστήριξης των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κάθε χώρας, αυτό έγινε αποδεκτό.

Για την ευελιξία, έγινε πρόταση -αν θέλετε- με τη λογική της αντιπρότασης σε αυτά που έλεγαν τα μεγάλα κράτη, η οποία έγινε αποδεκτή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω δευτερολογήσει. Αν θα μπορούσα να αξιοποιήσω το χρόνο της δευτερολογίας, για να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Βεβαίως!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Θα ήθελα να δώσω κάποιες απαντήσεις. Μερικές έχουν σχέση με το Άμστερνταμ και άλλες έχουν σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά νομίζω ότι είναι χρήσιμες, διότι επαναλαμβάνονται ως ερωτήματα.

Τέθηκε το θέμα της διπλής υπηκοότητας στη Γερμανία. Βεβαίως δεν είναι η Ελλάδα αυτή που θα καθορίσει την πολιτική της Γερμανίας στον τομέα αυτόν. Θεωρώ, όμως, ότι πρέπει να τονίσω ως υπεύθυνος για τον απόδημο ελληνισμό και τον ελληνισμό της διασποράς ότι η Ελλάδα δεν έχει αντίρρηση για την έννοια αυτή, το να υπάρξουν οι διπλές υπηκοότητες και μάλιστα το θεωρεί ως κάτι θετικό, διότι και οι ίδιοι οι απόδημοι Έλληνες το ζητούν, ζητούν δηλαδή να διασφαλίσουν τα δικαιώματά τους όσο γίνεται περισσότερο και βεβαίως αυτό σημαίνει κάποια στιγμή το να πάρουν και την ιθαγένεια της χώρας που ζουν.

Θέλω εδώ να τονίσω ότι γι'αυτό και σε σχέση με τους Τούρκους υπηκόους της Γερμανίας δεν νομίζω ότι θα πρέπει λόγω της τουρκικής τους καταγωγής να έχουμε αντίρρηση σε μία τέτοια πολιτική.

Αντιθέτως, θα έλεγα ότι η ένταξή τους στο πολιτικό σύστημα της Γερμανίας θα συμβάλει όχι μόνο στη διαπαιδαγγωγή τους αλλά και στην αφομοίωση σημαντικών δημοκρατικών πρακτικών, που στη χώρα τους δυστυχώς δεν υπάρχουν και αυτό μπορεί να συμβάλει στην ουσιαστική μεταφορά -όπως έχει γίνει, θα έλεγα και στη χώρα μας- νέων αντιλήψεων από το μεταναστευτικό χώρο στο χώρο της ίδιας της Τουρκίας.

Άρα, λοιπόν, θα μπορούσε να πει κανείς ότι εάν με αυτήν τη λογική προωθηθεί η διπλή υπηκοότητα, οι Έλληνες και οι Τούρκοι της Γερμανίας θα έχουν ένα κοινό συμφέρον.

Σε σχέση με την Τουρκία και την Ευρωπαϊκή Ένωση τέθηκε και πάλι το θέμα από αρκετούς ομιλητές, που τονίσαν -και πράγματι αυτό είναι αλήθεια- ότι αν γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Τουρκία, θα έχουμε βεβαίως σημαντικό αριθμό Τούρκων Ευρωπαϊκών, θα έχουμε Τούρκο Επιτρόπο στην Επιτροπή, θα έχουμε Τούρκο Δικαστή στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και βεβαίως θα έχουμε Τούρκο Υπουργό Εξωτερικών ή όποιον Υπουργό στα επί μέρους συμβούλια.

Γι'αυτόν, όμως, ακριβώς το λόγο η εισδοχή της Τουρκίας έχει ως κριτήριο όλες τις προϋποθέσεις που ισχύουν για όλες τις χώρες που θέλουν να γίνουν μέλη. Δεν έχει τεθεί από τις προοδευτικές δυνάμεις τουλάχιστον και σίγουρα όχι από την Ελλάδα, το θέμα της θρησκείας, αν είναι μουσουλμάνοι ή όχι. Κάποιες δυνάμεις στην Ευρώπη το έχουν θέσει. Αντιθέτως η Ελλάδα έχει πει ότι αυτό το στοιχείο δεν ενδιαφέρει την Ελλάδα. Ενδιαφέρει να υιοθετήσουν στην πράξη και όχι μόνο στα λόγια -διότι και ούτε στα λόγια πολλές φορές δεν το υιοθετούν- το θέμα της προστασίας των δημοκρατικών δικαιωμάτων, το θέμα της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το θέμα της προστασίας των μειονοτήτων, της αποδοχής του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, της αποδοχής της λειτουργίας μέσα στα πλαίσια του διεθνούς δικαίου. Και αυτά δεν αποτελούν πρόσχημα για την Τουρκία, διότι κάποιοι θεωρούν ότι αποτελούν πρόσχημα. Και ιδιαίτερα και οι Τούρκοι δεν αποτελούν πρόσχημα. Θέλω εδώ να το δηλώσω από το Βήμα της ελληνικής Βουλής, ότι δεν είναι πρόσχημα, αλλά είναι υψίστης σημασίας, δεν υπάρχει δηλαδή διακριτική μεταχείριση της Τουρκίας. Είναι υψίστης σημασίας για την κάθε υποψηφία χώρα. Και αν αυτά τα ζητήματα δεν αντιμετωπισθούν από πλευράς Τουρκίας, δεν θα μπορέσει να γίνει ποτέ μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θέλω να τονίσω επίσης ότι και ο σεβασμός των συνόρων μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο βασίστηκε ακριβώς στο σεβασμό στις διεθνείς συνθήκες, στο σεβασμό των δημοκρατικών θεσμών και στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και αυτό πιστεύω είναι ένα μήνυμα προς όλες τις πλευρές στα Βαλκάνια, στην Τουρκία, στο Κόσσοβο, ότι από τη μια μεριά δεν μπορεί να υπάρξει αλλαγή συνόρων, αλλά και από την άλλη μεριά πρέπει να υπάρξει εμπέδωση των δημοκρατικών θεσμών και των δικαιωμάτων του ανθρώπου για να υπάρχει σταθερότητα και ασφάλεια στην περιοχή.

Θέλω εδώ να τονίσω ότι σε σχέση και με τις πρόσφατες δηλώσεις που υπήρξαν από πλευράς της Τουρκίας, σε σχέση με το πραγματικά ατυχές συμβάν στη Θράκη, η Ελλάδα και μπορεί και έχει τη βούληση να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των μουσουλμάνων της μουσουλμανικής μειονότητας, των μουσουλμάνων Ελλήνων πολιτών, που στην πλειοψηφία τους

κατοικούν στη Θράκη.

Πρώτοι εμείς καταδικάσαμε την προβοκατόρικη ενέργεια μιας αυτοσχέδιας βόμβας που τοποθετήθηκε κοντά στο τουρκικό προξενείο και ερευνούμε προς κάθε κατεύθυνση, είτε είναι προς ακραίους, ακροδεξιούς εθνικιστικούς κύκλους είτε είναι εντός ή εκτός Ελλάδος πράκτορες, διότι ακριβώς θέλουμε να δηλώσουμε ότι δεν θα αφήσουμε να γίνει η Θράκη πεδίο ιδεολογικών ή εθνικιστικών αντεγκλήσεων. Εμείς οι ίδιοι θα προστατεύσουμε τους δημοκρατικούς θεσμούς, την ηρεμία και την εφαρμογή του νόμου στη Θράκη. Και βεβαίως δεν δεχόμαστε μαθήματα από την Τουρκία και δεν θα ακολουθήσουμε το παράδειγμά της να καλλιεργεί την ένταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Να γνωρίζει πάλι ότι είναι υψίστης σημασίας για μας το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Θέλω να πω και δύο λόγια για την Κοινή Αγροτική Πολιτική, που αναφέρθηκε πολλαπλές φορές από αρκετούς ομιλητές.

Πρώτα απ' όλα τι αντιμετωπίζουμε. Αντιμετωπίζουμε ένα περιβάλλον στη διεθνή οικονομία αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που έχει ως εξής: Πρώτα απ' όλα οι επικείμενες διαπραγματεύσεις στην Παγκόσμια Οργάνωση Εμπορίου. Εδώ υπάρχουν σημαντικές πιέσεις όχι μόνο από μεγάλες βιομηχανίες αλλά και από τις χώρες τις αναπτυσσόμενες, τις φτωχότερες χώρες του κόσμου, θα έλεγα, που το ζωτικό τους συμφέρον μάλιστα, η επιβίωση της οικονομίας τους, θα εξαρτηθεί από το εάν έχουν πρόσβαση σε πλούσιες αγορές, όπως είναι η ευρωπαϊκή αγορά.

'Αρα, λοιπόν, υπάρχει πίεση να κατεβούν οι προστατευτικοί δασμοί σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί πράγματι έναν προστατευτικό χώρο για τη γεωργική παραγωγή, κάτι που ξεκίνησε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με βασικό στόχο τη δυνατότητα αυτόαρκειας σε αγροτικά προϊόντα λόγω της έλλειψης μετά τον πόλεμο. Σήμερα όμως υπάρχει και πίεση εντός της Ένωσης από πολλές χώρες, διότι το 50% του κοινοτικού προϋπολογισμού πηγαίνει στον αγροτικό τομέα, ενώ οι αγρότες είναι 5% του πληθυσμού.

Τρίτον, υπάρχει το ζήτημα της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς χώρες που έχουν σημαντική αγροτική παραγωγή και αγροτικό πληθυσμό και όλα αυτά δημιουργούν θα έλεγα φοβίες σε κάποιες χώρες, για τις υποχρεώσεις που θα αναλάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση μετά τη διεύρυνση.

Τι σημαίνει αυτό για μας; Σημαίνει ότι, πράγματι, πρέπει να δούμε την ανάγκη προσαρμογής σε ένα ανταγωνιστικό και διαφορετικό τοπίο διεθνώς αλλά και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως η Ελλάδα αυτό δεν θα έπρεπε να το φοβάται. Και δεν θα έπρεπε να το φοβάται, γιατί η Ελλάδα έχει εν δυνάμει τις δυνατότητες να δημιουργήσει ένα γεωργικό τομέα πρώτα απ' όλα ανταγωνιστικό, δεύτερον, προσαρμοσμένο στις περιβαλλοντικές απαιτήσεις της χώρας μας αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τρίτον, προσαρμοσμένο και στις ανάγκες του καταναλωτή. Και τέταρτον, ένα γεωργικό τομέα που θα σεβαστεί τη διατήρηση της πολιτιστικής παράδοσης της χώρας μας, αλλά και θα διατηρήσει τον πληθυσμό στην ύπαιθρο της χώρας μας.

Βεβαίως, για να μπορέσει να δημιουργήσει αυτόν τον αγροτικό τομέα απαιτούνται και υπάρχουν προϋποθέσεις. Και αυτές οι προϋποθέσεις είναι ακριβώς οι διαπραγματευτικές μας θέσεις σε ό,τι αφορά την "Αντζέντα 2000". Γι' αυτό έκανα την προηγηθείσα μικρή ανάλυση. Η διαπραγμάτευση αυτή, λοιπόν, έχει ως βασικά στοιχεία τα εξής:

Πρώτον, όχι στη συγχρηματοδότηση ή -αν θέλετε- επανεθνικοποίησης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Γιατί; Γιατί αυτό θα ήταν εις βάρος των φτωχότερων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, δεν μπορούν να θιγούν τα μεσογειακά προϊόντα, τα οποία χρειάζονται την ιδιαίτερη υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τρίτον, πρέπει να υποστηριχθούν οι μικρές καλλιέργειες και οι μικρές μονάδες κτηνοτροφίας, που βεβαίως αποτελούν το μεγάλο μέρος της παραγωγής στην Ελλάδα, αλλά και η διατήρησή τους συντηρεί και την ελληνική παράδοση, την επαρχία και ένα

σημαντικό μέρος του πληθυσμού.

Τέταρτον, χρειάζεται να υπάρξει ειδική μέριμνα για να υποστηριχτεί ο αγροτικός πληθυσμός σε αυτήν τη μεταβατική φάση προς μια αναμορφωμένη ύπαιθρο, δηλαδή να υποστηριχθούν οι υποδομές και οι διαρθρωτικές αλλαγές και επενδύσεις που θα επιτρέψουν πρώτα απ' όλα μια ανταγωνιστική γεωργία και, δεύτερον, τη δημιουργία παραπλήσιων και παράλληλων εναλλακτικών δραστηριοτήτων για την απασχόληση στην επαρχία, ώστε όχι μόνο να συγκρατηθεί ο αγροτικός πληθυσμός από μία ανταγωνιστική γεωργία αλλά να προσελκυθούν και επιστήμονες, ιδιαίτερα οι νέοι, για απασχόληση και πρωτοβουλίες επιχειρηματικές. Δηλαδή να μετατρέψουμε ακριβώς -αυτή είναι η προσπάθειά μας- στη διαπραγμάτευση της "Αντζέντας 2000" αυτήν την πρόκληση από το φόβο μιας καταστροφής για τη γεωργία σε μία ευκαιρία αναδιαμόρφωσης μιας νέας πολιτικής και μιας νέας ελπίδας ιδιαίτερα για τους νέους αγρότες. Βεβαίως αυτό θα έχει σχέση με το κατά πόσο θα καταφέρουμε στη διαπραγμάτευση αυτά να τα προωθήσουμε και να γίνουν αποδεκτά. Αυτή όμως είναι η διαπραγματευτική μας τακτική.

Θέλω εδώ να τονίσω ότι σε ό,τι αφορά την απορρόφηση του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου είμαστε η τέταρτη καλύτερη χώρα πια, με ποσοστό υλοποίησης το 1998, 82%. 'Αρα να μη μιλούμε για τη μη απορρόφηση των κονδυλίων. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, είμαι σίγουρος ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης θα σας μιλήσει ο αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Πάχτας, γι' αυτά τα θέματα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με ένα θέμα που έθεσε και η κ. Πετραλιά αλλά και πάρα πολλοί άλλοι ομιλητές.

Το θέμα της ενημέρωσης: Θέλω να σας ανακοινώσω ότι πράγματι προβληματιστήκαμε -δεν έχουμε κανένα φόβο κυρία Πετραλιά να μιλήσουμε με το λαό για το θέμα του 'Αμστερνταμ- και γι' αυτό ακριβώς έχουμε ήδη συμφωνήσει και υπογράψει συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με συμμετοχή του Ευρωκοινοβουλίου. Ο κ. Αναστασόπουλος ο Αντιπρόεδρος της Ευρωβουλής είναι αυτός που συμμετέχει σ' αυτήν την επιτροπή για ένα πρόγραμμα ενημέρωσης των πολιτών της Ελλάδας, το οποίο θα ξεκινήσει αμέσως μετά την ψήφιση της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ.

Καλώ όλους τους συναδέλφους, που έχουν συμμετάσχει και ενδιαφέρονται απ' όλα τα κόμματα, να συμβάλουν σε αυτήν την εκστρατεία ενημέρωσης και εάν θέλετε-αντιπαράθεσης πάνω σε αυτήν τη Συνθήκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κλείνοντας θέλω να τονίσω ότι τα σημαντικά στοιχεία της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ δημιουργούν την ανάγκη συμμετοχής ή -αν θέλετε- το δικαίωμα και την ευθύνη συμμετοχής του πολίτη.

Πράγματι υπήρξε έντονος προβληματισμός πώς η Ευρώπη θα έλθει πιο κοντά στον πολίτη, γι' αυτό και υπήρξαν, όπως είπα πολύ σωστά ο κ. Σπυριδιώνης, σημαντικές αναφορές για την ανάγκη να έλθει κοντά η Ευρώπη στον πολίτη. Αυτό ενισχύεται με την ενίσχυση των μη κυβερνητικών οργανώσεων, την ενίσχυση του ρόλου της επιτροπής περιφερειών, της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα, την ενίσχυση του ρόλου των κοινωνικών φορέων στη διαμόρφωση ευρωπαϊκής πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Βεβαίως, αυτό σημαίνει και το δικαίωμα ή την υποχρέωση του Έλληνα πολίτη να ασκήσει τα δικαιώματά του, ώστε να αξιοποιηθεί αυτή η Συνθήκη για την προώθηση της απασχόλησης, για την αντιμετώπιση διακρίσεων, για το καλύτερο περιβάλλον, για τη δημόσια διοίκηση και, βεβαίως, πιστεύω ότι αυτό θα βοηθηθεί, εάν στη συνέχεια φροντίσουμε τους μεγάλους τομείς, όπως είναι της παιδείας και του πολιτισμού στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, τελειώνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξω-

τερικών): Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά τον κατάλογο των ελληνικών υπομνημάτων, για να μπορέσει ο κάθε Βουλευτής συνάδελφος να δει ακριβώς ποιες ήταν οι ελληνικές θέσεις και να τις συγκρίνει με τα αποτελέσματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα κατάλογο, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", εκατόν τριάντα ένας μαθητές και πέντε συνοδοί-καθηγητές από το 7ο Γυμνάσιο Βόλου Μαγνησίας.

Τους καλωσορίζουμε στην Αίθουσα.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Απ' ό,τι βλέπω, υπάρχουν αρκετοί συνάδελφοι Βολιώτες που χειροκρότησαν.

Ο κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, σαν συμβολή στην ενημέρωση του ελληνικού λαού θα απαντήσω στην αναφορά σας για απορρόφηση των κονδυλίων του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όπου ο αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Πάχτας, ισχυρίστηκε ότι οι απορροφήσεις φθάνουν το 58%. Εμείς λέμε ότι είναι κάπου στο 48%, κατά την πιο αισιόδοξη προσέγγιση. Υπάρχουν και πολύ χαμηλότερες απορροφήσεις, όπως στα κονδύλια του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Ταμείου, δηλαδή σε ζητήματα που αφορούν την απασχόληση, την ανεργία και άλλα, που δεν ξεπερνάτε το 34%.

Επικαλούμε τα Πρακτικά και τη νωπή μνήμη της συζήτησης που έγινε στη Βουλή με αφορμή την επερώτηση της Νέας Δημοκρατίας για την κακή απορροφητικότητα των κονδυλίων του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όπου ο αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Πάχτας, ισχυρίστηκε ότι οι απορροφήσεις φθάνουν το 58%. Εμείς λέμε ότι είναι κάπου στο 48%, κατά την πιο αισιόδοξη προσέγγιση. Υπάρχουν και πολύ χαμηλότερες απορροφήσεις, όπως στα κονδύλια του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Ταμείου, δηλαδή σε ζητήματα που αφορούν την απασχόληση, την ανεργία και άλλα, που δεν ξεπερνάτε το 34%.

Δεν πιστεύω, λοιπόν, ότι ψεύδεστε συνειδητά για το 82%. Δεν πρέπει να έχετε ιδέα για το ζήτημα για το οποίο αναφερθήκατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμεθα να επικυρώσουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ και στεψύδουμε, ώστε να μην είμαστε οι τελευταίοι. Γιατί προτελευταίοι θα είμαστε στην καλύτερη περίπτωση, με ό,τι αυτό σημειολογικά συνεπάγεται για την ευρωπαϊκή θέση της χώρας μας.

Κατ'αρχήν θα ήθελα να θέσω τον προβληματισμό μου για το ρόλο του ελληνικού Κοινοβουλίου στα πλαίσια της διαμόρφωσης εθνικής ευρωπαϊκής πολιτικής. Είναι δυνατόν να είμαστε ικανοποιημένοι με αυτήν την επικυρωτική χαρακτήρα υστερόχρονη και ερήμην των γεγονότων λειτουργία της Βουλής, μακράν και έξω από τα δρώμενα που προσδιορίζουν και επηρεάζουν το μέλλον του τόπου;

Θα ήταν πραγματικά χρήσιμο να οργανωθούν διαδικασίες και να θεσμοθετηθούν μηχανισμοί επεξεργασίας κατ' αρχήν και ελέγχου στη συνέχεια των κοινοτικών θεμάτων με συζήτηση πριν και μετά από κάθε συμβούλιο με τους αρμόδιους Υπουργούς. Μία νέα λειτουργική κοινοβουλευτική ισορροπία δεν περνά μέσα από ένα βολικό οίονει απομονωτισμό, αλλά μέσα από την αναβάθμιση του ρόλου και την αύξηση της συμμετοχής του Εθνικού Κοινοβουλίου στις κοινοτικές διαδικασίες. Όπως είναι γνωστό, η εμπλοκή των Εθνικών Κοινοβουλίων διαφέρει ανά χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι εκδοχές και οι εκφράσεις είναι πολλές. Από την ακραία εκδοχή έχουμε μία απόλυτη ποδηγέτηση του δανικού κοινοβουλίου ως την πλήρη απουσία ουσιαστικής συμμετοχής της δικής μας Βουλής. Η χρυσή τομή πρέπει να αναζητηθεί και την ευκαιρία την δίνει σε εξέλιξη η διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Τώρα για να έρθουμε στο θέμα μας. Πριν ακόμα ολοκληρωθεί η επικύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ -προ τελευταίοι είμαστε από τις δεκαπέντε χώρες- η Γερμανία είναι αποφασισμένη να δρομολογήσει μία νέα διακυβερνητική διάσκεψη, η οποία θα την αναθεωρήσει. Η αναθεώρηση των συνθηκών για την Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπεται από τις ίδιες τις συνθήκες σε μία αέναη εξελικτική πορεία. Τα κράτη-μέλη ως κύριοι των συνθηκών έχουν απεριόριστο δικαίωμα αναθεώρησης. Η προς τα άνω αναθεώρηση υπό την έννοια της μετάβασης σε ανώτερα στάδια πολιτικής, οικονομικής και πολιτειακής συγκρότησης, παραμένει ανοιχτή και συναρτάται από τη σύμπτωση βουλήσεων όλων των κρατών-μελών. Η προς τα κάτω με την έννοια την περιοριστική προσκρούει σε συνταγματικά status και δεν αξίζει να ασχοληθούμε.

Η συζήτηση αυτή πραγματοποιείται σε περίοδο ιστορικών ανακατατάξεων, σεισμικών αλλαγών, οικονομικής παγκοσμιοποίησης και βαθιάς αντιφατικότητας. Παράλληλα εμφανίζεται σε ευρωπαϊκό, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο έντονη αμφισβήτηση της πολιτικής, αλλά και της ανάγκης για ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Σε όλες αυτές τις ισχυρότατες προκλήσεις η Ευρώπη πρέπει να απαντήσει, να θωρακίσει το θεσμικό της σύστημα, να καλυφθεί το κενό άμυνας στην οικονομία που παρουσιάζεται με τις νέες τεχνολογικές συνθήκες. Οι προκλήσεις αυτές ζητούν επιεικώς του αναγκάσιους εκσυγχρονισμούς, τις απαραίτητες προσαρμογές και την ανάπτυξη των θεσμών και του πολιτικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα αναλώσω το υπόλοιπο του χρόνου μου, μια και δεν προλαβαίνω να ασχοληθώ με όλα τα ζητήματα που θέτει η Συνθήκη του Άμστερνταμ, σε ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία που εισήγαγε η συνθήκη αυτή: Την ενίσχυση του κοινωνικού προτύπου με την ενσωμάτωση στους στόχους της Ένωσης της προώθησης ενός υψηλού επιπέδου απασχόλησης. Οι ανησυχητικές διαστάσεις του φαινομένου της ανεργίας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ανάγκη για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας οδήγησαν στην προσθήκη κεφαλαίου για την απασχόληση, το οποίο μεταξύ άλλων προβλέπει τον συντονισμό των πολιτικών απασχόλησης των κρατών-μελών της Ένωσης και τη θεσμοθέτηση επιτροπής απασχόλησης. Θεωρούμε ότι η ενσωμάτωση του κοινωνικού πρωτοκόλλου στη νέα συνθήκη αποτελεί σημαντικό γεγονός και τασσόμεθα υπέρ της μεγαλύτερης δραστηριοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της απασχόλησης. Ως αντίβαρο εξάλλου με τις διατάξεις που αφορούν την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Είναι αναγκαία αυτή η παρέμβαση.

Σύμφωνα με τη νέα συνθήκη η επίτευξη υψηλού επιπέδου απασχόλησης αποτελεί έναν από τους καταστατικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ ο νέος τίτλος για την απασχόληση αποτελεί τη σημαντικότερη προσθήκη του τομέα των νέων πολιτικών. Ο στόχος για την απασχόληση θα επιτευχθεί με το συντονισμό των δράσεων που εφαρμόζουν τα κράτη-μέλη με την ανάπτυξη μιας συντονισμένης στρατηγικής. Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από την ενοποιημένη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την απασχόληση το 1998 που πρόσφατα δημοσιεύτηκε, ουσιαστικά απερίριβη μόνο το εθνικό σχέδιο δράσης της Ελλάδας, όχι των άλλων χωρών, διότι περιλαμβάνει σύμφωνα με την έκθεση μόνο γενικές δεσμεύσεις. Δεν υπάρχει συγκεκριμένη στρατηγική για την αντιμετώπιση της ανεργίας και της απασχόλησης, τα δε μέτρα που λαμβάνονται είναι ασύνδετα, φλύαρα και χωρίς στρατηγικές στοχεύσεις.

Έτσι λοιπόν, κρίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή το σχέδιο δράσης για την ανεργία, και προσπαθεί ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης, με τους αρμόδιους Υπουργούς, σήμερα, με ανακοινώσεις πομπώδεις και πανηγυρικές δηλώσεις, να εξωραϊσει την κατάσταση που είναι δεδομένη. Υπάρχει έλλειψη πολιτικής, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ελληνική κοινωνία.

Η αξιοποίηση και η αξιοπιστία του εγχειρήματος της ενοποίησης μετράται με την ικανότητα εγκαθίδρυσης μιας αρμονικής εταιρικής σχέσης, μεταξύ οικονομικής και κοινωνικής επιτροπής. Άλλως, η κοινωνική συνοχή θα βαίνει ολοένα

και φθίνουσα.

Είναι ανάγκη να καθιερωθούν νέες και παράλληλα να ενισχυθούν οι υφιστάμενες πολιτικές, ώστε να αναδειχθεί η κοινωνική ένωση, μέσω της εγκαθίδρυσης ενός προτύπου κοινωνικής οικονομίας της αγοράς, που θα προωθήει συμμέτρως τη λειτουργική σύζευξη της οικονομικής αποδοτικότητας, με την κοινωνική και οικολογική προστασία.

Είναι ανάγκη να διαμορφωθεί ένα ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο, από το πλέγμα αρχών και αξιών των λαών της Ευρώπης, που να στηρίζεται στο σεβασμό της αξίας του ανθρώπου, στα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, όπως έχουν διαμορφωθεί από τον ευρωπαϊκό πολιτισμό στην πορεία του, στην ισότητα των ευκαιριών, στην κατάργηση των διακρίσεων.

Μόνο έτσι το κλασικό δημοκρατικό έλλειμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το υπό διαμόρφωση φιλελεύθερο έλλειμμα στο πεδίο των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσωπικής κατάστασης, της δικαστικής προστασίας, δεν θα εξελιχθεί σε μια εν δυνάμει απειλή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Από την οπτική αυτή, η αναθεώρηση της Συνθήκης προβάλλει και ως δημιουργική απάντηση στην κρίση πολιτικής και στις απειλές που προβάλλουν.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω ότι η Συνθήκη αξίζει να επικυρωθεί από το Εθνικό Κοινοβούλιο, με πλήρη συνείδηση των θετικών στοιχείων, αλλά και των αδυναμιών της. Τα θετικά στοιχεία υπερτερούν και συνιστούν, όχι το αναγκαίο και ζητούμενο άλμα, αλλά ένα θετικό βήμα στη συνεχιζόμενη διαδικασία για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. Βούλγαρης έχει το λόγο. Σε λίγο ακολουθεί και η κ. Ζήση, που είναι επίσης Βουλευτής Μαγνησίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 17 Ιουνίου 1997 οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατέληξαν σε μια πολιτική συμφωνία που αναφέρεται στη νέα συνθήκη για την Ευρώπη, τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Μετά από πενήντα χρόνια ειρήνης στη Δυτική Ευρώπη, η νέα Συνθήκη του Άμστερνταμ, δίνει απάντηση στους σημερινούς μας προβληματισμούς και ανησυχίες. Οι προκλήσεις, αλλά και οι ευκαιρίες που ανοίγονται μπροστά μας στο χώρο της Ευρώπης είναι σημαντικές.

Για πρώτη φορά, μετά από πεντακόσια και πλέον χρόνια, έχουμε πράγματι τη δυνατότητα να συμφιλιωθούμε, μέσα από την διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με όλους τους λαούς της ευρωπαϊκής ηπείρου. Χρειζόταν, ακόμη πριν την διεύρυνση προς Ανατολή και Νότο, να ανανεώσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση και προς αυτή ακριβώς την κατεύθυνση κινείται η Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Αυτή η ανανέωση και ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να είναι πλέον μια απλή τεχνική διαδικασία, ώστε να αφεθεί αποκλειστικά στην κρίση κάποιων κοινοτικών θεσμών, οργάνων, ακόμη και κυβερνήσεων. Η ασφάλεια, η εξωτερική πολιτική, η άμυνα και η νομιμότητα των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδιαφέρουν άμεσα τον κάθε ευρωπαίο πολίτη.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ περιλαμβάνει ουσιαστικά τέσσερις βασικούς στόχους, δηλαδή, να τεθεί η απασχόληση και τα δικαιώματα των πολιτών στο επίκεντρο της Ένωσης, να εξαλειφθούν και τα τελευταία εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία και να ενισχυθεί η ασφάλεια των πολιτών, να δοθεί η δυνατότητα στην Ευρώπη να καταστήσει περισσότερο αισθητή την παρουσία της στη διεθνή σκηνή και τέλος, να καταστεί αποτελεσματικότερη η διάρθρωση των θεσμών της Ένωσης, εν όψη μάλιστα και της προσεχούς διεύρυνσης.

Ποια όμως είναι τα χαρακτηριστικά στοιχεία της κοινωνικής και οικονομικής δομής της Ένωσης, τα οποία ενισχύουν την απόφαση της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού να αποτελέσουμε μέλος της στην πηγή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως μετά την ένταξή μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση;

Από την εποχή που έγιναν τα πρώτα βήματα της Ευρωπαϊκής

Ένωσης, το βιοτικό επίπεδο των πολιτών βελτιώθηκε σε ποσοστό που υπερβαίνει το διπλάσιο.

Η Ένωση αποτελεί σήμερα, με την παραγωγική ικανότητα που διαθέτει τη μεγαλύτερη οικονομική δύναμη του κόσμου. Μόνη της παράγει το 20% της παγκόσμιας παραγωγής, ενώ αριθμεί το 6% του πληθυσμού της γης. Η Ευρώπη αποτελεί πλέον σε μεγάλο βαθμό έναν αυτόνομο οικονομικό χώρο, διότι η ζήτηση καλύπτεται πράγματι σε ποσοστό 92% από την εγχώρια προσφορά, ενώ οι εισαγωγές από τρίτες χώρες καλύπτουν μόνο το 8%.

Πρόσφατα εξάλλου κατόρθωσε να στεθεροποιήσει το επίπεδο τιμών και του κόστους παραγωγής. Το εμπορικό της ισοζύγιο είναι ισοσκελισμένο ή παρουσιάζει πλεόνασμα τόσο έναντι των νέων βιομηχανικών χωρών, όσο και έναντι των χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης ή και της Βορείου Αμερικής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση προσελκύει κάθε χρόνο άνω των 20 δισεκατομμυρίων ECU ξένες επενδύσεις, ενώ ανάλογες σε ύψος είναι οι άμεσες επενδύσεις της στο εξωτερικό.

Υπάρχει, όμως και η άλλη εικόνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν μας επιτρέπει να θριαμβολογούμε. Με δεκαοκτώ εκατομμύρια ανέργους, με ανησυχητικό επίπεδο μακροχρόνιας ανεργίας και με το ένα τέταρτο των νέων της να μην μπορούν να ξεκινήσουν με αξιοπρέπεια τη ζωή τους, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει λόγους να πανηγυρίζει. Σήμερα, ωστόσο, έχουμε κάποιους λόγους να ελπίζουμε.

Όπως όλα δείχνουν, η οικονομική ανάπτυξη θα διατηρηθεί σε επίπεδο 3-3,5% ετησίως κατά το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα της προσεχούς δεκαετίας, εάν οι επενδύσεις οδηγήσουν στην αύξηση της παραγωγικής της ικανότητας. Έτσι, τα οφέλη από την ενιαία αγορά ενισχυόμενα από το ευρώ θα δώσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση ορισμένα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα που σήμερα αποτελούν αποκλειστικό προνόμιο των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ, ενώ επιβεβαιώνει την αρχική ευθύνη των κρατών-μελών στον τομέα της απασχόλησης, φέρνει στο προσκήνιο την ανάγκη ανάληψης μιας κοινής δράσης με κοινούς πολιτικούς προσανατολισμούς και τη χάραξη κατευθυντηρίων γραμμών ανά κράτος-μέλος.

Έτσι, η Συνθήκη του Άμστερνταμ, παράλληλα με τις διαστάσεις για την ΟΝΕ, περιέχει ένα χωριστό κεφάλαιο για την απασχόληση, το οποίο αποτελεί ένα νέο ξεκίνημα. Κάθε κράτος-μέλος παραμένει κύριος ρυθμιστής της πολιτικής του, αλλά στο εξής πρέπει να την εντάσσει στο πλαίσιο μιας στρατηγικής που συντονίζεται σε κοινοτικό επίπεδο.

Η οικονομική πτυχή συμπληρώνεται πλέον από την κοινωνική και η προώθηση μιας υψηλού επιπέδου απασχόλησης αποτελεί πλέον επίσημη εγγραφή στους βασικούς στόχους του συνόλου των πολιτικών και των δραστηριοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει ότι μια εγγραφή άρθρου στα νομοθετικά κείμενα αρκεί από μόνη της για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης.

Αυτό που έχει σημασία είναι το γεγονός ότι η αμοιβαία ενημέρωση για τις καλύτερες πρακτικές, ο συντονισμός των πολιτικών σε κάθε επίπεδο και η προώθηση του διαλόγου μεταξύ των εταίρων σε ευρωπαϊκή κλίμακα, μπορούν να αποτελέσουν το επιπλέον στοιχείο που λείπει σήμερα, ώστε να βελτιωθεί σε διαρκή βάση η κατάσταση της απασχόλησης.

Κύριοι συνάδελφοι, θα αναφέρω πέρα από την απασχόληση δυο ακόμα μεγάλα ζητήματα για τα οποία η χώρα μας μέσα από μια ενιαία ευρωπαϊκή πολιτική και στρατηγική, η οποία θα στηρίζεται και οικονομικά από τα διαρθρωτικά προγράμματα αποκτά τη δυνατότητα να δώσει λύσεις.

Το πρώτο είναι η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και το δεύτερο είναι η ανάπτυξη των νησιωτικών περιοχών.

Είναι γνωστό ότι η χώρα μας χαρακτηρίζεται σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το πλούσιο φυσικό περιβάλλον, γεγονός που αποτελεί ένα από τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα προκειμένου να στοχεύσει στην κοινωνική και οικονομική της ανάπτυξη.

Η Ελλάδα διακρίνεται τόσο για τη μεγάλη ποικιλία της

χλωρίδας και της πανίδας της, όσο και για την ιδιαιτερότητα των οικοσυστημάτων και την αρμονία και την ομορφιά των φυσικών τοπίων της. Η ποικιλία και η ιδιαιτερότητα αυτή οφείλεται στα γεωγραφικά και κλιματολογικά χαρακτηριστικά της χώρας μας και έχουν μια κρίσιμη σημασία για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας σε ευρωπαϊκό και μεσογειακό επίπεδο.

Στη χώρα μας υπάρχουν περίπου έξι χιλιάδες είδη χλωρίδας, τα οποία ισοδυναμούν με έναν τεράστιο πλούτο γενετικών πόρων. Από τα έξι χιλιάδες είδη χλωρίδας η ελληνική νομοθεσία προβλέπει την προστασία οκτακοσίων περίπου ειδών.

Η Ελλάδα έχει επίσης και μια μεγάλη και πλούσια πανίδα. Από αυτήν την πανίδα η ελληνική νομοθεσία προβλέπει ως προστατευόμενες περιοχές με προτεραιότητες, τους δέκα εθνικούς δρυμούς, τους δέκα υδροβιότοπους με τη Συνθήκη Ραμσάρ, τα πενήντα ένα μνημεία της φύσης, τα δεκαεννέα αισθητικά δάση και τα δύο θαλάσσια εθνικά πάρκα, όπως είναι η Ζάκυνθος και οι Βόρειες Σποράδες.

Τέλος, εκατόν είκοσι τρεις περιοχές της χώρας μας έχουν ενταχθεί σε πρώτη φάση στο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την προστασία οικοσυστημάτων και φυσικών τοπίων, που είναι το πρόγραμμα "NATURA-2000".

Σημαντικά δεδομένα γι' αυτήν την πολιτική προστασίας του περιβάλλοντος αποτελούν στη Συνθήκη του Άμστερνταμ:

Πρώτον, η ένταξη της αρχής της "αειφόρου ανάπτυξης", με αναγνώριση της ως ενός από τους κύριους στόχους της Ευρώπης.

Δεύτερον, η ένταξη της περιβαλλοντικής προστασίας σε όλες τις τομεακές πολιτικές, με έμφαση στη σπουδαιότητα των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, που ακολουθεί η χώρα μας σε κάθε έργο που γίνεται.

Τρίτον, η τροποποίηση επί το αυστηρότερον το άρθρο 100Α, σχετικά με τη διαδικασία έγκρισης από την ευρωπαϊκή επιτροπή τυχόν αυστηρότερων εθνικών διατάξεων για την προστασία του περιβάλλοντος.

Και τέταρτον, η δήλωση για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, που σημειώνει ότι η ευρωπαϊκή επιτροπή όταν υποβάλει προτάσεις, οι οποίες μπορεί να έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές συνέπειες, αναλαμβάνει και εκπονεί μελέτες εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, η ενσωμάτωση των πλέον πρόσφατων τεχνολογικών εξελίξεων στην περιβαλλοντική πολιτική και η χρησιμοποίηση νέων μέσων, όπως τα εμπορικά κίνητρα, μπορούν πράγματι να αναβαθμίσουν την ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και των υπηρεσιών, προστατεύοντας ταυτόχρονα και το περιβάλλον.

Το δεύτερο και πολύ σημαντικό για τη χώρα μας στοιχείο, που περιέχει η Συνθήκη του Άμστερνταμ, που ανέφερα πριν, εκτός από το περιβάλλον, είναι και η δήλωση για τις νησιωτικές περιοχές, σύμφωνα με την οποία "η διάσκεψη αναγνωρίζει ότι οι νησιωτικές περιοχές αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά προβλήματα, οφειλόμενα στο νησιωτικό τους χαρακτήρα, τα οποία επειδή είναι μόνιμα, εμποδίζουν την οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη. Η διάσκεψη αναγνωρίζει αντιστοίχως ότι η κοινοτική νομοθεσία πρέπει να λάβει υπόψη τα προβλήματα αυτά και ότι, εφόσον υπάρχει ανάγκη, μπορούν να λαμβάνονται ειδικά μέτρα υπέρ των περιοχών αυτών για την καλύτερη ένταξή τους στην εσωτερική αγορά με δικαίους όρους".

Αυτόν το στόχο είχε η χώρα μας και σ' αυτό έδωσε ιδιαίτερη σημασία και βαρύτητα, διότι για τις νησιωτικές περιοχές, ως περιοχές ιδιαίτερης πολιτιστικής, οικολογικής και κοινωνικής σημασίας, η σημερινή διαρθρωτική πολιτική της Κοινότητας δεν έχει δώσει ικανοποιητικές λύσεις στα προβλήματα της απομόνωσης και του εύθραυστου χαρακτήρα της οικονομίας των περιοχών αυτών, αφού οι ανισότητες ανάμεσα στις ηπειρωτικές και στις νησιωτικές περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης τείνουν να διευρύνονται.

Επομένως, είναι σαφές ότι απαιτούνται εξαιρετικά μέτρα και σημαντικές προσπάθειες, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα

ειδικά μειονεκτήματα, που αντιμετωπίζουν αυτές οι νησιωτικές περιοχές στη χώρα μας, που καλούνται να ξεπεράσουν αυτές οι περιοχές, ώστε να μπορέσουν να αναδειχθούν με ίσους όρους τόσο ο φυσικός τους πλούτος, αλλά και το ανθρωπινό δυναμικό τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση έχει φθάσει, χωρίς αμφιβολία, σε κρίσιμο σταυροδρόμι. Από τη μια πλευρά μπορούμε δικαιολογημένα να είμαστε υπερήφανοι για τα αξιόλογα επιτεύγματα, ίσως των προηγούμενων ετών, όπως η δημιουργία της ενιαίας αγοράς, η θεαματική πρόοδος για τη θέσπιση του ενιαίου νομίσματος και η ενίσχυση της διεθνούς εικόνας της Ένωσης μέσα από τη διαμόρφωση της ΚΕΠΠΑ.

Αποτέλεσμα όλων αυτών, είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αναδείχθηκε και σε έναν παράγοντα-κλειδί για τη σταθερότητα, τη δημοκρατία, την κοινωνική δικαιοσύνη και την ευημερία στην Ευρώπη.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ επιβεβαιώνει και κατοχυρώνει αυτήν την πορεία για την ευημερία των λαών της Ευρώπης και γι' αυτόν το λόγο, κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω τη Συνθήκη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Βουλευτής Κιλκίς κ. Πασσαλίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ: Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, οδηγούμαστε σε μία καινούρια εποχή με κοινό ευρωπαϊκό προσανατολισμό.

Η χώρα μας, έχουσα σαφή ευρωπαϊκό προσανατολισμό, σε μία κοινή πορεία με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεμελιώνει τη σταθερότητα και την ειρήνη στην περιοχή.

Στις 17 Ιουνίου 1997 οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέληξαν σε πολιτική συμφωνία σχετικά με τη νέα Συνθήκη για την Ευρώπη, τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Με την υπογραφή της Συνθήκης του Άμστερνταμ στις 2 Οκτωβρίου 1997, γίνεται ακόμη ένα βήμα για την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ μπορεί να μην ικανοποίησε τις προσδοκίες των λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά είναι βέβαιο ότι απετέλεσε ένα βήμα εξέλιξης, πρόόδου και ολοκλήρωσης. Η κοινή ευρωπαϊκή πορεία δημιουργεί τις ευνοϊκές προϋποθέσεις μια πάγιας ειρήνης και ανατροπή από αποσταθεροποιήσεις.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ έχει συγκεκριμένους στόχους: Να καταστεί αποτελεσματικότερη η διάρθρωση των θεσμών της Ένωσης, τα θέματα της απασχόλησης και των δικαιωμάτων των πολιτών να αποτελέσουν κεντρικό πυρήνα της Ένωσης, να εξαλειφθούν τα τελευταία εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία και να ενισχυθεί η ασφάλεια. Να δοθεί η δυνατότητα στην Ευρώπη να καταστήσει περισσότερο αισθητή την παρουσία της στη διεθνή σκηνή.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ παγιώνει κατ'αυτόν τον τρόπο τους τρεις βασικούς πυλώνες στους οποίους έχει βασιστεί η δράση της Ένωσης από την έναρξη της ισχύος της Συνθήκης του Μάαστριχτ την 1η Νοεμβρίου του 1993. Τις ευρωπαϊκές κοινότητες, πρώτος πυλώνας, την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας, δεύτερος πυλώνας και τη συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, τρίτος πυλώνας.

Από την εποχή που έγιναν τα πρώτα βήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το βιοτικό επίπεδο των πολιτών της βελτιώθηκε σε ποσοστό που υπερβαίνει το διπλάσιο. Η Ένωση αποτελεί σήμερα, με την παραγωγική ικανότητα που διαθέτει, τη μεγαλύτερη οικονομική δύναμη της Ευρώπης. Όλα δείχνουν ότι η οικονομική ανάπτυξη θα διατηρηθεί σε επίπεδο 3% έως 3,5% ετησίως σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα της προσεχούς δεκαετίας.

Τα οφέλη από την ενιαία αγορά ενισχυόμενα από το Ευρώ θα παράσχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση ορισμένα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα που αποτελούν σήμερα αποκλειστικό προνόμιο των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η νέα Συνθήκη, ενώ επισημαίνει την αρχική ευθύνη των

κρατών-μελών στον τομέα της απασχόλησης, φέρνει στο προσκήνιο την ανάγκη ανάληψης μιας κοινής δράσεως.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ, παράλληλα με τις διατάξεις για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, περιέχει ένα κεφάλαιο για την απασχόληση το οποίο αποτελεί ένα νέο ξεκίνημα. Κάθε κράτος-μέλος παραμένει κύριος ρυθμιστής της πολιτικής του, αλλά στο εξής πρέπει να την εντάσσει στο πλαίσιο μια στρατηγικής που συντονίζεται σε κοινοτικό επίπεδο.

Η αμοιβαία ενημέρωση για τις καλύτερες πρακτικές, ο συντονισμός των πολιτικών σε κάθε επίπεδο και η προώθηση του διαλόγου σε ευρωπαϊκή κλίμακα μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, μπορούν να αποτελέσουν το επιπλέον στοιχείο που λείπει σήμερα, ώστε να βελτιωθεί σε διαρκή βάση η κατάσταση της απασχόλησης.

Ειδικότερα με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ οι κυβερνήσεις αναλαμβάνουν τη δέσμευση να προσανατολίσουν τις πολιτικές τους στα θέματα απασχόλησης κατά τρόπο που να συμβιβάζεται με την οικονομική πολιτική της Κοινότητας, να προάγουν τη δημιουργία εξειδικευμένου και προσαρμοσμένου εργατικού δυναμικού, αλλά και τις αγορές εργασίας που να ανταποκρίνονται γρήγορα τις οικονομικές εξελίξεις.

Η συντονισμένη στρατηγική για την απασχόληση θα εφαρμόζεται κάθε χρόνο με τον ακόλουθο τρόπο: Η κατάσταση της απασχόλησης θα εξετάζεται κατ'αρχάς από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων. Προβλέπονται μέτρα παρακίνησης για χρηματοδότηση προτύπων πειραματικών προγραμμάτων στον τομέα της απασχόλησης.

Η κοινωνική νομοθεσία σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένη σε ορισμένους τομείς, όπως η ελεύθερη διακίνηση των εργαζομένων, η προστασία της υγείας και της ασφάλειάς τους στους τόπους εργασίας, οι ίσες ευκαιρίες για τους άνδρες και τις γυναίκες.

Η Ένωση εξασφαλίζει στους Ευρωπαίους εργαζόμενους το δικαίωμα να κυκλοφορούν και να διαμένουν σε κάθε χώρα της Ένωσης και να απολαμβάνουν στις χώρες υποδοχής τα ίδια δικαιώματα και προνόμια, ασφάλεια ασθενοίας, κοινωνική ασφάλιση, συντάξεις, οικογενειακά επιδόματα με τους πολίτες του εν λόγω κράτους.

Τα θεμελιώδη ερωτήματα που τίθενται σήμερα αφορούν το ωράριο εργασίας, τα μισθολογικά, την κοινωνική προστασία, τις πολιτικές απασχόλησης, την κατάρτιση, τις ίσες ευκαιρίες και τις ανάγκες των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Τα θέματα αυτά πρέπει να αντιμετωπισθούν από τους κοινωνικούς εταίρους και από τις δημόσιες αρχές σε όλα τα επίπεδα, ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό.

Η ανταγωνιστικότητα, η δημιουργία θέσεων απασχόλησης, η ευελιξία και η ασφάλεια της εργασίας αποτελούν τις σύγχρονες αποκλήσεις από τις οποίες εξαρτάται η διατήρηση του ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου.

Η καταπολέμηση του αποκλεισμού και της φτώχειας που πλήττουν δεκάδες εκατομμύρια Ευρωπαίων πολιτών, συμπληρώνει τις παραπάνω προκλήσεις.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ παρέχει εχέγγυα για την εκπλήρωση των στόχων αυτών, παρ' όλο που διατηρείται η ομόφωνη λήψη αποφάσεων για ορισμένους τομείς.

Η Ένωση βασίζεται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και του κράτους δικαίου.

Στο εξής κάθε άτομο θα μπορεί να προσφεύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τις πράξεις των θεσμικών οργάνων, που θεωρεί αντίθετες προς τα θεμελιώδη δικαιώματα. Εάν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο διαπιστώσει την ύπαρξη σοβαρής και διαρκούς παραβίασης των εν λόγω αρχών από το κράτος-μέλος, τότε μπορεί να αποφασιστεί η αναστολή για το εν λόγω κράτος ορισμένων από τα δικαιώματα αυτά, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ψήφου στο Συμβούλιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί ακόμη να αναλάβει κατάλληλη δράση

για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας και πεποιθήσεων, αναπηρίας ή ηλικίας.

Προκειμένου να προωθήσει τα συμφέροντα των καταναλωτών και να διασφαλίσει υψηλό επίπεδο προστασίας τους, η Κοινότητα συμβάλλει στην προστασία της υγείας, της ασφάλειας και των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών. Κατά τον καθορισμό και την υλοποίηση όλων των πολιτικών της Κοινότητας εξασφαλίζεται υψηλού επιπέδου προστασία της ανθρώπινης υγείας.

Από την ίδρυσή της η Κοινότητα υπερασπίζεται τα εμπορικά συμφέροντα εξ ονόματος όλων των κρατών-μελών. Όμως, το διεθνές εμπόριο της δεκαετίας του '90 διαφέρει από το αντίστοιχο της δεκαετίας του '60, κατά την οποία οι ανταλλαγές αφορούσαν κυρίως γεωργικά και βιομηχανικά προϊόντα. Τα άυλα προϊόντα αντιπροσωπεύουν σήμερα ένα πολύ σημαντικό μέρος του πλούτου που παράγεται από τους Ευρωπαίους.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ σκοπεύει να επεκτείνει τις αρμοδιότητες της Ένωσης στους βασικούς τομείς της πνευματικής ιδιοκτησίας και των υπηρεσιών. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ λαμβάνει υπόψη τις υποχρεώσεις των περισσότερων κρατών-μελών στα πλαίσια της Ατλαντικής Συμμαχίας, καθώς και το γεγονός ότι ορισμένα κράτη δεν συμμετέχουν σ' αυτήν.

Όλοι ωστόσο θεωρούν ότι η κοινή εξωτερική πολιτική και η πολιτική ασφάλειας εμπεριέχει όλες τις πτυχές που αφορούν την ασφάλεια της Ένωσης, περιλαμβανομένων προοδευτικά εκείνων που αφορούν την άμυνα.

Προβλέποντας στην επόμενη διεύρυνση, η Συνθήκη του Άμστερνταμ επεκτείνει σε νέους πολιτικούς τομείς τη δυνατότητα λήψης αποφάσεων με ειδική πλειοψηφία 71% των ψήφων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπει τη διεύρυνση περισσότερων χωρών. Αυτό δημιουργεί προϋποθέσεις σταθερότητας και ειρήνης στην Ευρώπη.

Η κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ μας βρίσκει σύμφωνους. Εξάλλου πορεύεται με τις αρχές της σταθερής μας ευρωπαϊκής πολιτικής, που χάραξε αταλάντευτα ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κ. Ροδούλα Ζήση έχει το λόγο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος της αγόρευσής μου δεν θα μου επιτρέψει να ξετυλίξω ιστορικά το νήμα της ευρωπαϊκής ενοποίησης, ένα νήμα γεμάτο κόμβους, σταθμούς, που διεκδικούν την αξία του οροσήμου. Όμως σίγουρα μπορώ να αποτυπώσω κάποιες σκέψεις που προσεγγίζουν τη Συνθήκη του Άμστερνταμ σαν έναν σημαντικό σταθμό σ' αυτό το ταξίδι, για μια Ενωμένη Ευρώπη και ακόμη σαν ένα σταθμό ανεφοδιασμού για την αποστολή που ανέλαβαν τα κράτη και οι πολίτες της Ευρώπης, για να δημιουργήσουν τον ευρωπαϊκό δόμο, να προσεγγίσουν το ευρωπαϊκό όνειρο.

Μίλησα για σταθμό ανεφοδιασμού, επειδή σε αυτήν τη Συνθήκη, αρχίζουν να παίρνουν το λόγο οι πολίτες. Τίθενται επίσης τα κοινωνικά εκείνα στοιχεία και τα πολιτιστικά χαρακτηριστικά που τροφοδοτούν το στόχο της πολιτικής ενοποίησης που είναι και το ζητούμενο.

Το Μάαστριχτ ακολούθησε την οδό μιας λειτουργικής βήμα προς βήμα οικονομικής σύγκλισης με την ανάπτυξη σταδιακών οικονομικών σχέσεων και την εμπλοκή περισσότερων συμμάχων στο ευρωπαϊκό σχέδιο προκειμένου να οδηγήσει στον πολιτικό πυρήνα του ενοποιητικού εγχειρήματος, που με την ολοκλήρωση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης θα πυροδοτήσει μια νέα μεγάλη ώθηση της πολιτικής ενοποίησης.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ κάνει ένα κοινωνικό άνοιγμα και ρυθμίζει τα θέματα που αφορούν τους Ευρωπαίους πολίτες: Δημοκρατία, απασχόληση, οικολογία, διεύρυνση, κοινή εξωτερική πολιτική, προσδιορίζοντας την ευρωπαϊκή ενοποίηση όχι σαν μία επιλογή των κυρίαρχων ομάδων που έχουν το διευθυντικό ρόλο στα κράτη, αλλά σαν διάχυτο αίτημα και

ανησυχία της ίδιας της κοινωνίας των ευρωπαίων πολιτών.

Η σημερινή εποχή υπαγορεύει την υιοθέτηση ενός προτύπου εκδημοκρατισμού, που θα είναι αρκετά ευέλικτο ώστε να ενσωματώσει το αίτημα για τη διατήρηση υψηλών επιπέδων εθνικής δημοκρατικής αυτονομίας και αρκετά ισχυρό, ώστε να αντισταθεί στην παγίωση της κυριαρχίας των ηγετικών ομάδων στην πολιτική διαχείριση του συστήματος.

Η ευρωπαϊκή σκέψη γεννήθηκε από την ελληνική σκέψη και η ιστορία της εξέλιξής της και των επιτευγμάτων της έχει καταχωρισθεί στο συλλογικό υποσυνείδητο των ευρωπαϊκών λαών, σαν δημοκρατικό φρόνημα και πολιτική αξίωση για μια Ενωμένη Ευρώπη, ειρηνική και δυνατή που ορθώνει ανάστημα και αντιστάσεις στην αναρχία, τη βαρβαρότητα και τον αυταρχισμό του καπιταλισμού της Δύσης και της Ανατολής και που θα οδηγήσει το παγκόσμιο σύστημα σε μια δικαιότερη κοινωνικά και δημοκρατικότερη πολιτικά κατεύθυνση.

Είναι, λοιπόν, γι' αυτήν τη σκέψη την ελληνική και για τη δημοκρατικότερη πολιτικά κατεύθυνση που πρέπει η Εθνική μας Αντιπροσωπεία να κυρώσει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, σαν ένα θετικό βήμα στο δρόμο και στη στόχευση του ευρωπαϊκού οράματος και των αξιών του. Και αυτές οι αξίες απαιτούν πολλά ακόμα βήματα, θεσμική ενίσχυση και τολμηρές πολιτικές.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να γίνει ένα παγκόσμιο πρότυπο για τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η Ελλάδα έπαιξε και παίζει σημαντικό και κυρίαρχο ρόλο στη διαμόρφωση των θέσεων και ρυθμίσεων της προς κύρωση Συνθήκης για το σχεδιασμό και την εφαρμογή ισότιμης, βιώσιμης, αναπτυξιακής πολιτικής, δίνοντας έμφαση στην περιφέρεια και στην ενδυνάμωση όλων των συντελεστών της, ενώ είναι καθοριστική η συμβολή της χώρας μας στην ανάληψη πρωτοβουλιών για την καταπολέμηση της ανεργίας, της εγκληματικότητας, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, για την αύξηση της απασχόλησης, για τη διατήρηση της εθνικής και πολιτιστικής ταυτότητας των κρατών-μελών, για την κάλυψη των ελλειμμάτων των δημοκρατικών θεσμών και τη δημιουργία ίσων ευκαιριών στους πολίτες, άνδρες και γυναίκες.

Το μήνυμα που δίνεται από την κοινωνία των ευρωπαίων πολιτών και που διακρίνεται στην καταστατική χάρτα του Άμστερνταμ είναι ότι δεν εννοείται Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς ενιαία συνείδηση και συνεκτικότητα, χωρίς κοινωνική συνοχή και κοινωνική αλληλεγγύη. Δεν μπορούμε να μιλάμε για την Ευρώπη της ισοτιμίας και της ολοκλήρωσης με τετελεσμένους άξονες, με προαποφασισμένες διαδικασίες.

Προπόθεση για τη διευρυμένη και οικονομικά και κοινωνικά εύρωστη Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή μάλλον για το ορθό των δικαιωμάτων του ανθρώπου, είναι η θωράκιση της ασφάλειας των χωρών της, είναι η δημιουργία ασπίδας εθνικής πολιτιστικής και περιβαλλοντικής προστασίας.

Αποτελεί πρόκληση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η "Ατζέντα του 21ου" αιώνα για τα βιώσιμα μέσα διαβίωσης και τις θετικές εμπειρίες κοινοτικών πρωτοβουλιών όπως οι βασικές φροντίδες για το περιβάλλον.

Πρόκληση επίσης αποτελεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης η στρατηγική της αειφόρου ανάπτυξης, όπως εμφανίζεται και στο πέμπτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον, στις συμφωνίες για το κλίμα και τη βιοποικιλότητα καθώς και στη διακήρυξη για τα δάση.

Όλα αυτά αποτελούν για μας στόχους πολύ σημαντικούς, για την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλα αυτά απαιτούν εγρήγορση, τόλμη, πίστη στο ότι η αειφόρος ανάπτυξη οδηγεί στη βελτίωση των κοινωνικών συνθηκών και όχι μόνο των περιβαλλοντικών.

Ότι η απασχόληση και η προστασία της φύσης, δεν είναι ανταγωνιστικές.

Ότι ο μη εμπορικός τομέας, ως δημιουργός δραστηριοτήτων, μπορεί να προσφέρει πολλά στην ποιότητα ζωής και σε εκατοντάδες χιλιάδες ανέργων ένα λόγο ύπαρξης και μία ενισχυμένη αξιοπρέπεια.

Αυτό πρέπει να γίνει αντιληπτό απ' όλες τις κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πρέπει να αντιμετωπίσουν την πολυπλοκότητα και τις διαστάσεις της οικονομικής τάξης, χωρίς να αποδυναμωθεί η ισχύς τους προς όφελος των πολυεθνικών που κυριαρχούν σε αυτή την νέα οικονομική τάξη.

Κατατέθηκε εδώ η διαφοροποίηση, αν θέλετε, του ρόλου και του στόχου της Συνθήκης του Μάαστριχτ με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Η σημασία και στον τομέα του περιβάλλοντος της οικολογίας, η σημασία των εμπορικών δραστηριοτήτων που γίνονται σε διεθνές επίπεδο, συνεπάγεται μία αυξανόμενη ανάγκη ρύθμισης που θα αποσκοπεί στο να προστατεύσει τα συμφέροντα όλων των εταίρων. Η απουσία ρύθμισης απειλεί να επιφέρει μία προς τα κάτω εναρμόνιση των προτύπων, αφού οι χώρες που έχουν υψηλότερη προστασία του περιβάλλοντος και των δικαιωμάτων των εργαζομένων, αναγκάζονται να χαμηλώσουν τα πρότυπά τους για να μειώσουν το κόστος και να αυξήσουν τη διεθνή τους ανταγωνιστικότητα.

Υπάρχει ακόμη καιρός και με αυτήν τη Συνθήκη αλλά και με άλλα βήματα και με άλλες ρυθμίσεις για τους Ευρωπαίους, για τις εθνικές αντιπροσωπείες και για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να πιέσουμε ενάντια στη συντηρητική πολιτική και να ζητήσουμε μία πολιτική εναρμονισμένη προς μία βιώσιμη ανάπτυξη με στόχους που θα περιλαμβάνουν τη σύνδεση της οικονομίας και του περιβάλλοντος, τη μάχη εναντίον της ρύπανσης και τη βελτίωση του αστικού περιβάλλοντος και του περιβάλλοντος εργασίας, την προστασία της ελληνικής, της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας φύσης και της πολιτιστικής κληρονομιάς. Μιλήσαμε βεβαίως γι' αυτήν την ισοτιμία των πολιτισμών που σημαίνει "κρατάμε τον ευρωπαϊκό πολιτισμό με το δικαίωμα η κάθε χώρα της ανάπτυξης των δικών της παραδοσιακών και πολιτιστικών στοιχείων". Επίσης, υπάρχει καιρός να αναδείξει τη διοικητική, οικονομική και κοινωνική αποκέντρωση με την ανάπτυξη οικολογικού κινήματος και μηχανισμών προστασίας, την ανάπτυξη περιβαλλοντικής παιδείας και συνείδησης, την ενίσχυση των διεθνών συνεργασιών, τη συνεργασία με το οικολογικό κίνημα και τα νέα κοινωνικά κινήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ραγδαίες μεταβολές τόσο στην τεχνολογία όσο και στις μορφές οικονομικής δραστηριότητας όσο και στον τρόπο ζωής και στις ανθρώπινες αξίες, αλλά και η αντιφατικότητα της περιόδου που διανύουμε, επιβάλλει να επανέλθουμε και μέσα από αυτήν τη Συνθήκη και μέσα από τα νέα μας βήματα και να αναβαπτισθούμε στις έννοιες των όρων "ανάπτυξη, αειφόρος ανάπτυξη, ποιότητα ζωής και περιβάλλον, ανθρωποκεντρισμός".

Παράλληλα εμφανίζεται ως αδήριτη αναγκαιότητα η επαναστατική αλλαγή στα παραγωγικά και στα καταναλωτικά μας πρότυπα και απαραίτητη ένας σχεδιασμός, όρος επιβιώσεως που θα ξεφεύγει από τον άμεσο ορίζοντα προγραμματισμού και τη σχετική απομόνωση και θα δίνει απαντήσεις, λύσεις και οράματα, διαμορφώνοντας τη μελλοντική εικόνα μίας αναπτυσσόμενης Ευρώπης για τον άνθρωπο, σε αρμονία με το φυσικό του κόσμο.

Κύριοι συνάδελφοι, οι προσθήκες, οι βελτιώσεις και οι νέες ρυθμίσεις που διατυπώνονται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ αποτελούν μέτρα και δράσεις που πρέπει να ακολουθηθούν για τη δημοκρατικότερη, αποτελεσματικότερη και πιο διευρυμένη λειτουργία των θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όλων των οργάνων, οργανισμών των επιτροπών που υπηρετούν αυτούς τους θεσμούς.

Η ίδια η Συνθήκη βεβαίως περιλαμβάνει ρυθμίσεις που αναβαθμίζουν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα εθνικά κοινοβούλια, τους διεθνείς οργανισμούς και όλες τις επιτροπές. Έχουμε χρέος και καθήκον να συμμετέχουμε στην κοινή προσπάθεια, αλλά και στην εντατικοποίησή της. Έχουμε τη δική μας ευθύνη για την πορεία που έχει χαραχθεί προς το ευρωπαϊκό όραμα. Είναι εθνική υποχρέωσή μας και ιστορική μας δέσμευση η δημοκρατία, η ελευθερία, η κοινωνική δικαιοσύνη και ο αγώνας μας για ποιότητα ζωής, ανάπτυξη και ευημερία σε μία έκρηξη δημιουργίας και προόδου για την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν είναι μειοψηφική η ελληνική σκέψη, ούτε η ευρωπαϊκή. Ίσως να φαίνεται έτσι στο παγκόσμιο μέγεθος.

Προσωπικά την βρίσκω κυρίαρχη και αθάνατη. Οι νέες δυνατότητες, αλλά και οι καινούριες αντιθέσεις και συγκρούσεις που μπορεί να προκύψουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα οριοθετήσουν την εικόνα μίας Ευρώπης καθαρής, με ευδιάκριτες αξίες, στέρεα θεμέλια, δομημένης από ανησυχίες, επιθυμίες, στόχους και μεγάλες προσδοκίες.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω, ότι είναι καθήκον του Ελληνικού Κοινοβουλίου, είναι χρέος όλων των πολιτικών να κρατήσουν άθικτο αυτό το θησαυροφυλάκειο του ευρωπαϊκού ιδεώδους, να διατηρήσουν άτρωτο το οπλοστάσιο των ιδεών και αξιών του ευρωπαϊκού οράματος, να διαφυλάξουν ως κόρη οφθαλμού την ευρωπαϊκή κουλτούρα ζωής, ώστε εκείνοι για τους οποίους προορίζονται να μπορέσουν μια μέρα να τα οικειοποιηθούν και να ευτυχίσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Γεώργιος Αλεξόπουλος Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώπιον των Ελλήνων πολιτών, οι οποίοι βέβαια είναι και πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συζητείται στο Ελληνικό Κοινοβούλιο η προοπτική της χάραξης μίας καινούριας πορείας προς την Ευρώπη του 21ου αιώνα.

Συζητούμε και καλούμαστε να παράσχουμε τη συγκατάβασή μας στη Συνθήκη του Άμστερνταμ στο αναθεωρημένο κείμενο της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήδη έχει ξεκινήσει η αντίστοιχη μέτρηση για τον ερχομό της νέας χιλιετίας, μίας χιλιετίας που κρύβει νέα δεδομένα, προκλήσεις και υψηλές απαιτήσεις. Η Ελλάδα καλείται για μια ακόμα φορά, ως επίσημο μέλος, να συμβάλει μαζί με τις υπόλοιπες χώρες-μέλη ουσιαστικά στη στήριξη και ενίσχυση της κοινωνικής και οικονομικής διάστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η συγκεκριμένη Συνθήκη αποτελεί ένα κείμενο με αρχές και άρθρα, τα οποία σε τελική ανάλυση έχουν ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα, περιβάλλουν και θέλουν να διασφαλίσουν από κάθε δυνατή άποψη τον Ευρωπαϊκό πολίτη.

Θέματα μείζονος σημασίας, όπως η εξωτερική πολιτική, η άμυνα, η ασφάλεια, η εργασία, η αγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αρκετά άλλα, αφορούν και ενδιαφέρουν άμεσα τον Έλληνα πολίτη.

Στο σημείο αυτό θέλω να επισημάνω, ότι η Κυβέρνηση έχει χρέος να υπερασπιστεί σθεναρά τις θέσεις των αγροτών μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι η αγροτική ύπαιθρος χώρα φθίνει συνεχώς και στενάζει ο αγρότης κάτω από τον εξωβελισμό που υφίστανται τα αγροτικά μας προϊόντα συνεπεία αδυνάτου στήριξης στις Βρυξέλλες. Το λάδι, ο καπνός, τα εσπεριδοειδή, από το διωγμό που υφίστανται από τις ντιρεκτίβες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τείνουν να εξαφανιστούν από την ιστορική λίστα καλλιεργειών της αγροτικής ύπαιθρου.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποπειράται να κάνει αισθητή την παρουσία της στη διεθνή σκηνή. Επιζητά την επιβεβαίωση της ταυτότητός της με την εφαρμογή μίας κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και με τη σταδιακή διαμόρφωση μίας κοινής αμυντικής πολιτικής.

Διακηρύσσεται ο σεβασμός προς τη διεθνή ασφάλεια και ειρήνη, στους δημοκρατικούς θεσμούς και το κράτος δικαίου, στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τα οποία συνεχίζουν σήμερα το 1999 να παραβιάζονται κατάφορα, στο θέμα της προστασίας των εθνικών συνόρων, αν και δεν υπάρχει ιδιαίτερη σαφήνεια στο σημείο αυτό παρά τις δικές μας επιδιώξεις, στα κοινά συμφέροντα και στην ακεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προωθείται η συστηματική συνεργασία μεταξύ των κρατών-μελών. Υπάρχει η πρόθεση και επιδίωξη για κοινές στρατηγικές, για κοινή αλλά και συντονισμένη δράση.

Επιπλέον, θα υπάρχει πρόβλεψη και συγκεκριμένη τακτική για την πρόληψη ξαφνικών και σοβαρών κρίσεων και για ταχεία λήψη αποφάσεων μέσω της μονάδας σχεδιασμού πολιτικής και έγκυρης

προειδοποίησης στο πλαίσιο πάντα του β' πυλώνα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας.

Μέσα στο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας θετικό σημείο αποτελεί η διατήρηση της ομοφωνίας μεταξύ των κρατών για τη λήψη σοβαρών αποφάσεων. Υπάρχει, βέβαια, η δυνατότητα παρέκκλισης από τη ληφθείσα απόφαση με την επίκληση σοβαρών λόγων εθνικής πολιτικής.

Στον τομέα της απασχόλησης, σε έναν τομέα όπου απειλείται από την διαρκώς αυξανόμενη ανεργία, επιδιώκεται ένα υψηλό ποσοστό απασχόλησης και βασικός στόχος τίθεται η ανάπτυξη μίας συντονισμένης στρατηγικής για την απασχόληση. Τα κράτη-μέλη θεωρούν το ζήτημα της προώθησης της απασχόλησης ως ζήτημα κοινού ενδιαφέροντος και θα λαμβάνεται υπόψη κατά τον σχεδιασμό της κοινωνικής πολιτικής.

Η συνεργασία δε πάνω στο θέμα αυτό θα είναι συστηματικότερη και περισσότερο συντονισμένη.

Το συμβούλιο μπορεί να προβαίνει σε μέτρα ενθάρρυνσης για την καλύτερη συνεργασία μεταξύ των κρατών-μελών για την υποστήριξη της συνολικής δράσης στον τομέα της απασχόλησης. Το συμβούλιο θα συγκροτήσει επιτροπή απασχόλησης με κύριο θέμα την επίβλεψη της κατάστασης απασχόλησης και των σχετικών πολιτικών προγραμμάτων που εφαρμόζονται στις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον μέσω του τομέα κοινωνικής πολιτικής δρομολογείται η ανάπτυξη και η προστασία των ανθρωπίνων πόρων ως δείγμα συμβολής στη γενικότερη επίτευξη υψηλού και διαρκούς επιπέδου οικονομικής ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής.

Η προοπτική διεύρυνσης της Ενώσεως σίγουρα αποτελεί μια καινούρια πρόκληση, αποτελεί ένα βήμα ισχυροποίησης και διασφάλισης του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Η συνεχής αλληλεγγύη, το καθαρό πνεύμα συνεργασίας θα προστατέψουν την Ευρωπαϊκή Ένωση από μελλοντικούς και πιθανόν καταστροφικούς κλυδωνισμούς. Η αύξηση των κρατών-μελών είναι αναμφίβολα στοιχείο αναζωογόνησης.

Στον τομέα ατομικής ασφαλείας, ελευθερίας και δικαιοσύνης υπάρχει αισιοδοξία με την προβλεπόμενη διευκόλυνση της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας, τη βελτίωση των επιχειρησιακών δυνατοτήτων της EUROPOL, και με το εύρος των δικαστικών μέσων που θα έχει στη διάθεσή της η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παράλληλα υιοθετείται ελληνική πρόταση για τη συμπερίληψη άρθρου που αφορά την προστασία των ατόμων κατά την επεξεργασία και ελεύθερη διακίνηση προσωπικών δεδομένων.

Θετική είναι και η συμπλήρωση των διατάξεων που αφορούν την ιθαγένεια της Ένωσης σύμφωνα με την οποία η ιθαγένεια της Ένωσης συμπληρώνει και δεν αντικαθιστά την εθνική ιθαγένεια.

Υιοθετείται επίσης δήλωση για το καθεστώς εκκλησιών και θρησκευτικών ενώσεων με την οποία καλύπτεται και το ειδικό καθεστώς του Αγίου Όρους.

Στα θετικά συμπεριλαμβάνεται η ενίσχυση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Υπουργών. Αναγνωρίζεται και διευρύνεται η εξουσία συναποφάσεως των εν λόγω οργάνων για θέματα υγείας, πολιτισμού. Αυξάνονται οι δυνατότητες ενεργειών και οι αρμοδιότητές τους. Ενοείται μια μεγαλύτερη συμμετοχή των Εθνικών Κοινοβουλίων στις κοινοτικές διαδικασίες ενώ γίνεται επέκταση των αποφάσεων που λαμβάνονται με πλειοψηφία σε πολλούς βασικούς τομείς. Έτσι οδηγούμαστε στη λεγόμενη μείωση του δημοκρατικού ελλείμματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά είναι μερικά από τα σημεία της προαναφερθείσας συνθήκης και τα οποία μπορούν ίσως να εκληφθούν ως θετικές πτυχές του όλου θέματος. Αυτό δεν σημαίνει όμως πως βρισκόμαστε μπροστά σε μια ιδανική ή αρκετά πετυχημένη συνθήκη. Παρ' όλη την πιθανή καλή διάθεση και τις ανάλογες προσπάθειες η Συνθήκη του Άμστερνταμ σκιάζεται από αρκετά αρνητικά στοιχεία.

Σε αρκετά σημεία δεν υπάρχει η αναμενόμενη σαφήνεια αλλά επικρατούν ασάφειες, γενικολογίες και γενικεύσεις οι οποίες προκαλούν εύλογες απορίες και παρερμηνείες. Μπο-

ρούμε να φέρουμε ως παράδειγμα την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, δηλαδή τον β' πυλώνα στο θέμα της απειλής των εθνικών εδαφών και της αμφισβήτησης των συνόρων.

Ό,τι καινοτόμο και διαφορετικό προτείνεται και κυρίως σε καίριους τομείς που ενδιαφέρουν ζωηρά τον Έλληνα πολίτη φαντάζει ωραίο, πλην όμως παραμένει παγιδευμένο σε πετυχημένους φραστικούς σχηματισμούς που μοναδικό σκοπό έχουν την πρόκληση εντυπώσεων. Απουσιάζουν οι δεσμεύσεις ουσίας, ο συνδυασμός κρίκος που ενώνει τη θεωρία με την πράξη.

Επιπροσθέτως, εκκρεμότητες σε θέματα που αφορούν την εθνική μας άμυνα και ασφάλεια δεν αντιμετωπίζονται, αλλά απλά μετατίθενται σε άλλα χρονικά διαστήματα ή σε άλλα όργανα.

Η συγκεκριμένη συνθήκη αποσκοπεί στην κάλυψη θεσμικών κενών που έχει προκαλέσει η Συνθήκη του Μάαστριχτ χωρίς να σημειώνει όμως θεαματικά αποτελέσματα. Πολλά θεσμικά θέματα όπως οι αρμοδιότητες των μελών της Κομισιόν ή οι ψήφοι κάθε χώρας-μέλους δεν έχουν αντιμετωπισθεί ακόμη.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ ίσως να μην ανταποκρίνεται σε μεγάλο βαθμό στις φιλοδοξίες της ευρωπαϊκής οικοδόμησης και σίγουρα υπάρχουν αρκετοί που δικαιολογημένα και μη θα σπεύσουν να την καταδικάσουν όπως είχε κάνει το ΠΑΣΟΚ στην περίοδο της σοσιαλμανίας του. Είναι ευχάριστο διότι το ΠΑΣΟΚ μετά από επικίνδυνες παλινωδίες στο θέμα ΕΟΚ και σήμερα Ευρωπαϊκή Ένωση, συμπλέει με τη Νέα Δημοκρατία και μάλιστα έχει γίνει και βασιλικότερο του βασιλέως. Θυμηθείτε το θρυλικό "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο" και όλα τα τριτοκοσμικά κελεύσματα της εποχής εκείνης που προς τιμή της σημερινής πρωθυπουργίας ευτυχώς ξεπεράστηκαν και ξεχάστηκαν σαν πολιτική βούληση.

Αλλά το πρόβλημα είναι ο ελληνικός λαός, ο οποίος δεν έχει μνήμη αυτής της προίτορίας και βλέπετε να συνεχίζει να τιμά με την ψήφο εμπιστοσύνης μία παράταξη, η οποία μετέρχεται κυκλοθυμικές πολιτικές θέσεις, οι οποίες στοιχίζουν στον ελληνικό λαό τις όσες συνέπειες ζει και επιβαρύνεται από τον αποκλεισμό της Ελλάδας από την εισαγωγή της στην ΟΝΕ, συνεπεία της αλόγιστης πολιτικής του 1980-1990.

Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, ως κόμμα που ήδη διαγράφει σταθερή πορεία ανόδου προς την εξουσία, στηρίζουμε τη Συνθήκη αυτή. Το αναθεωρητικό αυτό κείμενο αποτελεί ένα υπολογίσιμο βήμα προς την Ευρώπη του επόμενου αιώνα. Δεν μας γυρίζει στο σκοτεινό παρελθόν, ούτε αποτελεί τροχοπέδη ή παράγοντα στασιμότητας. Ας μη λησμονούμε πως η Ευρωπαϊκή Ένωση στηρίζει τη βιωσιμότητά της στην εύρυθμη εσωτερική λειτουργία των κρατών-μελών της. Όλα τα κράτη-μέλη που τη συναποτελούν είναι συνυπεύθυνα για την τύχη της Ενωμένης Ευρώπης.

Ίσως τα πράγματα να μην είναι τόσο ρόδινα όσο τα θέλουμε. Οι δυσκολίες και τα εμπόδια υπάρχουν, αλλά δεν μπορούν να αναστείλουν την προσπάθεια για την οικοδόμηση του ευρωπαϊκού μέλλοντος και η Νέα Δημοκρατία έχει ήδη αποδείξει ότι κινείται σταθερά και υπομονετικά προς την κατεύθυνση αυτή.

Στηρίζουμε τη Συνθήκη, πιστοί πάντα στις αρχές της εθνικής αλλά και ευρωπαϊκής μας πολιτικής. Στόχος της Νέας Δημοκρατίας είναι η σύνθεση μιας συγκροτημένης και ταυτόχρονα λειτουργικής κοινωνίας, η οποία θα σέβεται και θα αναδεικνύει τον άνθρωπο-πολίτη και τους δημοκρατικούς θεσμούς και θα είναι πάντα έτοιμη να ανταποκριθεί επαρκώς στις εθνικές και διεθνείς απαιτήσεις.

Τελειώνοντας, θα πρέπει να υπογραμμιστεί πως η σύμπλευσή μας με την Κυβέρνηση σ' αυτό το θέμα δεν πρέπει να παρερμηνευθεί. Η Νέα Δημοκρατία ως αντιπολίτευση προς το παρόν δεν θα πάψει να ελέγχει και να στηλιτεύει τους λανθασμένους και επιπόλαιους χειρισμούς και επιλογές της Κυβέρνησης επί του συγκεκριμένου ζητήματος. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ιωάννης Αράπης Βουλευτής Πειραιώς, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τούτο το λαό,

τούτο τον κυρίαρχο λαό, τον ελληνικό λαό αν τον ρωτήσουμε τι συζητείται για τα όσα διαδραματίζονται αυτήν τη στιγμή μέσα στο Κοινοβούλιο με τη Συνθήκη αυτή του Άμστερνταμ, δεν είναι σε θέση να μας απαντήσει. Δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί. Γιατί; Γιατί η Κυβέρνηση σε όλες τις Συνθήκες είτε του Σένγκεν είτε του Μάαστριχτ είτε της ΚΑΠ είτε και την τελευταία αυτή, δεν έκανε την κατάλληλη ενημέρωση, ώστε να ξέρει ο λαός πού πηγαίνει, ποιες προϋποθέσεις χρειάζονται και τι συνέπειες θα έχει από αυτήν την ψήφιση της Συνθήκης.

Κύριοι συνάδελφοι, βλέπουμε τους ονομαστικούς δείκτες της σύγκλισης για την ΟΝΕ να βελτιώνονται. Λένε οι κύριοι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ότι ως το τέλος του χρόνου θα είναι ο πληθωρισμός 2%. Όμως, βλέπουμε στους πραγματικούς δείκτες που αφορούν το βιοτικό επίπεδο του λαού το εντελώς αντίστροφο, δηλαδή, βλέπουμε να μειώνονται. Βλέπουμε τους αγρότες μας κάθε χρόνο να κατεβαίνουν στους εθνικούς δρόμους και να διεκδικούν τα δικαιώματά τους. Βλέπουμε τους μισθούς που υπάρχουν σήμερα εν συγκρίσει με την άλλη Ευρώπη να είναι οι τελευταίοι.

Βλέπουμε, επίσης, τι γίνεται στον τομέα της υγείας, το καλύτερο αγαθό για τον άνθρωπο. Βλέπουμε τα νοσοκομεία να γίνονται κέντρο διερχομένων και να πιέζουν τον ίδιο το λαό να πάει προς τον ιδιωτικό φορέα. Βλέπουμε τους γιατρούς να κατεβαίνουν στο πεζοδρόμιο -αυτοί οι επιστήμονες- να διεκδικούν ορισμένα δικαιώματα που πρέπει να αποκτήσουν.

Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, πόσο είναι η ανεργία σήμερα στην Ελλάδα; Η Κυβέρνηση λέει ότι είναι 10,1%. Ενδεικτικά θα σας πω ορισμένες περιοχές πόσο συνθλίβονται. Ο ευρύτερος Πειραιάς αυτήν τη στιγμή έχει 25% ανεργία. Μιλώ με επίσημα στοιχεία του Εργατικού Κέντρου Πειραιώς, που ο πρόεδρος του είναι μέλος της ΠΑΣΚΕ και το ανακοινώνει επίσημα.

Αν πάμε στην Θεσσαλονίκη, εκεί η ανεργία φθάνει στο 18%. Μπορεί να είναι Θεσσαλονικείς Βουλευτές εδώ και το ξέρουν και αυτοί.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Εδώ είμαστε. Υπάρχει μακεδονική παρουσία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Σας παρακαλώ, δεν σας διέκοψα.

Στο Βόλο η ανεργία ανέρχεται στο 20%. Πάμε στην Ξάνθη, στην παραμεθόριο περιοχή, που φτάνει η ανεργία στο 20% με 25%. Έτσι θέλουμε να διατηρήσουμε αυτές τις ακριτικές περιοχές να μη χαθούνε;

Ξέρετε τι γίνεται στη Βόρειο Εύβοια; Αργοπεθαίνει η Βόρειος Εύβοια. Έχουν μείνει μόνο τα πεύκα, κύριοι συνάδελφοι. Αυτά θα καλλιεργήσουν οι άνθρωποι που κάθονται εκεί; Αδειάζουμε όλα τα χωριά.

Φτάνω τώρα στους ναυτεργάτες. Σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν επτά χιλιάδες ναυτεργάτες και δεν είναι μόνο αυτό. Με νέες κινήσεις των εφοπλιστών στα τουριστικά ποσά, που απασχολούν δεκαπέντε χιλιάδες τώρα, θέλουν να διώξουν τους μισούς και να πάρουν ξένους.

Ξέρετε πολύ καλά γιατί η ναυτιλία έφτασε σ' αυτό το σημείο, να χτυπάει αυτήν την τάξη που έστησε τους εφοπλιστές. Γι' αυτό βλέπουμε να πλουτίζουν οι εφοπλιστές και παράλληλα να συρρικνώνονται οι τάξεις των εργαζομένων.

Ο κ. Σημίτης ήταν προχθές στον Πειραιά στο Επαγγελματικό Βιοτεχνικό Επιμελητήριο. Θα περίμενα από τον Πρωθυπουργό να πει δύο λέξεις. Ξέρετε τι είπε ο κύριος Πρωθυπουργός; Μίλησε μόνο για την ποιότητα των επιχειρήσεων. Δεν στάθηκε κοντά σ' αυτές τις επιχειρήσεις, που είναι η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας και από απόψεως κράτους, που φορολογεί και από οποιαδήποτε περίπτωση. Αυτήν τη στιγμή εκατόν τριάντα χιλιάδες επιχειρήσεις κλείνουν και δεν ξέρουμε πόσοι θα κλείσουν ακόμα.

Ο κ. Σημίτης δεν είπε για τα απαλλοτρία που έχουν πληρώσει ή πληρώνουν. Δεν είπε για την απαλλοτρία, να τους διευκολύνει. Αυτά δεν τα είπε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Αυτά, όμως, δεν είναι 'Αμστερνταμ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Σας παρακαλώ, μη με διακόπτετε.

'Ερχομαι τώρα σε κάτι άλλο, στη σημερινή ελληνική βιομηχανία. Είναι ανύπαρκτη. Με την καινούρια μέθοδο πάμε στην εξέλιξη της τεχνολογίας και θα σας πω και για την τεχνολογία. Θα σας πω όμως μερικά παραδείγματα για την ελληνική σημερινή βιομηχανία.

Η υψικάμνος του Αγγελόπουλου στον Ασπρόπυργο απασχολούσε δύομισι χιλιάδες εργαζόμενους. Πριν έξι χρόνια περίπου έρχονται οι Γερμανοί και λένε: "Θα διώξετε τους μισούς εργαζόμενους, δεν θα παράγετε ασάλι εσείς σαν βιομηχανία, θα παράγετε μόνο μπετόβερρες".

Αυτό γιατί το κάνει; Δεν πρέπει η Ελλάδα να έχει βιομηχανία;

Ας πάμε στα εργοστάσια σακχάρους σήμερα που γίνεται η σύγκρουση των αγροτών. Υπάρχουν πέντε εργοστάσια σακχάρους στην Ελλάδα και τα πέντε κινδυνεύουν.

Ξέρετε τι είπαν πέρσι στους αγρότες οι ιθύνοντες της αγροτικής οικονομίας; Λένε "κύριοι, θα καλλιεργήσετε τα μισά στρέμματα". Αυτομάτως ο μικρός κλήρος, ο μικρός αγρότης που έχει δέκα στρέμματα -και ξέρετε καλά ότι σήμερα το 70% του αγροτικού πληθυσμού είναι μικροαγρότες- πως θα ζήσει, τι θα καλλιεργήσει;

'Ακουσα όμως τον κύριο Υπουργό προηγουμένως να λέει, ότι θέλει να φέρει τον αγροτικό πληθυσμό στο 5%. Εγώ έλεγα ότι θέλω να τον φέρουν στο 8%.

Αλλά αυτό που με εντυπωσίασε πιο πολύ από αυτά που είπε ο κ. Παπανδρέου είναι κάτι άλλο. Το 18% του αγροτικού πληθυσμού, πού θα το πάτε;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δεν είπε αυτό το πράγμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Υπάρχει πολιτική έκρηξη σήμερα στην Ελλάδα. Προσέξτε το καλά. Το λέω γιατί το ζω. Ζω σε περιοχές που δεν ξέρετε σε τι δύσκολη θέση βρίσκεται ο κόσμος.

Αυτή είναι η πολιτική που θέλετε να ακολουθήσετε με αυτήν τη Συνθήκη;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Εμείς δεν πονάμε τον κόσμο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: 'Ετσι θα βγούμε αύριο στην Ευρώπη; Δεν το καταλαβαίνω αυτό.

Είπε η Νέα Δημοκρατία ότι το 1961 μπήκε η Ελλάδα στην ΕΟΚ, με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και το καυχόταν η Νέα Δημοκρατία. Από τότε όμως ήρθαν οι ίδιες οι κυβερνήσεις που πέρασαν στη διαδρομή αυτή να πουν "κύριοι, το 1961 μπήκαμε, αλλά θα κατατοπίσουμε τον Έλληνα αγρότη για το πού θα φθάσει".

Δεν ξέρει τίποτα ο αγρότης για το πού θα φθάσει. Και έφθασε σήμερα να κατεβαίνει με τα τρακτέρ στο πεζοδρόμιο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Αν δεν ήταν στην Ευρώπη...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Ξέρετε τι θα κάνουν σήμερα οι αγροτικές περιοχές, οι ορεινές περιοχές, οι νησιώτικες περιοχές; 'Εχουμε τέτοια υποδομή; 'Εχει προχωρήσει σε κάποια ανάπτυξη η Κυβέρνηση, ώστε να μπορεί να πει "εγώ θα σας δώσω δουλειά αύριο, θα σας καταργήσω από αγρότες;"

Ξέρετε τι ήταν οι νόμοι για τα αγροτικά ή τα φυτοφάρμακα ή για τους νέους αγρότες; 'Ηταν μια μπλόφα για να συρρικνώσουν τον αγροτικό πληθυσμό και να τον φτάσουν σε αυτήν την κατάντια.

Αυτή, κύριοι συνάδελφοι, είναι η σημερινή κατάσταση. Αλλά πείτε και στο λαό πού θα πάει αυτή η κατάσταση. 'Οχι να μοιρολατρώμε και να λέμε ότι μπαίνουμε το 2002 στην ΟΝΕ.

Θα έχουμε το ευρώ, δηλαδή, θα έχουμε τους κατώτερους μισθούς, τις κατώτερες συντάξεις, τη συμπίεση, την αύξηση της ανεργίας που έφθασε σε αδιέξοδο. Αυτή είναι η πολιτική που εφαρμόζετε στον ελληνικό λαό; Αυτός είναι ο κυρίαρχος λαός; Πού είναι ο κυρίαρχος λαός; Μόνο στις εκλογές τον εκμεταλλευόμαστε και λέμε, ότι ο κυρίαρχος λαός θα μας λύσει τα προβλήματα και όταν πάρουμε την εξουσία, από εκεί και πέρα τον γράφουμε; Τίποτε άλλο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Δημήτριος Κουτσόγιργας Βουλευτής Αχαΐας, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ αποτελεί άλλο ένα βήμα προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, όπως αυτή ξεκίνησε από τη Συνθήκη της Ρώμης το 1957.

Για να δούμε όμως πως φθάσαμε στην παρούσα Συνθήκη και να μπορέσουμε να εξετάσουμε την επιμέρους σημασία της μέσα στο πλαίσιο της εξέλιξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι χρήσιμο να γίνει μία σύντομη αναδρομή της πορείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει περάσει από διάφορες φάσεις και από σημαντικούς σταθμούς.

Η πρώτη φάση αφορά την περίοδο μεταξύ του 1958 και του 1975, όπου τέθηκαν οι βάσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση ως μία χαλαρή οικονομική και πολιτική -πρέπει να το τονίσουμε αυτό- ένωση της μεταπολεμικής προσπάθειας για ανασυγκρότηση και ανάπτυξη πάνω στα συντρίμια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η περίοδος αυτή χαρακτηρίζεται από ασάφεια και στασιμότητα, καθώς πολλά από τα κράτη-μέλη της τότε ΕΟΚ αντιμετώπιζαν ειδικά προβλήματα, όπως ήταν το τέλος της αποικιοκρατίας ή πολιτικά προβλήματα σε περιπτώσεις υποψήφιων χωρών, όπως ήταν η Ελλάδα, η Ισπανία ή η Πορτογαλία ή ακόμα βρισκόντουσαν και πάνω στο μεταίχμιο της ανάπτυξης, όπως γινόταν με κράτη σαν την Ιταλία.

Η δεύτερη ημερομηνία-σταθμός για την περαιτέρω εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η αρχή της περιόδου 1975-1985 που συνοδεύεται και από την πρώτη ουσιαστική διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την είσοδο του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας και της Ολλανδίας.

Τότε, αγαπητοί συνάδελφοι, προέκυψαν δύο καταλυτικά γεγονότα που επηρέασαν καθοριστικά την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το πρώτο ήταν η σχετική υποχώρηση της Αμερικής ως εγγυήτριας του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος, αφ'ενός λόγω του πολέμου στο Βιετνάμ και αφ'ετέρου λόγω της εγκατάλειψης του δολαρίου ως εγγυητή της παγκόσμιας νομισματικής σταθερότητας. Αυτή η εξέλιξη οξύνθηκε ακόμη περισσότερο και με την παγκόσμια οικονομική κρίση που προέκυψε από την άνοδο στην τιμή του πετρελαίου.

Η άλλη κρίσιμη εξέλιξη ήταν η ανάδειξη της Ιαπωνίας ως παγκόσμιας οικονομικής δύναμης ικανής να απειλήσει το μονοπώλιο στην οικονομική κυριαρχία του πλανήτη από την ευρωαντλαντική ζώνη.

Η ανάγκη να αντιμετωπίσει η ευρωπαϊκή οικονομική ζώνη τη νομισματική αστάθεια αφ'ενός, την οικονομική κρίση και τον ανταγωνισμό της Ιαπωνίας από την άλλη, οδήγησαν τις εξελίξεις από το 1975 και μετά. Το πρώτο μέλημα των κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν η αντιμετώπιση της ευρωσκληρώσεως, όπως είχε οριστεί η κρίση, η οποία υπήρχε στην Ευρώπη. Δηλαδή, την οικονομική κρίση και το φαινόμενο του στασιμοπληθωρισμού που οδηγούσε τις τιμές και την ανεργία παράλληλα τα ύψη. Αυτό πρέπει να πούμε ότι δεν ήταν καθόλου εύκολο εγχείρημα κάτω από τις συνθήκες του μεταπολεμικού ευρωπαϊκού μοντέλου, του μοντέλου του κράτους συνεταιρίου, του κράτους εργοδότη, του κράτους πρόνοιας.

'Ετσι αποφασίστηκε ότι το πολιτικό κόστος, που δεν μπορούσε να πάρει καμία εθνική κυβέρνηση της Ευρώπης για να επιβάλει την προσαρμογή στη νομισματική σταθερότητα, έπρεπε να περάσει σε ένα υπερεθνικό σχήμα, όπως και έγινε με τη δημιουργία του ευρωπαϊκού μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών, που ξεκίνησε τελικά τη λειτουργία του το 1979.

Ο ευρωπαϊκός μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών πρέπει να πούμε ότι ήταν πάρα πολύ επιτυχής, καθώς συνέβαλε αποφαστικά στην επιστροφή της Ευρώπης στη νομισματική σταθερότητα. 'Ετσι ο πρώτος στόχος της αντιμετώπισης της ευρωσκληρώσεως, η επιτυχία της νομισματικής σταθερότητας, επιτεύχθηκε.

Η νομισματική σταθερότητα όμως, δεν επιτεύχθηκε χωρίς

σημαντικό κόστος, κόστος το οποίο μεταφραζόταν στα μη μειούμενα υψηλά ποσοστά της ανεργίας. Το πρόβλημα της ανεργίας παρέμενε και παραμένει παρόν στην πραγματικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αρχές της δεκαετίας του '80 στράφηκαν στην αναζήτηση τρόπων τόνωσης του ρυθμού ανάπτυξης μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη μείωση της ανεργίας. Αυτό δεν μπορούσε να γίνει βέβαια με μακροοικονομικές παρεμβάσεις αύξησης της ζήτησης, λόγω του πάντοτε ελοχεύοντος πληθωρισμού, ο οποίος πάντοτε ναι μεν είχε ελεγχθεί στις αρχές της δεκαετίας του '80, αλλά πάλι μόλις είχαμε βγει από τη δεύτερη πετρελαϊκή κρίση του τέλους της δεκαετίας του '70 και συνεπώς, μία περιοριστική νομισματική πολιτική δεν μπορούσε να εγκαταλειφθεί. Έτσι φθάσαμε στην Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη και τη Λευκή Χάρτα του 1987.

Η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη στόχευε στην αύξηση της ανάπτυξης στον ευρωπαϊκό χώρο με πολιτικές προσφοράς αντί για ζήτησης. Δηλαδή, πολιτικές διευκόλυνσης των οικονομικών συναλλαγών, χωρίς την ανάγκη εφαρμογής πολιτικών παροχών και αυξημένων δημοσίων δαπανών για την τόνωση της αγοράς. Οι πολιτικές που αποφασίστηκαν αφορούσαν την απομάκρυνση σημαντικών εμποδίων στη διακίνηση αγαθών, υπηρεσιών, ανθρώπων, κεφαλαίων εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Όπως επίσης είναι και η απόδοση μεγαλύτερης εξουσίας στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να έχουν τη δυνατότητα να υλοποιήσουν αυτήν την πολιτική, καθώς και η εντατικοποίηση των προσπαθειών για σύγκλιση με στόχο τη μελλοντική νομισματική ενοποίηση. Μιλώ φυσικά για τα διαρθρωτικά ταμεία, τα ταμεία συνοχής, παρεμβάσεις οι οποίες ξεκίνησαν μετά την ενιαία ευρωπαϊκή πράξη.

Τότε, κύριοι συνάδελφοι, έγινε αναφορά στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τη νομισματική ενοποίηση, για πρώτη φορά. Αυτό που προήχε, όμως, ήταν η μεταρρύθμιση στην εσωτερική αγορά με στόχο την αύξηση των αναπτυξιακών ρυθμών. Η ανεργία παρέμενε πάντοτε το πρώτο πρόβλημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρέπει να πούμε ακόμα ότι το 1987 κανείς δεν περίμενε, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έφθανε στη Συνθήκη του Μάαστριχτ το 1992 με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για τη νομισματική ενοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο απροσδόκητος παράγοντας που εισήλθε στην εξελικτική πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με απρόβλεπτη δύναμη και επιρροή δεν ήταν άλλος από την κατάρρευση του σοβιετικού συστήματος και την απελευθέρωση των κρατών της Ανατολικής Ευρώπης.

Η σταδιακή αποσύνθεση της σοβιετικής αυτοκρατορίας ήταν η αιτία για την αναζωπύρωση εθνικών ανησυχιών, ανταγωνισμών και διαμαχών θαμμένων για τουλάχιστον σαράντα χρόνια, κάτι που εμείς γνωρίζουμε αρκετά καλά στην περιοχή μας.

Έτσι ξαφνικά οι οικονομικές προτεραιότητες που ήταν η αντιμετώπιση της ανεργίας της Κοινότητας ήλθαν σε δεύτερη μοίρα μπροστά στα θέματα πολιτικής ασφάλειας και άμυνας που προέκυψαν.

Ένα και μόνο γεγονός το Σεπτέμβριο του 1989, η πτώση του τείχους του Βερολίνου, επηρέασε την Κοινότητα περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο γεγονός τα προηγούμενα δεκαπέντε χρόνια. Ο πολιτικός έλεγχος της ενωμένης Γερμανίας έγινε το κύριο σημείο ενδιαφέροντος της Κοινότητας. Οι παραδοσιακοί ανταγωνιστές της Γερμανίας, όπως η Βρετανία και η Γαλλία δεν άργησαν να καταλάβουν, ότι η συνέχεια της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης ήταν η καλύτερη εγγύηση για μια ειρηνική Ευρώπη.

Έτσι φθάσαμε στη Συνθήκη του Μάαστριχτ, το σημαντικότερο γεγονός στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Συνθήκη περιείχε, όπως είπαμε, για πρώτη φορά πολιτικές που με την ολοκλήρωσή τους θα επιβαλλόταν διαρκής διαμερισμός εξουσιών και ευθυνών σε υπερεθνικό επίπεδο, για ένα τόσο σημαντικό άξονα κυβερνητικής πολιτικής, όπως η νομισματική και δημοσιονομική πολιτική.

Η Συνθήκη έκανε αναφορά για πρώτη φορά και σε τομείς όπως η Κοινή Εξωτερική Πολιτική, η Πολιτική Άμυνας, όπως και δικαστικές

και εσωτερικές υποθέσεις, οι οποίες κατέληξαν στη Συνθήκη του Σένγκεν και άλλες πολιτικές.

Έτσι, αγαπητοί συνάδελφοι, φθάσαμε στη Συνθήκη του Άμστερνταμ, που υπεγράφη τον Οκτώβριο του 1997.

Μετά από αυτήν την ανασκόπηση που κάναμε, τη σύντομη, το πρώτο συμπέρασμα που βγαίνει από μία εξέταση της νέας Συνθήκης, είναι ότι δεν πρόκειται για Συνθήκη-τομή στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Συνθήκη ανάλογη άλλων πρωτοβουλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο παρελθόν ή για την απαρχή μια νέας περιόδου για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι προκλήσεις οι οποίες είναι παρούσες για την Ευρωπαϊκή Ένωση στην εποχή μας είναι προκλήσεις, που πράγματι αφορούν την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Άμυνας, τον εκδημοκρατισμό της Κοινότητας, τον προϋπολογισμό της Κοινότητας, τις διαρθρωτικές πολιτικές, τη συνέχιση της σύγκλισης, όπως και τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το λυπηρό γεγονός είναι ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ δεν ανταποκρίθηκε στις πολιτικές εξελίξεις της μεταψυχροπολεμικής Ευρώπης με την ίδια ευθύνη που ανταποκρίθηκε, έστω με τις αδυναμίες της, η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Παρότι η ευρωπαϊκή ήπειρος διέρχεται κρίσιμες στιγμές στη βαλκανική της απόληξη, οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτή τη φορά δεν ανταποκρίθηκαν στην πρόκληση των καιρών, συμβάλλοντας αποφασιστικά στην ειρήνευση και σταθερότητα της Ευρώπης μέσα από μια ουσιαστική Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Άμυνας.

Η Συνθήκη προωθεί ουσιαστικά με πολύ μικρά και άτολμα βήματα τις πολιτικές που έχουν τεθεί από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ είτε αφορά στην ενίσχυση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είτε αφορά στον εκδημοκρατισμό της λήψης των αποφάσεων, οι μεταρρυθμίσεις είναι κατώτερες των περιστάσεων. Αυτό περιγράφεται και μέσα από πολλά ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Τα θετικά για μια χώρα σαν την Ελλάδα, είναι βέβαια ότι σκέψεις που υπήρχαν για παρεμβάσεις σε πολιτικές, όπως είναι η ισορροπία στη λήψη των αποφάσεων, όπως είναι οι διαρθρωτικές πολιτικές, όπως είναι η ευελιξία είτε υπέρ είτε κατά, δεν πέρασαν σ' αυτήν τη φάση. Συνεπώς υπάρχουν για τη χώρα μας θετικές πτυχές.

Κάθε τέτοια Συνθήκη όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεί αφορμή για να αναλογιζόμαστε ποια Ευρώπη θέλουμε και προς ποια Ευρώπη κατευθυνόμαστε. Αν πράγματι το ζητούμενο είναι μια Ευρώπη ενωμένη και υπεύθυνη με διεθνή ρόλο και υπόσταση, με εξασφάλιση της δημοκρατικής λειτουργίας κοντά στον πολίτη και αυτονομία σε εθνικό επίπεδο για πολλές λειτουργίες, όπως θα ήταν μια συνομοσπονδία κυρίαρχων εθνικών κρατών, τότε πρέπει να πούμε ότι έχουμε πάρει λάθος δρόμο.

Αυτό που συνήθως ισχύει σε περιπτώσεις που έχουμε μια συνομοσπονδία, είναι ακριβώς το αντίθετο που έχει γίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή, σε μια συνομοσπονδία από εκεί που ξεκινάει είναι ότι υπάρχει πρώτα η κοινή άμυνα και ασφάλεια, υπάρχει το κοινό νόμισμα, υπάρχουν κοινές κορυφαίες πολιτικές λειτουργίες, όπως είναι ένα σύνταγμα, διακρίσεις εξουσιών, αλλά από εκεί και πέρα υπάρχει η μεγαλύτερη δυνατή αυτονομία στα κράτη-μέλη στην εξάσκηση της περαιτέρω πολιτικής. Αυτό συμβαίνει παραδείγματος χάριν στις ΗΠΑ. Αυτό όμως που έχουμε σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα πλαίσιο, που δεν διασφαλίζει την εδαφική ακεραιότητα και εξωτερική πολιτική της Ένωσης, θέτοντάς την σε διαρκή κίνδυνο αποσταθεροποίησης. Έχουμε μία νομισματική ενοποίηση που είναι επιλεκτική και εισέρχεται και σε ζητήματα κυριαρχίας στη δημοσιονομική πολιτική, παραδείγματος χάριν το Σύμφωνο της Σταθερότητας, το οποίο πράγματι αν το σκεφθεί κανείς, είναι μια πρόκληση, εφόσον σε κράτη ομοσπονδιακά, όπως είναι οι ΗΠΑ, οι πολιτείες είναι απολύτως ελεύθερες να ασκούν όποια δημοσιονομική πολιτική, επιθυμούν κάτω από την ομπρέλα του κοινού νομίσματος. Και στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε περιορισμό στην δημοσιονομική πολιτική χωρίς να υπάρχει εγγύηση για την πρώτη βασική

αξία μιας Ένωσης που είναι η εξωτερική άμυνα και ασφάλεια. Και την ίδια στιγμή υπάρχει ένας ελάχιστος δημοκρατικός γραφειοκρατικός μηχανισμός που νομοθετεί σε υπερεθνικό επίπεδο για ζητήματα που κυμαίνονται από τον τύπο των ζωνών ασφαλείας που φοράμε, από το τι κρέας πρέπει να τρώμε -θυμάστε όλη την αντιπαράθεση αν θα μπορούμε να τρώμε συκωτάκια και άλλα παραδοσιακά ελληνικά φαγητά ή όχι- μέχρι τον τύπο των διχτύων για τους ψαράδες, τι πρέπει να λένε οι ετικέτες στα προϊόντα και άλλα πολλά.

Συνεπώς ο τρόπος που προχωράει η Ευρωπαϊκή Ένωση στη λήψη των αποφάσεων δεν είναι κοντά στους πολίτες.

(Στο σημείο αυτό κυττάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Ελλάδα, βέβαια, δεν είναι αυτή που μπορεί να επιβάλει μόνη τις θέσεις της ή και οποιοδήποτε άλλο κράτος στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ούτε μπορούμε φυσικά να μείνουμε ποτέ στο περιθώριο των εξελίξεων.

Ψηφίζουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, παλεύοντας βέβαια πάντοτε για μία Ευρώπη, η οποία θα διασφαλίζει αυτές τις βασικές αξίες, στις οποίες αναφέρθηκα περισσότερο, αναγνωρίζοντας πάντα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει τομή στη θεωρία των διεθνών σχέσεων, σαν τον πρώτο εθελοντικό υπερεθνικό σχηματισμό κρατών, που κατ'εφευκτόν εξαφανίζει τον πόλεμο και τους εθνικούς ανταγωνισμούς στο εσωτερικό του για μια τόσο μακρά χρονική περίοδο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ηλίας Καλλιώρας Βουλευτής Φθιώτιδας, έχει το λόγο.

Έχει την παρθενική του ομιλία ο κύριος συνάδελφος ...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Θα τον παρακολουθήσουμε με ενδιαφέρον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): ... και το έθιμο επιβάλλει να έχει και άνεση χρόνου, φυσικά σχετική. Βέβαια, δεν είναι και τόσο καλή η ώρα, αλλά το επώνυμο τη βελτιώνει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Ένας και λέων.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω οπωσδήποτε μείρισμα από την ανοχή σας.

Είναι ευχάριστο για μένα, σαν ένα νέο Βουλευτή, να ξεκινώ τη βουλευτική μου πολιτεία με την τοποθέτησή μου σε ένα τόσο σημαντικό νομοθέτημα. Βέβαια, πρέπει να πω εξαρχής ότι δεν χαίρομαι ιδιαίτερα που θα επικυρώσω με την ψήφο μου τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, διότι δεν πήγε μακριά, όσο θα ήθελα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Μην την επικυρώνετε.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Ανήκω στους ευρωπαϊστές, πιστεύω στο όραμα της Ευρώπης και ως εκ τούτου αυτή η Συνθήκη δεν με πήγε εκεί που θα ήθελα ως πολίτη και ως Βουλευτή της Ελλάδος.

Από την άλλη μεριά, όμως, χαίρομαι που ανήκω στην παράταξη, η οποία εάν ήταν στην αντιπολίτευση το 1974 και κάποιος άλλος ήταν στην κυβέρνηση, δεν θα είχαμε καν σήμερα την ευκαιρία να συζητήσουμε αυτό το θέμα. Χαίρομαι δηλαδή διπλά, διότι υπάρχει και κάτι άλλο από το παρελθόν.

Εάν η παράταξη, με τα διαφορετικά ονόματα, στην οποία ανήκω, δεν άνοιγε τις φτερούγες της -να μου επιτραπεί η έκφραση- προς τη Δύση, στην οποία ανήκουμε, σήμερα βεβαιώνω το Σώμα ότι πολλοί από εμάς θα κοιτούσαν τους τρόπους εκείνους να περάσουν τα σύνορα, να δουλέψουν στην Αλβανία.

Η τοποθέτησή μου έχει τρεις ενότητες. Η πρώτη είναι μικρή ιστορική αναδρομή, η δεύτερη έχει να κάνει με την ίδια την Ευρώπη και η τρίτη με την Ελλάδα σε σχέση, βέβαια, με την Ευρώπη. Επιτρέψτε μου λίγη ιστορία:

Όταν τελείωσε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος τον Αύγουστο του 1945, η Ευρώπη είχε πάνω από εξήντα πέντε εκατομμύρια νεκρούς και

τραυματίες. Η Ευρώπη και ιδιαίτερα το Παρίσι, από το 1813 έως το 1945 -στις 20 Ιουνίου συγκεκριμένα- είχε βρεθεί κάτω από την μπότα των Γερμανών πέντε φορές. Το 1957 ξεκινάει, ως γνωστόν, με τη Συνθήκη της Ρώμης -25η Μαρτίου 1957- η πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση, την οποία συζητάμε σήμερα, ένα βέβαια βήμα της. Το 1968 έγινε η τελωνειακή ένωση. Το 1986 η ενιαία ευρωπαϊκή πράξη μας έκανε να μιλήσουμε για το θέμα της Ευρώπης του 1992. Άραγε, η Ευρώπη μετατράπηκε στη μεγαλύτερη αγορά του κόσμου εκείνη την εποχή με τριακόσια εβδομήντα έξι εκατομμύρια καταναλωτές.

Το 1991 στις 11 Δεκεμβρίου, δύο παρά πέντε το πρωί οι αρχηγοί των κρατών συμφώνησαν και σύναψαν τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, ο τρίτος μεγαλύτερος σταθμός στην ιστορία της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Έκτοτε γνωρίζετε τα βήματα, τα οποία οδήγησαν και δραστηριοποίησαν τους λαούς της Ευρώπης πάνω στη γραμμή την οποία επέβαλε πλέον ο διεθνής αυτός νόμος, η διεθνής αυτή Συνθήκη με τη γνωστή Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Εγώ θεωρώ ευτύχημα το ότι την 1η Γενάρη του 2002 οι Έλληνες πολίτες θα βρεθούν στη θέση να συναλλάσσονται με το νέο νόμισμα. Εγώ σχεδόν έχω προδικάσει, επειδή είμαι περισσότερο ειδικός στα θέματα αυτά, ότι όντως θα έχουμε αυτό το καινούριο νόμισμα.

Αυτό το οποίο, όμως, θέλω να τονίσω αυτή τη στιγμή περισσότερο είναι το εξής στοιχείο: Βλέπουμε μετά το 1945 μια ραγδαία ταχύτητα από πράγματα και θεσμούς να οδηγούν την Ευρώπη σε ένα νέο σύνολο πραγμάτων, σε ένα νέο μόρφωμα. Δηλαδή οι πέντε πόλεμοι του παρελθόντος που προανέφερα και κυρίως της Γαλλίας με την Γερμανία -κάτι αντίστοιχο δηλαδή που έχουμε με τους γείτονους μας- μπήκαν στο περιθώριο. Εγώ γι' αυτό είμαι Ευρωπαίος. Ούτε για κοινωνικούς λόγους ούτε για οικονομικούς ούτε για πολιτιστικούς. Για κανέναν άλλο λόγο. Πιστεύω ότι είναι αδύνατον το Ιλλινόι να έχει πόλεμο με το Ιντιάνα, αν πάω στην αντίστοιχη περίπτωση της Αμερικής κ.ο.κ. Γι' αυτό το λόγο πιστεύω ότι η Ευρώπη πρέπει να οδηγηθεί προς την ολοκλήρωση και φυσικά γιατί όχι, να μη φοβόμαστε τη λέξη, στην ομοσπονδιοποίηση.

Μιας και προανέφερα τον πολιτισμό, εγώ πιστεύω ειλικρινά ότι μέσα στην Ευρώπη ο ελληνικός πολιτισμός θα τονιστεί περισσότερο. Μην ξεχνάμε ότι η Ευρώπη είναι καθαρά ελληνοκεντρικό κομμάτι, εάν όχι όλη η υφήλιος.

Με μία πρόταση, για να κλείσω την πρώτη μου ενότητα, σας λέω ότι η Ευρώπη είναι όραμα, η Ευρώπη είναι ανάγκη, η Ευρώπη είναι το μέλλον και αν θέλετε ακόμη, είναι η πιο σίγουρη απάντηση που μπορούμε να δώσουμε στην παγκοσμιοποίηση. Το μεγαλύτερο όπλο, δηλαδή, που μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτός ο γεωγραφικός χώρος που λέγεται Ευρώπη, είναι η ίδια της η σύναξη σε μία κοινότητα.

Η δεύτερη ενότητα αφορά την Ευρώπη, όπως σας είπα. Δυστυχώς, όπως είπα και με τις πρώτες προτάσεις μου, η Συνθήκη του Άμστερνταμ δεν μας πήγε μακριά. Ήταν ένα νωχελικό, υποτονικό, ημιτελές, ενδιάμεσο κομμάτι, ενδιάμεση συμφωνία και αυτό το επαναλαμβάνω για δεύτερη φορά. Βέβαια, φαντάζομαι ότι ίσως αυτό συνέβη από το γεγονός ότι όλα γίνονταν υπό τη σκιά του ευρώ. Δηλαδή, η ΟΝΕ συνέθλιψε κατά ένα τρόπο αυτήν τη μεγάλη πορεία προς το κοινό νόμισμα και φυσικά όχι μόνο.

Σε ό,τι έχει σχέση τώρα με την Ευρώπη θα ήθελα να πω τρία πράγματα.

Πρώτον, το ότι υπάρχει το νέο νόμισμα το ευρώ, είναι η μεγαλύτερη βόμβα μεγάλων που μπορούσε ποτέ να πέσει στα θεμέλια του ευρωπαϊκού και διεθνούς οικοδομήματος. Αυτό και μόνο αρκεί να ανατρέψει όλες τις διεθνείς ισορροπίες. Ακόμα και στη δημιουργία του ευρωπαϊκού στρατού πολύ πιο γρήγορα απ' όσο μπορεί να φανταστεί κανείς. Και σας κάνω την πρόβλεψη, παρακαλώ επιτρέψτε μου ότι θα έχουμε βρει τα βήματά μας προς τον κοινό στρατό, προς την κοινή αμυντική πολιτική -σε επίπεδο αποφάσεων- περίπου το 2003.

Δεύτερον, η Ευρώπη αυτήν τη στιγμή όντως είναι ένας οικονομικός γίγαντας, αλλά είναι πολιτικός νάνος. Είναι μία

έκφραση που λέγεται τόσες πολλές φορές και ίσως κουράζει. Όμως, αυτό καθ' εαυτό, η ουσία αυτής της φράσης, εμένα με φέρνει σε δύσκολη θέση ως Ευρωπαίο πολίτη.

Διότι η Ευρώπη μέσα από αυτήν της την αδυναμία, η οποία είναι αθέμιτη, δεν μπορεί να εκφραστεί μέσα στο διεθνές γίγνεσθαι. Ας δούμε το Κόσσοβο, ας δούμε γύρω μας το τί γίνεται, διότι ας μην ξεχνάμε ότι υπάρχουν πάνω από εκατόν τριάντα πολεμικές συγκρούσεις στο πλανήτη μας. Ενωθεί βέβαια και εμφυλιακές συγκρούσεις. Η Ευρώπη, όμως, είναι πάντα στη δεύτερη μοίρα.

Ένα τρίτο που αφορά την Ευρώπη έχει σχέση με την λέξη ομοσπονδιοποίηση. Θα πρέπει σιγά σιγά οι Ευρωπαίοι πολίτες να μη φοβούνται αυτήν την έννοια ή τον όρο. Δεν είναι της ώρας, δεν υπάρχει ο χρόνος να εξηγήσω γιατί πιστεύω αυτό που πιστεύω. Το αντιπαρέρχομαι.

Όσον αφορά την Ελλάδα, θα τα πω όλα επιγραμματικά λόγω έλλειψης χρόνου. Πρέπει οπωσδήποτε, σύντομα να υπάρξει καταστατικός χάρτης της Ευρώπης μέσα από τον οποίο και η Ελλάδα να συμμετέχει και να αμύνεται σε στοιχεία που είναι αρνητικά για χώρες μικρές όπως είναι η δική μας.

Όσον αφορά το θέμα της Κύπρου. Να προσέξει ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση έτσι ώστε το θέμα της Κύπρου να μην μείνει στο περιθώριο. Ακούγονται πολλά, λέγονται πολλά. Δυστυχώς οι S 300 και τα άλλα συναφή στοιχεία, με τα οποία χαρακτηρίζεται αυτή η περίπτωση, δεν είναι ό,τι το καλύτερο μπορούμε να αναμένουμε. Τα σχετικά στοιχεία που βγαίνουν σε εφημερίδες διεθνώς δεν δίνουν μεγάλη ενίσχυση στο θέμα της Κύπρου.

Όσον αφορά την Κοινή Αγροτική Πολιτική πάλι η Κυβέρνηση πρέπει να δώσει την καλύτερη δυνατή μάχη, ούτως ώστε να μην γίνει επανεθνικοποίηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής με προφανή τα δυσμενή αποτελέσματα, κυρίως για τους αγρότες μας.

Να πω δυο πράγματα ακόμη και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Παρακαλώ την Κυβέρνηση το συντομότερο δυνατό να συνεχίσει την εκστρατεία που κάνει αλλά και να την ενδυναμώσει, έτσι ώστε ο ελληνικός λαός να καταλάβει περί τίνος πρόκειται όταν μιλάμε για Ευρώπη και ONE, για παράδειγμα. Ζουν σε άλλη χώρα και δεν το ξέρουν. Δεν γνωρίζουν τι είναι ONE ένα τεράστιο ποσοστό ή αριθμός ανθρώπων. Οι έμποροι, οι βιοτέχνες, λόγω χάριν δεν γνωρίζουν τα στοιχεία και τις συνθήκες τις οποίες έχουν να αντιμετωπίσουν σε δύο χρόνια. Φανταστείτε, λοιπόν, τι θα γίνει από πλευράς ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας όταν τα ίδια τα μέλη της δεν μπορούν να καταλάβουν τις νέες διεθνείς συνθήκες και καινοτομίες που έχουν έρθει εμπρός μας!

Τέλος, θα ήθελα να σας πω ότι λυπάμαι πάρα πολύ που, ενώ γίνονται όλες αυτές οι συζητήσεις, δεν άκουσα κανέναν να μιλάει για τους νέους της Ευρώπης. Ακούω να μιλάνε για ανεργίες, ακούω εμένα να μιλάω εδώ και δέκα λεπτά για τα ίδια θέματα και κανείς δυστυχώς δεν πέρασε το μήνυμα ότι η Ευρώπη είναι κυρίως οι νέοι, πόσο μάλλον για την Ελλάδα με τα γνωστά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Θα ήθελα να παρακαλέσω την Κυβέρνηση να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στα παιδιά των Ευρωπαίων και βεβαίως στα δικά μας παιδιά. Είναι ό,τι το πολυτιμότερο, ό,τι το καλύτερο, ό,τι το αναγκαίοτερο για αυτήν τη μεγάλη κοινότητα μέσα στην οποία θα ζήσουμε όλοι μαζί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Μηνάς Σταυρακάκης Βουλευτής Ηρακλείου, έχει το λόγο.

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Ο προλαλήσας συνάδελφος μου δίνει την ευκαιρία να διατυπώσω την εκτίμηση ότι πολύ σημαντική πρόνοια για τους νέους ακριβώς συνιστά ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της χώρας, δεδομένου ότι διαμορφώνει ένα σταθερό και ασφαλές περιβάλλον για τους νέους. Διαμορφώνει και οδηγεί σε μία μεγάλη κρίσιμη μάζα, την οποία στερείται σήμερα η μικρή μας χώρα. Αυτό πρέπει να το συνδυάσουμε και με την υπό

εξέλιξη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που αδικώς επέσυρε όλη αυτήν τη σκληρή κριτική, διότι είναι πράγματι μία τομή και σοβαρώς εκσυγχρονισμός στο χώρο της παιδείας, που δεν την αντιμετωπίζει σαν καταναλωτικό αγαθό, αλλά την αντιμετωπίζει πια σαν μια κορυφαία παράμετρο της ανταγωνιστικότητας της χώρας, άρα και της θέσης της μελλοντικά στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως η πλέον αμφιλεγόμενη αναθεωρητική διαδικασία στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπήρξε η αναθεώρηση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Συνθήκη Μάαστριχτ όπως καθιερώθηκε και έγινε γνωστή. Αυτή η αναθεώρηση προέκυψε ως γεγονός αλλά και ως περιεχόμενο από πολυσύνθετους παράγοντες, όπως άλλωστε συμβαίνει στην εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ίσως χρήσιμο να θυμόμαστε ότι η Συνθήκη Μάαστριχτ και η πορεία προς αυτήν χαρακτηρίζεται από εξωγενείς παράγοντες, που ωθούν την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μεταβολές. Σ' αυτήν την περίπτωση υπονοούμε τα συγκλονιστικά γεγονότα κατάρρευσης του υπαρκτού σοσιαλισμού ως λοκομοτιβία του παγκόσμιου περιβάλλοντος. Είναι σημαντικό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση στην, ας την ονομάσω, σπειροειδή εξέλιξη της ενσωματώνει με μια ιδιαίτερη ευαισθησία, ενίοτε και ταχύτητα εξωγενή γεγονότα του διεθνούς περιβάλλοντος, τα οποία λειτουργούν ως λοκομοτιβία, ως προωθητική δύναμη για θεσμικές αναβαθμίσεις και μεταβολές ή για νέες πολιτικές ή για νέες πρωτοβουλίες.

Η Συνθήκη Μάαστριχτ που συμπίπτει με την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού ήταν η πρώτη που προέβλεπε ρητά η ίδια την αναθεώρηση των διατάξεών της και παρέπεμπε στην αναγκαιότητα προς τούτο εξέταση έξι βασικών περιπτώσεων σε διακυβερνητικό επίπεδο.

Οι παράγοντες που επέβαλαν την αναθεώρηση ήταν:

Πρώτον, αυτές καθεαυτές οι δεσμεύσεις της Συνθήκης που αφορούσαν τη διάρθρωση της Ένωσης σε πυλώνες, τη διεύρυνση της διαδικασίας συναπόφασης που αφορούσε τις διατάξεις της Συνθήκης για την άμυνα, για την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και την Πολιτική Ασφάλεια και ακόμα προέβλεπε την εξέταση της δυνατότητας από τη διακυβερνητική διάσκεψη νέων τίτλων για την ανάπτυξη πολιτικών στην ενέργεια, στον τουρισμό κλπ.

Επόμενος παράγοντας ήταν οι πιέσεις των κοινωνιών της Ευρώπης και η παθογένεια αυτής καθεαυτής της Συνθήκης -παθογένεια που εντοπίστηκε στην κρίση νομιμοποίησης που συνόδεψε τη Συνθήκη- αλλά και ανεπάρκειες και δομικές αδυναμίες που επέτειναν αυτήν την κρίση νομιμοποίησης. Στη συνειδητή των πολιτών της Ευρώπης κύρια έκφραση βρήκαν οι αιτιάσεις αυτές από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που επεσώμανε με ψήφισμά τους τις βασικές αδυναμίες που συμπυκνούνται στην έλλειψη διαφάνειας του Συμβουλίου, στο μείζον θέμα της εφαρμογής συνεκτικής και αποτελεσματικής κοινής εξωτερικής πολιτικής, στο θεσμικό εκσυγχρονισμό για τη νέα διεύρυνση, ενώ ανεδεικνύετο στο εν λόγω ψήφισμα εντονότερο το πρόβλημα του δημοκρατικού ελλείμματος.

Η τρίτη αιτία-παράγοντας που επέβαλε την αναθεώρηση της Συνθήκης ήταν η προοπτική της νέας διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις χώρες της Ανατολικής και Κεντρικής Ευρώπης και βεβαίως της Κύπρου. Προοπτική διεύρυνσης που σχετίζεται με την απελευθέρωση τεράστιων κοινωνικών δυνάμεων και μετασχηματισμών που συντελέστηκαν.

Υπήρξαν πολυδαίδαλες διαδικασίες και πολυεπίπεδες διαπραγματεύσεις μέχρι την αναθεώρηση, ακριβέστερα την αναπροσαρμογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε πρώτη φάση αυτή η διαδικασία καλύπτεται από την ομάδα προβληματισμού και αργότερα στο ουσιαστικό διαπραγματευτικό στάδιο στα πλαίσια της διακυβερνητικής.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ επέσυρε από τη στιγμή της ύπαρξής της τον Ιούνιο του 1997 έντονη κριτική. Θεωρώ ότι αυτός ο σκεπτικισμός είναι δικαιολογημένος σε ένα ποσοστό. Η γενική αξιολόγηση συμβολής της Συνθήκης στην ενοποιητική διαδικασία προϋποθέτει τον εντοπισμό των ελλείψεων της.

Η Συνθήκη προέκυψε ως διορθωτική διαδικασία, στερείται επιστημολογίας που έδιδε η ενιαία πράξη και η Συνθήκη Μάαστριχτ, που ενώ προκάλεσε και αυτή βεβαίως εντονότερες αιτιάσεις, εξέπεμπε εντούτοις ως πολιτική, ως απόφαση, ευκρινές σήμα, κατέγραφε ένα εύγλωττο γεγονός ως προς τη σημασία.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ αναβάλλει σημαντικές αποφάσεις και η Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθεί να αιωρείται ανάμεσα στο θεμελιακό πλαίσιο της δημοκρατικής της δομής και στο έλλειμμα νομιμοποίησης και από την άλλη στο αίτημα της αποτελεσματικότητας.

Το πρώτο το απεκάλυψε και το κατέστησε έντονο η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Μάαστριχτ, ενώ το τελευταίο -δηλαδή τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας- το αναδεικνύει η σχεδιαζόμενη διεύρυνση. Σε κάθε περίπτωση έχουμε ως Εθνικό Κοινοβούλιο υποχρέωση να θεωρούμε ότι η ενίσχυση της νομιμοποίησης, της δημοκρατικότητας αποτελεί συστατικό στοιχείο της αποτελεσματικότητας των ευρωπαϊκών θεσμών.

Πολλές φορές υποεκτιμούμε την υλική πλευρά, την υλική έκφραση των δημοκρατικών θεσμών. Οι θεσμοί δεν είναι μόνο αφηρημένα αξιακά συστήματα. Οι δημοκρατικοί θεσμοί απελευθερώνουν δυνάμεις, παράγουν υλικό αποτέλεσμα, συμπυκνούνται σε δύναμη, σε παραγωγή, σε υλικά αγαθά, σε ευμάρεια, σε εξέλιξη.

Αυτό το κεντρικό σημείο αποκάλυψε την ενδοευρωπαϊκή αντίθεση μικρών και μεγάλων κρατών και καθόρισε βεβαίως τις αντίστοιχες συμμαχίες.

Είναι σημαντικό ότι τελικά η Συνθήκη καταγράφει θετικότερα αποτελέσματα στο πεδίο της νομιμοποίησης και του εκδημοκρατισμού, ενώ καταγράφει, με επίσημη μάλιστα δήλωση - και αναφέρομαι στη δήλωση του Βελγίου, της Γαλλίας και της Ιταλίας- ισχυρότερες ελλείψεις στο πεδίο της αποτελεσματικότητας των θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καινοτόμο σημείο αποτελούν οι ρυθμίσεις για τη στενότερη συνεργασία, ευελιξία, στοιχείο θετικής αξιολόγησης της ενοποιητικής δυναμικής που διαμορφώνει η Συνθήκη.

Είναι σημαντικότερο γεγονός η επιβεβαίωση της ΟΝΕ και του ενιαίου νομίσματος και η συγκρότησή της, καθώς και η συγκρότηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που διαδέχθηκε το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ινστιτούτο, πράγματα που οφείλω να υπενθυμίσω ότι είχαν ήδη αρχίσει να αμφισβητούνται σοβαρά τα χρόνια που είχαν προηγηθεί, ενώ η εισαγωγή στη Συνθήκη άρθρων για την καταπολέμηση της ανεργίας και την κοινωνική πολιτική, προβλέψεις που συστηματικά και επίμονα και σε κάθε επίπεδο ετίθεντο από την ελληνική πλευρά, αποτελούν μια άλλη σημαντική εξέλιξη.

Επίσης, η πρόβλεψη για την προστασία του περιβάλλοντος και της αειφόρου ανάπτυξης ως προτεραιότητας και που η πτυχή της διαπερνά όλες τις πολιτικές της, προστίθεται στα θετικά της Συνθήκης.

Ακόμα, πρέπει με ικανοποίηση να σημειωθεί, ότι κατοχυρώνεται μία καινοτομία αρχής, που συνίσταται στη συμπερίληψη προβλέψεων κοινωνικών ακριβέστερα κεφαλαίων της συνθήκης -είχα την ευκαιρία στον προϋπολογισμό να πω ότι οι σοσιαλιστικές δυνάμεις έχουν επικρατήσει στην Ευρώπη, αλλά δεν ηγεμονεύουν και δεν κυριαρχούν αναγκαιά- που έγινε δυνατή η συμπερίληψή τους την τελευταία στιγμή, γεγονός που οφείλεται και αποτυπώνει τις αλλαγές, που εν τω μεταξύ επισυνέβησαν σε πολιτικό επίπεδο, και αναφέρομαι στην άνοδο εκσυγχρονιστικών, σοσιαλιστικών έμπνευσης, αριστερής κατεύθυνσης δυνάμεων.

Ως ίσως σημαντικότερο έλλειμμα της συνθήκης εντοπίζεται στον τομέα της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Αμυντικής Πολιτικής. Η σημασία αυτής της έλλειψης διαφαίνεται ασφαλώς μετά την κατάρρευση της πολιτικής τάξης στην Ανατολική Ευρώπη και κυρίως με την αποσταθεροποίηση, αναταραχή και συγκρούσεις, που ακολούθησαν στη Βαλκανική.

Αυτά τα γεγονότα πρέπει να επιστημανθεί ότι για την Ελλάδα ενισχύουν τη σημασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως χώρου, ως υποσυστήματος σταθερότητας και ασφάλειας, ενώ παράλληλα η

επιθυμία του συνόλου σχεδόν των πρώην ανατολικοευρωπαϊκών και βαλκανικών χωρών να έχουν ως στόχο την ένταξή τους στην Ένωση, ενισχύσουν ακόμη περισσότερο τη σημασία της συμμετοχής της χώρας μας σ' αυτήν, η οποία εκ του ρόλου της αναβαθμίζεται και γίνεται διάυλος επικοινωνίας μαζί τους.

Αυτονόητα και ορθά ανταποκρίνεται η Ελλάδα και στην ευρύτερη επιθυμία, όπως κατ' επανάληψη έχει καταγραφεί, της ελληνικής κοινωνίας και την προσδοκία της για εξασφάλιση όρων ασφάλειας. Ανταποκρινόμενη, λοιπόν, η Ελλάδα σ' αυτήν την ανάγκη για προσδοκία, έθεσε κατά τη διάρκεια της αναθεωρητικής διαδικασίας τη συμπερίληψη στους στόχους της κοινής εξωτερικής πολιτικής, την προστασία των εξωτερικών συνόρων και της εδαφικής ακεραιότητας των κρατών-μελών που τη συγκροτούν και υποστήριξε την κοινοτικοποίηση της ΚΕΠΠΑ και την απαγκίστρωση από το ισχύον διακυβερνητικό πρότυπο. Όμως το κατ' εξοχήν διαπραγματευτικό αίτημά της, κατέληξε στην πρόβλεψη προστασίας των εξωτερικών συνόρων, χωρίς την αμοιβαία αμυντική συνδρομή που διεκδικούσε η χώρα.

Οι βασικότεροι στόχοι που η χώρα μας είχε θέσει στη Διακυβερνητική Διάσκεψη, η προστασία των εξωτερικών συνόρων και η ανάπτυξη των νησιών, ικανοποιήθηκαν σε υψηλό βαθμό. Αυτή η επιτυχία είναι συμβολική μόνο; Ασφαλώς όχι! Αντικειμενικά προσφέρουν θεσμική νομική βάση και την αφετηρία κερκισμένων -θα το έλεγα- για την περαιτέρω ανάπτυξη μιας αναγκαίας συνεκτικότερης πολιτικής κάλυψης αυτών, που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε κοινά συμφέροντα ασφαλείας των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι νέες διατάξεις για την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, οι διατάξεις για τη δημιουργία ενός χώρου ασφάλειας, ελευθερίας και δικαιοσύνης, η ενίσχυση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η σημαντική επιτυχία και συμβολή στη ματαίωση επαναστάσεων των ψήφων στο συμβούλιο, η αποτροπή μείωσης του αριθμού των μελών της επιτροπής σε χαμηλότερο αριθμό από αυτό των κρατών-μελών, που εάν υιοθετείτο θα ανέτρεπε θεσμικές και διακρατικές ισορροπίες, είναι θέματα που η Ελλάδα πρέπει να θεωρεί ως δικαιωμένη τη στρατηγική της και δικαιούται να έχει μέρος της επιτυχίας, να το διεκδικεί και να προβάλλει τη δική της επιτυχή συμβολή.

Οι ενδοευρωπαϊκοί ανταγωνισμοί δεν έχουν πια κοσμοϊστορική σημασία. Σήμερα οι ευρωπαϊκοί λαοί πρέπει να συννομοδοποιηθούν, αντιμετωπίζοντας ανταγωνισμό σε πλανητικό επίπεδο.

Η Ευρώπη ξεκίνησε ως κηδεμονευόμενη από τις ΗΠΑ, ως φόβος μπροστά στη Σοβιετική Ένωση, ως αιματηρή εμπειρία δύο πολέμων και ως οικονομικός συμβιβασμός Γαλλίας-Γερμανίας.

Τα πρώτα βήματα της ενοποίησης -υπήρχε τότε το όραμα και η ιδεολογία- ήταν πιο εύκολα. Όσο προχωράμε, τα πράγματα γίνονται πιο δύσκολα, αφού την ορμή της ιδεολογίας αντικατέστησε ο ρεαλισμός. Την κατανομή της ευημερίας θα διαδεχθεί η ανακατανομή των βαρών. Η γρήγορη εμβάθυνση της οικονομικής και πολιτικής ενότητας και προς τα έξω, με πράξη πολιτικού υπερτοπικού παγκόσμιου βεληνεκούς θα προσελκύσει σε συνομοδοποίηση χωρών, σε υποσυστήματα συγγενή.

Αυτή η εμβάθυνση μπορεί να είναι σε βάρος της ταχύτητας της διεύρυνσης αλλά όχι σε βάρος της ποιότητάς της. Το παρελθόν και οι συζητήσεις για Ευρώπη πολλών ταχυτήτων δεν είναι μια ξεπερασμένη πιθανότητα. Όπως και η δυνατότητα μιας μεμονωμένης χώρας να ηγεμονεύσει μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, επιτρέψτε μου να μη τη θεωρώ πιθανή. Άλλωστε, αν υπήρχε μια τέτοια προοπτική, θα ήταν μοιραία από την ίδια την ύπαρξή της.

Η ζεύξη ανάμεσα στο εθνικό και στο ευρωπαϊκό συμφέρον είναι μια δύσκολη διαδικασία. Αυτή η Συνθήκη μας ικανοποιεί ως έθνος και μας εξυπηρετεί, όπως επίσης ωθεί στην ευρωπαϊκή ενοποίηση, όχι στον επιθυμητό βαθμό, όχι ίσως κατά τρόπο ανάλογο με τις ιστορικές απαιτήσεις. Ενισχύει όμως την ευρωπαϊκή στρατηγική, ενισχύει την εθνική μας

κορυφαία αυτή επιλογή, ώστε πιστεύω με συντριπτική πλειοψηφία η Βουλή των Ελλήνων θα επικυρώσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Κρανιδιώτης, έχει το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι σύντομος.

Κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα πρώτα από όλα, να επισημάνω το υψηλό επίπεδο αυτής της συζήτησης, γεγονός που αποδεικνύει τη σοβαρότητα του θέματος, που συζητούμε, αλλά και πόσο αφορά άμεσα όλους μας, αφορά άμεσα όλους τους Έλληνες πολίτες.

Η Ελλάδα κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια, έτσι ώστε να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις και τις προκλήσεις αυτής της αναθεώρησης. Σε επίπεδο Κυβέρνησης υπήρχε έντονη προετοιμασία με διϋπουργικές επιτροπές, με εμπειρογνώμονες, με ειδικούς, ώστε να προετοιμαστεί σωστά η διαπραγματευτική θέση της χώρας μας. Αλλά επίσης και σε επίπεδο Βουλής γνωρίζετε ότι υπήρξαν αρκετές συζητήσεις για την προετοιμασία της Ελλάδας. Στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και αλλού. Αλλά επίσης και οι Έλληνες Ευρωβουλευτές στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και στις διάφορες επιτροπές, κατέβαλαν μεγάλη προσπάθεια για να συμβάλουν με τον τρόπο τους στη μεγάλη αυτή πρόκληση.

Διοργανώθηκαν σεμινάρια, συνέδρια, συζητήσεις, εκδόσεις. Μάλιστα, ήδη στην Ελλάδα κυκλοφορούν περισσότερα από τρία ή τέσσερα βιβλία αυτήν τη στιγμή για τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ.

Οι συζητήσεις, λοιπόν, που κάνουμε στην Αίθουσα αυτή τις τελευταίες ημέρες και που θα συνεχιστούν και την άλλη εβδομάδα, αποτελούν το επιστέγασμα μιας προσπάθειας, μιας εκστρατείας που ξεκίνησε εδώ και μεγάλο χρονικό διάστημα.

Το λέω αυτό, επειδή ακούστηκαν κάποια παράπονα ότι δεν υπήρξε αρκετή προετοιμασία ή δεν υπήρξε από πλευράς Κυβέρνησης η απαραίτητη ενημέρωση για τη συζήτηση γύρω από τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ. Νομίζω ότι τα παράπονα αυτά είναι λίγο υπερβολικά.

Βεβαίως, το θέμα είναι τεράστιο και ο διάλογος ο οποίος έχει ξεκινήσει θα πρέπει να συνεχιστεί.

Η εκστρατεία ενημέρωσης που έχει αναλάβει η ελληνική Κυβέρνηση πρόκειται να συνεχισθεί, διότι και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μία διαδικασία η οποία δεν τελειώνει. Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση δεν ολοκληρώνεται, συνεχίζει την πορεία της συνεχώς. Η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ είναι ένας σημαντικός σταθμός στην πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης σ' αυτήν τη συνεχή προσπάθεια -έναν σταθμό ο οποίος όπως αναλύθηκε εδώ -βελτιώνει σε πολλά σημεία την προηγούμενη Συνθήκη του Μάαστριχτ και όπως είχα και την ευκαιρία χθες να εξηγήσω στο Σώμα, η Ελλάδα έχει κάθε λόγο να αισθάνεται ικανοποιημένη από την εξέλιξη της διαπραγματεύσεως για τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ. Ο κόσμος εξελίσσεται, το διεθνές σύστημα αλλάζει. Βρισκόμαστε ήδη σε μία νέα μεταψυχροπολεμική, όπως θέλουμε να λέμε εποχή και οι ανάγκες και οι απαιτήσεις της Ευρώπης είναι πολύ διαφορετικές. Βρίσκεται σήμερα σε ένα ευρύτατο ανταγωνιστικό περιβάλλον, άρα η διαδικασία ολοκλήρωσής της για να μπορέσει να επιβιώσει και να αντιμετωπίσει το σκληρό ανταγωνισμό, θα πρέπει να εντατικοποιηθεί. Αυτό βεβαίως ισχύει και για την Ελλάδα, για τη χώρα μας, η οποία για να μπορέσει να επιβιώσει, θα πρέπει να εντείνει τους ρυθμούς της, να εντείνει την προσπάθειά της, ώστε να μπορέσει με τη σειρά της να μπει μέσα στην Ευρώπη, μέσα στο στενό κύκλο, εκεί όπου θα παίρνονται οι αποφάσεις, ώστε να έχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει και αυτή τις προκλήσεις της εποχής.

Ήδη το 'Αμστερνταμ είναι παρελθόν για την Ευρώπη. Στην ημερήσια διάταξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σήμερα συζητούμε άλλα ζητήματα πολύ σημαντικά που αφορούν πλέον τον ίδιο τον Ευρωπαϊκό πολίτη που αφορούν ζητήματα όπως είναι το θέμα της

υγείας, το θέμα της παιδείας, το θέμα της ποιότητας ζωής του γενικότερα. Και βεβαίως κυρίαρχο σ' αυτήν την ατζέντα, σ' αυτή την ημερήσια διάταξη, είναι το πρόβλημα της απασχόλησης που είναι το υπ' αριθμόν ένα ζήτημα στην Ευρώπη.

Το 'Αμστερνταμ δεν λύνει βεβαίως αυτά τα προβλήματα -αφήνει πάρα πολλά κενά- αλλά είναι επιβοηθητικό το γεγονός ότι υπάρχει τίτλος μέσα στη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ για την απασχόληση, ότι το κοινωνικό πρωτόκολλο έχει ενσωματωθεί μέσα στο 'Αμστερνταμ.

Συζητούμε στα πλαίσια της "Ατζέντας 2000" αυτήν τη στιγμή τη χρηματοδότηση και το περαιτέρω μέγεθος του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη φύση και το περιεχόμενο των διαρθρωτικών πολιτικών, την κοινή αγροτική πολιτική. Οι συγκρούσεις και τα προβλήματα είναι μεγάλα, διότι και τα συμφέροντα ανάμεσα στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι διαφορετικά και αλληλοσυγκρουόμενα.

Η Ελλάδα έχει καταστρώσει μια στρατηγική, έχει δραστηριοποιηθεί και έχει βρει συμμάχους σ' αυτήν την πορεία, διότι πιστεύει ότι ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να διαθέτει τους απαιτούμενους πόρους για να χρηματοδοτήσει τις πολιτικές, την διαρθρωτική πολιτική, την κοινή αγροτική πολιτική, αλλά επίσης και τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα δώσει μάχη για να διατηρήσει το ύψος των χρηματοδοτήσεων και αν είναι δυνατόν να αυξήσει τις χρηματοδοτήσεις από τα διαρθρωτικά ταμεία προς τη χώρα μας και να διατηρήσει τη φυσιογνωμία της κοινής αγροτικής πολιτικής.

Το δεύτερο μεγάλο θέμα το οποίο συζητείται βεβαίως είναι η διεύρυνση. Η διεύρυνση είναι μία πολύ μεγάλη πολιτική προσπάθεια που έχει αναληφθεί και η οποία θα δώσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση το φυσιογνωμικό της μέγεθος.

Έχει μεγάλη σημασία, διότι σ' αυτήν τη φάση βρισκόμαστε στο σημείο εξέλιξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πρέπει να γίνει το μεγάλο άλμα. Να προχωρήσουμε προς την πολιτική ενοποίηση. Εάν η Ε.Ε. θέλει να επιβιώσει σε αυτήν τη νέα διεθνή πραγματικότητα, θα πρέπει να αποκτήσει πιο έντονο πολιτικό χαρακτήρα. Γι' αυτό και τα ζητήματα που θα μας απασχολήσουν στο μέλλον θα είναι το μέγεθος και η μορφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εδώ θέλω να επισημάνω δύο λόγους για τη σημασία που έχει για την Ελλάδα η διεύρυνση. Ο πρώτος, συνδέεται με το ότι θα ενισχυθεί ο πολιτικός χαρακτήρας της Ε.Ε. και ο δεύτερος, διότι υποψήφια χώρα είναι η Κύπρος, που αποτελεί προτεραιότητα στην εξωτερική μας πολιτική. Οι διαπραγματεύσεις με την Κύπρο έχουν εξελιχθεί μέχρι στιγμής ομαλά. Εμείς πιστεύουμε ότι η ένταξη της Κύπρου πρέπει να πραγματοποιηθεί είτε υπάρξει είτε δεν υπάρξει λύση στο πολιτικό ζήτημα. Πράγματι τα επίσημα κείμενα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θέτουν ως προϋπόθεση την προηγούμενη επίλυση του πολιτικού προβλήματος. Βεβαίως θα πρέπει να καταβληθούν όλες οι προσπάθειες, ώστε να υπάρξει μία δίκαιη και βιώσιμη λύση στο Κυπριακό, με βάση τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών.

Αυτό το οποίο όμως λέμε προς τους φίλους εταίρους, συμμάχους μας, αλλά και προς αυτούς που εκφράζουν επιφυλάξεις, είναι ότι και αν ακόμη εξ αιτίας της τουρκικής αδιαλλαξίας δεν υπάρξει πολιτική λύση στο πρόβλημα, η Κύπρος πρέπει να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, νομικά ολόκληρη και να συνεχισθούν οι προσπάθειες για εξεύρεση λύσης στο Κυπριακό, διότι δεν πρέπει να τιμωρηθεί η Κύπρος για δεύτερη φορά, εξ αιτίας της τουρκικής αδιαλλαξίας.

Αυτό το οποίο λέμε είναι ότι η Ελλάδα δεν πρόκειται να μπλοκάρει, δεν πρόκειται να εμποδίσει τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός αν άλλη χώρα την εμποδίσει.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι στα μεγάλα θέματα του μέλλοντος, είναι το θέμα της άμυνας και της ενίσχυσης της κοινής εξωτερικής πολιτικής. Δεν μπορεί πράγματι να υπάρξει πολιτική ένωση χωρίς να υπάρχει μία ισχυρή άμυνα και μία ισχυρή εξωτερική πολιτική. Η Ελλάδα έχει θέση, έχει

άποψη στο ζήτημα αυτό και συμμετέχει ενεργά στις προσπάθειες ενίσχυσης αυτής της διάστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η κοινωνική Ευρώπη, η πρόνοια, η υγεία, η παιδεία, η δημοκρατία, η εμβάθυνση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, η νεολαία που αναφέρθηκε προηγουμένως, αποτελούν στόχους της Κυβέρνησης στην ευρωπαϊκή της πολιτική και περιέχονται μάλιστα στο μανιφέστο των Ευρωπαίων σοσιαλιστών που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπέγραψε με τα άλλα σοσιαλιστικά κόμματα της Ευρώπης, στην προσπάθειά τους να ενισχύσουν την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι η συζήτηση αυτή υπήρξε ιδιαίτερα γόνιμη και εποικοδομητική και εύχομαι και ελπίζω ότι το ίδιο γόνιμη θα είναι και τις επόμενες ημέρες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να απευθυνθώ στο Σώμα και να ζητήσω να

συναινέσει στη λύση της συνεδρίασής στο σημείο αυτό.

Λέω τη λέξη "Σώμα", είναι παλαιά κοινοβουλευτική έκφραση, "το Σώμα απεφάνθη", "το Σώμα ενέκρινε", "το Σώμα παρεδέχθη" και βεβαίως ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα. Αυτήν τη στιγμή δεν είναι και τόσο αρτιμελές το Σώμα, αλλά εξακολουθούμε να το λέμε!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Λίγοι και λέοντες, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δέχεσθε, λοιπόν, στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.05', λύεται η συνεδρίαση για αύριο Παρασκευή 12 Φεβρουαρίου 1999 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερώτησης Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος προς τον Υπουργό Γεωργίας, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ